



DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 138 S

(2021–2022)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens
beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022
om innlemmelse i EØS-avtalen
av direktiv (EU) 2019/879 om endring
av direktiv 2014/59/EU med hensyn til
kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks
tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet
og av direktiv 98/26/EF

Innhold

1	Bakgrunn	5	Forslag til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF	11
2	Nærmere om rettsakten	6		
2.1	Innledning	6		
2.2	Minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL)	6		
2.3	Suspensjon av leveringsforpliktelser, hevingsrett og sikkerheter	7		
2.4	Avtalevilkår om intern oppkapitalisering og suspensjonsrettigheter	7		
2.5	Investorbeskyttelse for forbrukere	8		
3	EØS-komiteens beslutning	9	Vedlegg	
4	Gjennomføringen i norsk rett	9	1 EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester) ...	12
5	Økonomiske og administrative konsekvenser	9	2 Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF	14
6	Vurdering og tilrådning	10		



DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 138 S

(2021–2022)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 12. august 2022,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)*

1 Bakgrunn

EØS-komiteen vedtok 29. april 2022 ved beslutning nr. 145/2022 å innlemme i EØS-avtalen vedlegg IX europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF (BRRD2).

Gjennomføring av direktivet har krevd lovendring. Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning er derfor nødvendig i medhold av Grl. § 26 annet ledd. Lov av 18. juni 2021 nr. 100 om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.) gjennomfører hovedreglene

som følger av direktivet, jf. Prop. 147 LS (2020–2021) og Innst. 104 L (2020–2021). Loven trådte i kraft 1. juni 2022.

Utkast til EØS-komiteebeslutning for innlemmelse av BRRD2 var på tidspunktet for fremleggelse av Prop. 147 LS (2020–2021) ikke tilstrekkelig klar til at det kunne bes om Stortingets samtykke til deltakelse i EØS-komiteens beslutning i den proposisjonen. Det fremgår i Prop. 147 LS (2020–2021) pkt. 1.3 at departementet vil komme tilbake til Stortinget i en annen proposisjon og be om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning.

EØS-komiteens beslutning og rettsakten i uoffisiell norsk oversettelse følger som trykte vedlegg til proposisjonen.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

2 Nærmere om rettsakten

2.1 Innledning

Direktiv 2014/59/EU («bank recovery and resolution directive», BRRD) etablerer det europeiske krisehåndteringsregelverket for banker og andre kredittinstitusjoner. BRRD er gjennomført i Norge i finansforetaksloven og finansforetaksforskriften, jf. Prop. 159 L (2016–2017). Det norske regelverket trådte i kraft 1. januar 2019. Direktiv (EU) 2019/879 endrer BRRD på flere viktige punkter, og omtales som BRRD2.

BRRD2 inneholder en fortale samt fire artikler. Artikkel 1 inneholder endringsbestemmelser til BRRD, og utgjør hoveddelen av endringsdirektivet. Artikkel 2 inneholder noen få konsekvensendringer i direktiv 98/26/EF om endelig oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir. Artikkel 3 inneholder gjennomføringsbestemmelser i EU, mens artikkel 4 regulerer BRRD2s ikrafttredelsestidspunkt i EU.

BRRD2 artikkel 1 inneholder både bestemmelser som endrer eksisterende bestemmelser i BRRD, og bestemmelser som innfører helt nye artikler i BRRD. For å gjøre endringene som følger av BRRD2, lettere tilgjengelige, vil det i denne proposisjonen henvises til BRRD i konsolidert form, det vil si at henvisninger til BRRD2 innebærer en henvisning til BRRD lest i sammenheng med endringene som følger av BRRD2. For eksempel vil en henvisning til BRRD2 artikkel 45 leses som en henvisning til den konsoliderte teksten av BRRD.

2.2 Minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL)

Banker, kredittforetak samt verdipapirforetak som er omfattet av minstekravene til startkapital i verdipapirhandelloven § 9-39 første ledd, skal til enhver tid oppfylle et minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld («minimum requirement for own funds and eligible liabilities», MREL). MREL skal fastsettes samtidig med at Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet fastsetter krisetiltaksplaner for det enkelte foretak.

BRRD2 viderefører gjeldende regler om at størrelsen på MREL fastsettes som summen av et tapsabsorberingsbeløp og et rekapitaliseringsbeløp, men endrer beregningsmetoden i nye artikkel 45c. I tillegg innføres differensierte bestemmelser ut fra foretakets størrelse og systemviktighet, bl.a. for å gjennomføre de såkalte

TLAC-anbefalingene fra Financial Stability Board (FSB) for globalt systemviktige foretak.

BRRD2 inneholder en ny artikkel 45f om krav til et selvstendig MREL for datterforetak av krisehåndteringsenheter. Det følger av artikkel 45f nr. 1 at banker, kredittforetak og visse verdipapirforetak som ikke selv er krisehåndteringsenheter, skal oppfylle kravene til intern MREL. Det følger av artikkel 45f nr. 3 og 4 at krisehåndteringsmyndigheten kan gi unntak fra intern MREL dersom både datterforetaket og krisehåndteringsenheten er etablert i samme medlemsstat, krisehåndteringsenheten oppfylder MREL på konsolidert basis, og enkelte andre vilkår er oppfylt.

Med BRRD2 artikkel 45b og 45c innføres minstekrav til hvor mye av MREL som må dekkes av ansvarlig kapital eller etterstilt gjeld, og regler om hvilke etterstillelseskrav krisehåndteringsmyndigheten kan fastsette.

Gjeld som kan nedskrives eller konverteres som et ledd i en intern oppkapitalisering under en krisehåndtering, er definert i BRRD2 artikkel 2 nr. 1 punkt 71. Konvertibel gjeld som kan benyttes til å dekke MREL (MREL-tellende gjeld), er definert i BRRD2 artikkel 2 nr. 1 punkt 71a. Det følger av artikkel 45b nr. 1 at gjeld som skal dekke MREL, må oppfylle ulike vilkår i forordning (EU) 2019/876 (kapitalkravsforordningen, CRR2) artikkel 72a, 72b og 72c. Etter artikkel 45b nr. 2 kan forpliktelse knyttet til gjeldsinstrumenter med innebygde derivater telles med til dekning av MREL på visse vilkår. Artikkel 45b nr. 3 gir nærmere vilkår for at gjeld som er utstedt av et datterforetak, kan telle med. CRR2 artikkel 72a, 72b og 72c inneholder ikke nasjonale valg, men åpner for at krisehåndteringsmyndigheten kan tillate at gjeld som ikke oppfylder enkelte av kravene, likevel kan telle med til dekning av MREL.

Ved manglende oppfyllelse av MREL kan krisehåndteringsmyndigheten etter BRRD2 artikkel 16a forby et foretak å disponere mer enn det såkalte maksimale disponeringsbeløpet for MREL («MREL maximum distributable amount», MMDA). Foretakene skal gi melding til krisehåndteringsmyndigheten når vilkårene for å gi et slikt pålegg er oppfylt, jf. artikkel 16a nr. 1 bokstav a. Når vilkårene for disponeringsrestriksjoner foreligger, følger det av artikkel 16a nr. 2 at krisehåndteringsmyndigheten, etter samråd med tilsynsmyndigheten, uten unødig opphold skal vurdere om det bør pålegges restriksjoner. Bestemmelsen inneholder en uttømmende liste over forhold myndighetene skal vurdere. Disse er knyttet til foretaksspesifikke forhold, herunder om et pålegg vil være forholdsmessig i den konkrete situasjo-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

nen. Myndighetene skal foreta månedlige vurderinger av disponeringsrestriksjonen så lenge foretaket ikke oppfyller bufferkrav og MREL. Etter artikkel 16a nr. 3 har krisehåndteringsmyndigheten plikt til å pålegge disponeringsrestriksjoner hvis foretaket etter ni måneder fortsatt ikke oppfyller kravene. Dette gjelder likevel ikke hvis det er markedsmessige og ikke-foretaksspesifikke forhold som er årsaken til foretakets manglende oppfyllelse.

Adgangen til å forby et foretak å disponere mer enn M-MDA har en parallell til restriksjonene som kan inntre hvis et foretak ikke oppfyller bufferkravene i henhold til direktiv (EU) 2019/878 (kapitalkravsdirektivet, CRD5) artikkel 141. Beregningen av et maksimalt disponeringsbeløp (MDA) og begrensninger i tillatte disposisjoner etter CRD5 inntre imidlertid automatisk ved brudd på bufferkravene, mens forbud mot disposisjoner utover M-MDA etter BRRD2 kommer an på en skjønnsmessig vurdering fra krisehåndteringsmyndigheten.

BRRD2 endrer artikkel 17 nr. 3, 4 og 5 om krisetiltaksplaner. Det innføres bestemmelser som gir krisehåndteringsmyndigheten mulighet til å pålegge tiltak ved overtredelse av bufferkrav eller MREL, hvis brudd på disse kravene av krisehåndteringsmyndigheten anses å utgjøre en vesentlig hindring for krisehåndtering av finansforetaket.

2.3 Suspensjon av leveringsforpliktelser, hevingsrett og sikkerheter

BRRD2 artikkel 33a gir krisehåndteringsmyndigheten adgang til å suspendere alle foretakets betalings- eller leveringsforpliktelser i påvente av en beslutning om krisehåndtering. Et vilkår er at foretaket er eller ventes å bli kriserammet, og at suspensjonen anses nødvendig for å forhindre ytterligere forverring av foretakets finansielle situasjon. Suspensjon kan ikke gjøres gjeldende overfor systemer etter betalingssystemloven, sentrale motparter og sentralbanker.

I sine vurderinger av suspensjon skal krisehåndteringsmyndigheten ta hensyn til kvalifiserte innskudd (innskudd som kvalifiserer til dekning fra en innskuddsgarantiordning etter innskuddsgarantidirektivet), og særlig garanterte innskudd til privatpersoner og små og mellomstore foretak. Ved suspensjon av retten til å ta ut kvalifiserte innskudd kan innskyterne gis tilgang til et «passende» daglig uttak. Et tilsvarende nasjonalt valg er også tatt inn i forbindelse med suspensjon av kvalifiserte innskudd under krisehåndtering, jf.

artikkel 69 nr. 5 tredje avsnitt. Suspensjonsperioden skal være så kort som mulig og uansett ikke lengre enn frem til midnatt første virkedag etter publiseringen. Det følger av artikkel 33a nr. 6 at dersom en betalings- eller leveringsforpliktelse suspenderes, gjelder det samme for motparter i avtalene.

Ved suspensjon av kontraktsforpliktelser kan det også vedtas suspensjon av sikkerhetsretter i foretakets aktiva. Vilkårene for slik suspensjon reguleres av BRRD2 artikkel 70 nr. 2, 3 og 4. Heller ikke sikkerhetsretter kan suspenderes overfor systemer etter betalingssystemloven, sentrale motparter eller sentralbanker. Det kan heller ikke pålegges suspensjon når krisehåndteringsmyndigheten har bekreftet at eiendelene og forpliktelsene som omfattes av kontrakten, ikke skal overdras til annet foretak eller bli gjenstand for nedskrivning eller konvertering.

Ved suspensjon av kontraktsforpliktelser kan myndighetene også vedta at foretakets kontraktsparter ikke kan bruke sin hevingsrett, jf. BRRD2 artikkel 33 a nr. 10, jf. artikkel 71 nr. 2 til nr. 8. Det kan imidlertid ikke pålegges suspensjon av hevingsretten når krisehåndteringsmyndigheten har bekreftet at eiendelene og forpliktelsene som omfattes av kontrakten, ikke skal overdras til annet foretak eller bli gjenstand for nedskrivning eller konvertering.

Krisehåndteringsmyndigheten skal varsle relevante tilsynsmyndigheter og krisehåndteringsmyndigheter, sentralbanken, innskuddsgarantiordningen, og relevant departement når det er vedtatt suspensjon. Dersom krisehåndteringsmyndigheten bruker suspensjonsretten på et tidspunkt hvor foretaket er eller ventes å være kriserammet, men hvor krisetiltak ikke er iverksatt, kan ikke dette «verktøyet» brukes ved en etterfølgende krisehåndtering.

2.4 Avtalevilkår om intern oppkapitalisering og suspensjonsrettigheter

BRRD2 endrer og utvider artikkel 55 om avtalemessig anerkjennelse av intern oppkapitalisering. Artikkel 55 nr. 1 bokstav a til d viderefører vilkårene som må oppfylles for at kapital- og gjeldsinstrumenter skal omfattes av kravet til avtalevilkår. I BRRD2 er det presisert at samtlige av vilkårene skal være oppfylt. Videre er det tatt inn en ny bestemmelse om at krisehåndteringsmyndigheten kan beslutte at kravene til avtalevilkår ikke skal gjelde for foretak som ikke er blitt ilagt et rekapitaliseringsbeløp, forutsatt at tapsabsorbe-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

ringsbeløpet ikke oppfylles med kapital- og gjeldsinstrumenter uten klausuler om avtalemessig anerkjennelse.

Etter ny artikkel 55 nr. 2 skal krisehåndteringsmyndigheten få melding dersom et foretak mener at det ikke er mulig å avtale vilkår om anerkjennelse av intern oppkapitalisering. Hvis krisehåndteringsmyndigheten ikke er enig i foretakets vurderinger, kan den kreve endringer i avtalen.

Det presiseres i fjerde ledd i artikkel 55 nr. 2 at annen godkjent kjernekapital, tilleggskapital, usikrede obligasjoner og andre usikrede omsettelige gjeldsinstrumenter ikke kan unntas fra kravet om anerkjennelse etter bestemmelsen i artikkel 55 nr. 2 (gjennom prosedyre for melding til krisehåndteringsmyndigheten).

De nye bestemmelsene stiller også krav om at krisehåndteringsmyndigheten skal vurdere konsekvensene for krisehåndtering dersom foretaket innen en gjeldsklasse har gjeld som ikke kan konverteres, og som overstiger ti prosent av gjelden. Dersom gjeld unntatt fra kravet om avtalemessig anerkjennelse medfører en vesentlig hindring for krisehåndtering, skal krisehåndteringsmyndigheten gjennomføre egnede tiltak for å fjerne hindringene.

Kontrakter der foretaket enten ikke har plikt til, eller hvor det ikke er praktisk mulig å innta avtalevilkår om, avtalemessig anerkjennelse, skal ikke medregnes ved beregning av MREL. BRRD2 innfører en ny artikkel 71a nr. 1 om avtalefestet anerkjennelse av krisehåndteringsmyndighetens suspensjonsadgang. Bestemmelsen innebærer at finansielle avtaler som er regulert av tredjelandts rett skal inneholde vilkår som anerkjenner krisehåndteringsmyndighetens kompetanse til å suspendere kontraktsrettigheter og -forpliktelser, samt hevings- og sikkerhetsrettigheter. Bestemmelsen gjelder for alle avtaler som etablerer nye forpliktelser eller som vesentlig endrer en eksisterende forpliktelse etter at bestemmelsen er gjennomført i nasjonal rett og trådt i kraft, og under forutsetning av at avtalen ville ha vært omfattet av kravene til hevings-, suspensjons- og sikkerhetsretter hvis avtalen i stedet var underlagt den nasjonale lovgivningen i en EØS-stat. Også i tilfeller der foretaket ikke tar inn en avtaleklausul om anerkjennelse av krisehåndteringsmyndighetens kompetanse, presiseres det i artikkel 71 a nr. 4 at krisehåndteringsmyndigheten likevel kan benytte de nevnte krisehåndteringsverktøyene på avtalen.

Etter BRRD2 artikkel 71a nr. 2 kan medlemsstatene også innføre krav til at morselskap innenfor EØS skal sørge for at datterselskap i tredjeland tar inn bestemmelser i sine finansielle kontrakter

som sikrer at suspensjon av morselskapets avtaler etter artikkel 71a nr. 1 ikke utløser mislighold.

2.5 Investorbeskyttelse for forbrukere

BRRD2 artikkel 44a stiller krav om investorbeskyttelse ved kjøp av etterstilte gjeldsinstrumenter. Det følger av bestemmelsen nr. 1 at salg av slike instrumenter til ikke-profesjonelle kunder bare kan skje dersom selgeren i samsvar med direktiv 2014/64/EU (MiFID II) har (a) gjennomført en egnethetsvurdering, (b) funnet at instrumentet er egnet for kunden, og (c) dokumentert egnetheten. Mens MiFID II i utgangspunktet krever egnethetsvurdering bare når det ytes investeringstjenester i form av porteføljevaltning eller investeringsrådgivning, krever BRRD2 artikkel 44a nr. 1 altså særskilt egnethetsvurdering ved ethvert salg av etterstilte gjeldsinstrumenter. Etter hovedregelen i artikkel 44a nr. 1 til 4 skal ikke etterstilte gjeldsinstrumenter selges til ikke-profesjonelle uten at det er foretatt en konkret vurdering av at den ikke-profesjonelle eieren er egnet til å eie slike gjeldsinstrumenter. Vurderingen må dokumenteres. Hvis kundens portefølje av finansielle instrumenter (inkludert kontantbeholdning, men ikke instrumenter stilt som sikkerhet) har en verdi på under 500 000 euro på kjøpstidspunktet, skal selgeren i tillegg sørge for at kjøpers investering i etterstilte gjeldsinstrumenter ikke overstiger ti prosent av verdien av kundens totale portefølje av finansielle instrumenter, og at den første investeringen i etterstilte gjeldsinstrumenter skal være minst 10 000 euro. Ved beregningen av porteføljens størrelse kan selgeren basere seg på opplysninger fra kunden. Nasjonale myndigheter kan i henhold til artikkel 44a nr. 1 annet ledd velge å stille tilsvarende krav som nevnt over ved salg av andre finansielle instrumenter som kan dekke minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL).

Formålet bak reglene i BRRD2 artikkel 44a er ifølge premiss 16 i fortalet til BRRD2 å sikre at ikke-profesjonelle ikke plasserer for store deler av sine investeringer i etterstilte gjeldsinstrumenter, enten gjennom at hvert slikt gjeldsinstrument har en relativt høy pålydende, eller at investeringen i disse instrumenter ikke utgjør en for stor del av kjøperens portefølje.

Artikkel 44a nr. 1 annet ledd, nr. 5 og nr. 6 gir enkelte nasjonale valg:

Medlemsstatene kan for det første fastsette at kravene til egnethetsvurdering i nr. 1 ikke bare skal gjelde ved salg av etterstilte gjeldsinstrumenter, men også ved salg av andre finansielle instru-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

menter som kan benyttes til intern oppkapitalisering.

Medlemsstatene kan for det andre gjøre unntak fra ovennevnte regler om investorbeskyttelse, og i stedet fastsette et minste pålydende på 50 000 euro for etterstilte nedskrivbare gjeldsinstrumenter. I denne vurderingen skal medlemsstaten ta hensyn til markedsforhold og -praksis i vedkommende stat, og øvrige regler om forbrukerbeskyttelse.

Når samlet forvaltningskapital i foretak omfattet av BRRD artikkel 1 nr. 1 (kredittinstitusjoner, verdipapirforetak, mv.) som er etablert i en medlemsstat og som er underlagt kravet i ny artikkel 45e (krisehåndteringsenheter), ikke overstiger 50 milliarder euro, kan medlemsstaten for det tredje velge å bare anvende kravet om at første gangs investering i etterstilte nedskrivbare gjeldsinstrumenter skal utgjøre minst 10 000 euro.

3 EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 endrer EØS-avtalens vedlegg IX (finansielle tjenester). EØS-komiteens beslutning inneholder en fortale og fem artikler.

Fortalen angir rettsakten som blir innlemmet i EØS-avtalen, og hvilket vedlegg til EØS-avtalen som skal endres ved innlemmelsen.

Artikkel 1 angir endringen som gjøres i punkt 16b i vedlegg IX til EØS-avtalen. Punkt 16b innlemmer direktiv 98/26/EF (om endelig oppgjør i betalingssystem og i oppgjørssystem for verdipapir) i EØS-avtalen, og BRRD2 tilføyes som endringsdirektiv i dette punktet.

Artikkel 2 lister opp endringene som gjøres i punkt 19b i vedlegg IX til EØS-avtalen. Punkt 19b innlemmer BRRD i EØS-avtalen, og BRRD2 tilføyes som endringsdirektiv i dette punktet.

Det er tatt inn tilpasningstekster i EØS-komiteebeslutningen artikkel 2.

Det er tatt inn tilpasninger som tilføyer EØS-spesifikk tekst i direktivbestemmelser, eller som erstatter avsnitt i direktivet slik at EØS-tilpasningen fremgår av en helhetlig tekst i EØS-komiteebeslutningen.

Tilpasning e og f angir anvendelsestidspunktet i EØS-avtalen for to bestemmelser i BRRD2. Tilpasning g angir overgangsperioder for enkelte direktivbestemmelser. Tilpasningene innebærer at finansforetak i EØS/EFTA-statene gis tilsvarende overgangsperioder som finansforetak i EU-statene for etterlevelsen av visse bestemmelser i BRRD2.

Artikkel 3 bestemmer at teksten til direktiv (EU) 2019/879 på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende, skal gjelde som autentiske språkversjoner.

Artikkel 4 fastsetter at beslutningen trer i kraft 30. april 2022, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt. Fordi det er tatt konstitusjonelle forbehold for innlemmelsen av BRRD2, er det datoen da det siste konstitusjonelle forbehold er meddelt hevet, som avgjør ikrafttredelsestidspunktet.

Artikkel 5 slår fast at EØS-komiteens beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og i EØS-tillegget til Den europeiske unions tidende.

4 Gjennomføringen i norsk rett

BRRD gir regler om forebygging og håndtering av økonomiske problemer i banker og andre kredittinstitusjoner, og er gjennomført i Norge i hovedsak i finansforetaksloven og finansforetaksforskriften. Gjennomføring av BRRD2 i norsk rett har krevd enkelte lovendringer i finansforetaksloven og verdipapirhandelloven. Fordi BRRD2 er et endringsdirektiv til krisehåndteringsdirektivet som allerede er gjennomført i norsk rett, kreves det mindre omfattende lovendringer. Stortinget har vedtatt lovregler som gjennomfører BRRD2 i norsk rett, etter forslag i Prop. 147 LS (2020–2021), jf. lov av 18. juni 2021 nr. 100 om endringer i finansforetaksloven mv. (kapitalkravs- og krisehåndteringsregler for finansforetak mv.), jf. Innst. 552 L (2020–2021). Loven trådte i kraft 1. juni 2022. De vedtatte lovendringene la til rette for nye forskriftsregler som gjennomfører de resterende bestemmelsene. Forslag til slike forskriftsendringer var på høring sammen med forslagene til lovendringer som ble fulgt opp i Prop. 147 LS (2020–2021), og forskriftsendringene trådte i kraft 1. juni 2022.

5 Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovendringene som kreves for å gjennomføre rettsakten, ble utredet av en arbeidsgruppe ledet av Finanstilsynet. Arbeidsgruppen pekte på at et hovedmål med bankreguleringen er å redusere risikoen for kriser i det finansielle systemet og å redusere de negative konsekvensene av en krise dersom den likevel skulle oppstå. Nyten av bankregulering er derfor blant annet reduserte kostna-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

der ved krise. Arbeidsgruppen viste videre til at den relativt høye kapitaldekningen i norske banker innebærer at behovet for tilpasning i bankene samlet sett må antas å være mindre i Norge enn i andre land, og at de eventuelle kostnadene ved bankpakken følgelig også vil være mindre enn i de fleste EU-land. Reglene om minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld er detaljerte og komplekse, og kan innebære noe økt ressursbruk for Finanstilsynet som krisehåndteringsmyndighet, men forutsettes isolert sett håndtert innenfor gjeldende budsjetttrammer. I en oppbygningsfase kan et krav om en viss andel etterstilt gjeld som en del av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld innebære noen merkostnader for enkelte banker.

6 Vurdering og tilråding

Et sentralt tiltak i det eksisterende krisehåndteringsregelverket basert på BRRD, er såkalt intern oppkapitalisering («bail-in») som forutsetter at banker, andre kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak har tilstrekkelig med gjeld som raskt kan skrives ned eller konverteres til ny egenkapital i en krise. For å sikre dette innførte BRRD et minstekrav til summen av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld («minimum requirement for own funds and eligible liabilities», MREL). Reglene i BRRD2 gjelder i hovedsak ulike sider ved dette minstekravet, blant annet med nye regler for hvordan kravet skal fastsettes, hvilke gjeldsinstrumenter som kan brukes til å dekke kravet, og hvordan manglende oppfyllelse skal

håndteres. Det er også innført nye regler om hvordan slike gjeldsinstrumenter skal utformes og utstedes, og krav til vern av forbrukere som ønsker å investere i dem. Regelverket skal bidra til finansiell stabilitet gjennom å styrke verktøyene til rådighet for foretakene og krisehåndteringsmyndighetene for å forebygge og håndtere kriser på et tidlig stadium. Rammeverket skal blant annet bidra til at store banker kan avvikles uten at finansiell stabilitet trues, samtidig som innskudd og offentlige midler beskyttes.

Finansdepartementet tilrår at Norge deltar i EØS-komiteens beslutning om innlemmelse i EØS-avtalen av europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF.

Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF.

Vi **HARALD**, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF, i samsvar med et vedlagt forslag.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Forslag

til vedtak om samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

I

Stortinget samtykker i godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF.

Vedlegg 1

EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester)

EØS-KOMITEEN HAR –

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt EØS-avtalen, særlig artikkel 98, og ut fra følgende betraktninger:

- 1) Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF¹, rettet ved EUT L 283 av 31.8.2020, s. 2, skal innlemmes i EØS-avtalen.
- 2) EØS-avtalens vedlegg IX bør derfor endres –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens vedlegg IX nr. 16b (europaparlaments- og rådsdirektiv 98/26/EF) skal nytt strekpunkt lyde:

«– **32019 L 0879**: Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 296), rettet ved EUT L 283 av 31.8.2020, s. 2.»

Artikkel 2

I EØS-avtalens vedlegg IX nr. 19b (europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU) gjøres følgende endringer:

1. Nytt strekpunkt skal lyde:
«– **32019 L 0879**: Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 (EUT L 150 av 7.6.2019, s. 296), rettet ved EUT L 283 av 31.8.2020, s. 2.»
2. Tilpasning e) til j) omnummereres til tilpasning h) til m).

3. Etter tilpasning d) skal nye tilpasninger lyde:

- «e) I artikkel 44a nr. 7, når det gjelder EFTA-statene, skal ordene '28. desember 2020' forstås som 'ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022'.
- f) Når det gjelder EFTA-statene, skal artikkel 45i nr. 3 få anvendelse senest 36 måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 eller, dersom krisehåndteringsmyndigheten i en EFTA-stat har satt en frist for etterlevelse som utløper mer enn 36 måneder etter ikrafttredelsesdatoen for nevnte beslutning, fra denne fristen for etterlevelse.
- g) I artikkel 45m, når det gjelder EFTA-statene:
 - i) i nr. 1 første ledd skal ordene '1. januar 2024' forstås som 'senest 36 måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022',
 - ii) i nr. 1 andre ledd skal ordene '1. januar 2022' forstås som 'senest ett år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022',
 - iii) i nr. 1 tredje ledd skal ordene 'etter 1. januar 2024' forstås som 'mer enn 36 måneder etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022',
 - iv) i nr. 2 skal ordene '1. januar 2022' forstås som 'senest ett år etter ikrafttredelsesdatoen for EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022'.»

¹ EUT L 150 av 7.6.2019, s. 296.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Artikkel 3

Teksten til direktiv (EU) 2019/879, rettet ved EUT L 283 av 31.8.2020, s. 2, på islandsk og norsk, som vil bli kunngjort i EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*, skal gis gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 30. april 2022, forutsatt at alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1 er inngitt².

² Forfatningsrettslige krav angitt.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel 29. april 2022.

For EØS-komiteen

Nicolas von Lingen
Formann

Vedlegg 2

Europaparlaments- og rådsdirektiv (EU) 2019/879 av 20. mai 2019 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 114,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske sentralbank¹,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité²,

etter den ordinære regelverksprosedyren³ og ut fra følgende betraktninger:

1) Den 9. november 2015 offentliggjorde Rådet for finansiell stabilitet vilkårene for samlet tapsdekningskapasitet («Total Loss-absorbing Capacity»), heretter kalt «TLAC-standarden», som ble godkjent av G20 i november 2015. Målet med TLAC-standarden er å sikre at globalt systemviktige banker, i unionsrammen kalt globalt systemviktige institusjoner (G-SII-er), har den tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasiteten som er nødvendig for å kunne hjelpe til med å sikre at disse institusjonene kan opprettholde kritiske funksjoner under og umiddelbart etter en krisehåndtering uten at skattebetalernes penger, som er offentlige midler, eller den finansielle stabiliteten trues. I sin meddelelse av 24. november 2015 med tittelen «Towards the completion of the Banking Union» («På vei mot gjennomføring av Bankunionen») forpliktet Kommisjonen seg til innen utgangen av 2016 å framlegge et forslag til regelverk som ville gjøre det

mulig å gjennomføre TLAC-standarden i unionsretten innen den internasjonalt fastsatte fristen i 2019.

2) Ved gjennomføringen av TLAC-standarden i unionsretten må det tas hensyn til det eksisterende institusjonsspesifikke minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (MREL) som gjelder for alle kredittinstitusjoner og verdipapirforetak (institusjoner) etablert i Unionen, samt for alle andre foretak som fastsatt i europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU⁴ (foretak). Ettersom TLAC-standarden og MREL har samme mål om å sikre at institusjoner og foretak etablert i Unionen har tilstrekkelig tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet, bør de to kravene være utfyllende deler av en felles ramme.

I praksis bør det harmoniserte minstekravet i TLAC-standarden for G-SII-er (heretter kalt «TLAC-minstekravet») innarbeides i unionsretten gjennom endringer av forordning (EU) nr. 575/2013⁵, mens det institusjonsspesifikke tillegget for G-SII-er og det institusjonsspesifikke kravet for ikke-G-SII-er, kalt MREL-kravet, bør håndteres gjennom målrettede endringer av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014.⁶ Bestemmel-

¹ EUT C 34 av 31.1.2018, s. 17.

² EUT C 209 av 30.6.2017, s. 36.

³ Europaparlamentets holdning av 16. april 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 14. mai 2019.

⁴ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU av 15. mai 2014 om fastsettelse av en ramme for gjenoppretting og krisehåndtering av kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av rådsdirektiv 82/891/EØF, europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU og europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 190).

⁵ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og verdipapirforetak og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

sene i direktiv 2014/59/EU, som endret ved dette direktivet, om institusjoners og foretaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet, bør anvendes på en måte som er i samsvar med bestemmelsene i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 og (EU) nr. 806/2014 og i europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU.⁷

- 3) Fraværet av harmoniserte unionsregler om gjennomføringen av TLAC-standarden i Unionen skaper ytterligere kostnader og rettslig usikkerhet og gjør det vanskeligere for institusjoner og foretak som driver grensekryssende virksomhet, å anvende det interne tapsdekningsverktøyet. Fraværet av harmoniserte unionsregler fører også til konkurransevridning på det indre marked ettersom institusjoners og foretaks kostnader for å oppfylle de eksisterende kravene og TLAC-standarden kan variere betydelig i Unionen. Det er derfor nødvendig å fjerne disse hindringene for det indre markeds virkemåte og unngå konkurransevridning som følge av fraværet av harmoniserte unionsregler om gjennomføringen av TLAC-standarden. Følgelig er det relevante rettslige grunnlaget for dette direktivet artikkel 114 i traktaten om Den europeiske unions virkemåte.
- 4) I samsvar med TLAC-standarden bør direktiv 2014/59/EU fortsatt anerkjenne både krisehåndteringsstrategien med ett enkelt inngangspunkt og krisehåndteringsstrategien med flere inngangspunkter. I henhold til krisehåndteringsstrategien med ett enkelt inngangspunkt krisehåndteres bare ett konsernforetak, vanligvis morforetaket, mens andre konsernforetak, vanligvis operasjonelle datterforetak, ikke krisehåndteres, men overfører sine tap og rekapitaliseringsbehov til foretaket som skal krisehåndteres. I henhold til krisehåndteringsstrategien med flere inngangspunkter kan flere enn ett konsernforetak krisehåndteres. Det er viktig at foretak som

skal krisehåndteres («foretak som er gjenstand for krisehåndtering»), det vil si de foretakene som krisehåndterings tiltak kan bli anvendt på, og datterforetak som tilhører dem («konserner som er gjenstand for krisehåndtering»), tydelig identifiseres for å kunne anvende den ønskede krisehåndteringsstrategien på en effektiv måte. Denne identifiseringen er også relevant for fastsettelsen av omfanget av anvendelsen av de reglene om tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet som institusjoner og foretak bør anvende. Det er derfor nødvendig å innføre begrepene «foretak som er gjenstand for krisehåndtering» og «konsern som er gjenstand for krisehåndtering» og å endre direktiv 2014/59/EU med hensyn til planlegging av konsernkrisehåndtering, for uttrykkelig å kreve at krisehåndteringsmyndigheter identifiserer foretakene og konsernene som er gjenstand for krisehåndtering innenfor et konsern, og at de tar behørig hensyn til virkningene av alle planlagte tiltak i konsernet for å sikre en effektiv konsernkrisehåndtering.

- 5) Medlemsstatene bør sørge for at institusjonene og foretakene har en tilstrekkelig tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet til å sikre en smidig og rask tapsdekning og rekapitalisering med minimal innvirkning på skattebetalerne og den finansielle stabiliteten. Dette bør oppnås ved at institusjoner oppfyller et institusjonsspesifikt MREL-krav som fastsatt i direktiv 2014/59/EU.
- 6) For å tilpasse de nevnerne som måler institusjoners og foretaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet til de nevnerne som er fastsatt i TLAC-standarden, bør MREL-kravet uttrykkes i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet og det samlede eksponeringsmålet for den berørte institusjonen eller det berørte foretaket, og institusjonene eller foretakene bør samtidig oppfylle de nivåene som følger av de to målingene.
- 7) For å lette den langsiktige planleggingen av utstedelsen av instrumenter og skape sikkerhet med hensyn til de nødvendige bufferne har markedene behov for rettidig klarhet om de kriteriene som kreves for at instrumentene kan anerkjennes som TLAC- eller MREL-konvertibel gjeld.
- 8) For å sikre like konkurransevilkår for institusjoner og foretak som er etablert i Unionen, også på globalt plan, bør kriteriene for å anerkjenne forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning med hensyn til MREL-

⁶ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 806/2014 av 15. juli 2014 om fastsettelse av ensartede regler og en ensartet framgangsmåte for krisehåndtering av kredittinstitusjoner og visse verdipapirforetak innenfor rammen av en felles krisehåndteringsordning og et felles krisehåndteringsfond og om endring av forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 225 av 30.7.2014, s. 1).

⁷ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2013/36/EU av 26. juni 2013 om adgang til å utøve virksomhet som kredittinstitusjon og om tilsyn med kredittinstitusjoner og verdipapirforetak, om endring av direktiv 2002/87/EF og om oppheving av direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 av 27.6.2013, s. 338).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- kravet, nøye tilpasses kriteriene for anerkjennelse som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013 for TLAC-minstekravet, men være i samsvar med de utfyllende justeringene og kravene som innføres i dette direktivet. Særlig bør visse gjeldsinstrumenter med et innebygd derivat, for eksempel visse strukturerte gjeldsinstrumenter, på visse vilkår kunne oppfylle MREL-kravet, dersom de har en fast eller stigende hovedstol som skal tilbakebetales ved forfall, og som er kjent på forhånd, mens bare en tilleggsavkastning er knyttet til dette derivatet og avhenger av en referanseieidels resultat. I lys av disse vilkårene forventes det at disse gjeldsinstrumentene vil ha svært stor kapasitet til å dekke tap, og at de lett kan anvendes til intern tapsdekning ved krisehåndtering. Dersom institusjoner eller foretak har en ansvarlig kapital som overstiger kravene til ansvarlig kapital, bør dette ikke i seg selv påvirke beslutninger om fastsettelse av MREL-kravet. Videre bør det være mulig for institusjoner og foretak å oppfylle enhver del av MREL-kravet med ansvarlig kapital.
- 9) De forpliktelsene som anvendes for å oppfylle MREL-kravet, omfatter i prinsippet alle forpliktelser som følger av fordringer fra ordinære usikrede kreditorer (ikke-etterstilte forpliktelser), med mindre de ikke oppfyller spesifikke kriterier for anerkjennelse fastsatt i dette direktivet. For å øke krisehåndteringsmulighetene for institusjoner og foretak gjennom en effektiv bruk av det interne tapsdekningsverktøyet bør krisehåndteringsmyndighetene kunne kreve at MREL-kravet oppfylles med ansvarlig kapital og andre etterstilte forpliktelser, særlig dersom det er klare indikasjoner på at kreditorer som deltar ved intern tapsdekning, sannsynligvis vil bære tap ved krisehåndtering som overstiger de tapene de ville blitt påført ved ordinær insolvensbehandling. Krisehåndteringsmyndighetene bør vurdere behovet for å kreve at institusjoner og foretak oppfyller MREL-kravet med ansvarlig kapital og andre etterstilte forpliktelser når beløpet for forpliktelser som er utelukket fra anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet, når en viss terskel innenfor en kategori av forpliktelser som omfatter MREL-konvertibel gjeld. Institusjoner og foretak bør oppfylle MREL-kravet med ansvarlig kapital og andre etterstilte forpliktelser i den utstrekning det er nødvendig for å hindre at deres kreditorer påføres større tap enn kreditorer ellers ville blitt påført ved ordinær insolvensbehandling.
- 10) En eventuell etterstillelse av gjeldsinstrumenter som krisehåndteringsmyndighetene krever for MREL-kravet, bør ikke berøre muligheten for delvis å oppfylle TLAC-minstekravet med ikke-etterstilte gjeldsinstrumenter i samsvar med forordning (EU) nr. 575/2013, som TLAC-standarden tillater. For foretak som er gjenstand for krisehåndtering i G-SII-er, for foretak som er gjenstand for krisehåndtering i konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og som har eiendeler på over 100 milliarder euro (toppnivåbanker), og for foretak som er gjenstand for krisehåndtering i visse mindre konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og som anses for med rimelig sannsynlighet å utgjøre en systemrisiko dersom de blir kriserammet, idet det tas hensyn til forekomsten av innskudd og fraværet av gjeldsinstrumenter i finansieringsmodellen, begrenset adgang til kapitalmarkedene for konvertibel gjeld og avhengighet av ren kjernekapital for å oppfylle MREL-kravet, bør krisehåndteringsmyndighetene kunne kreve at en del av MREL-kravet som tilsvare nivået for tapsdekning og rekapitalisering omhandlet i artikkel 37 nr. 10 og artikkel 44 nr. 5 i direktiv 2014/59/EU, som endret ved dette direktivet, oppfylles med ansvarlig kapital og andre etterstilte forpliktelser, herunder ansvarlig kapital som brukes for å oppfylle det kombinerte bufferkravet fastsatt i direktiv 2013/36/EU.
- 11) Krisehåndteringsmyndighetene bør på anmodning fra et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, kunne redusere den delen av MREL-kravet som skal oppfylles med ansvarlig kapital og andre etterstilte forpliktelser, opptil en grense som representerer den delen av reduksjonen som er mulig i henhold til artikkel 72b nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 i forbindelse med det TLAC-minstekravet som er fastsatt i den nevnte forordningen. Krisehåndteringsmyndighetene bør i samsvar med forholdsmessighetsprinsippet kunne kreve at MREL-kravet oppfylles med ansvarlig kapital og andre etterstilte forpliktelser i den utstrekning det samlede nivået for den påkrevde etterstillelsen i form av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld-poster som følge av institusjoners og foretaks forpliktelse til å oppfylle TLAC-minstekravet, MREL-kravet og eventuelt det kombinerte bufferkravet i henhold til direktiv 2013/36/EU ikke overstiger nivået for tapsdekning og rekapitalisering omhandlet i artikkel 37 nr. 10 og artikkel 44 nr. 5 i direktiv 2014/59/EU, som endret ved

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

dette direktivet, eller formelen som er fastsatt i dette direktivet på grunnlag av tilsynskravene i pilar 1 og pilar 2, og det kombinerte bufferkravet, alt etter hva som er høyest.

- 12) For spesifikke toppnivåbanker bør krisehåndteringsmyndighetene, på vilkår som skal vurderes av krisehåndteringsmyndigheten, begrense nivået for minstekravet til etterstillelse til en viss terskel, idet det også tas hensyn til den eventuelle risikoen for en uforholdsmessig påvirkning av disse institusjonenes forretningsmodell. Denne begrensningen bør ikke berøre muligheten til å fastsette et etterstillelseskrav over denne grensen gjennom kravet om etterstillelse i henhold til pilar 2, også med forbehold for vilkårene som gjelder for pilar 2, på grunnlag av alternative kriterier, det vil si hindringer for krisehåndtering, eller krisehåndteringsstrategiens gjennomførbarhet og troverdighet eller institusjonens risikonivå.
- 13) MREL-kravet bør gjøre det mulig for institusjoner og foretak å dekke tap som forventes ved krisehåndtering eller på det tidspunktet institusjonen eller foretaket ikke lenger er levedyktig, alt etter hva som er relevant, og å bli rekapitalisert etter gjennomføringen av tiltakene fastsatt i krisehåndteringsplanen eller etter krisehåndteringen av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering. Krisehåndteringsmyndighetene bør på grunnlag av den krisehåndteringsstrategien de har valgt, behørig begrunne det pålagte MREL-nivået og uten unødig opphold revidere dette nivået for å gjenspeile eventuelle endringer i nivået for kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU. Det pålagte MREL-nivået bør være summen av de tapene som forventes ved krisehåndtering, som tilsvarer institusjonens eller foretakets krav til ansvarlig kapital og det rekapitaliseringsbeløpet som gir institusjonen eller foretaket mulighet til å oppfylle det kravet til ansvarlig kapital som er nødvendig for å få tillatelse til å fortsette sin virksomhet innenfor rammen av den valgte krisehåndteringsstrategien etter krisehåndteringen eller etter anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene. Krisehåndteringsmyndigheten bør ned- eller oppjustere rekapitaliseringsbeløpene for å ta hensyn til eventuelle endringer som følge av tiltakene fastsatt i krisehåndteringsplanen.
- 14) Krisehåndteringsmyndigheten bør kunne øke rekapitaliseringsbeløpet for å sikre tilstrekkelig tillit i markedet til institusjonen eller fore-

taket etter gjennomføringen av tiltakene fastsatt i krisehåndteringsplanen. Det påkrevde nivået for markedstillitsbufferen bør gjøre det mulig for institusjonen eller foretaket fortsatt å oppfylle vilkårene for tillatelse i et passende tidsrom, herunder ved å gi institusjonen eller foretaket mulighet til å dekke kostnadene knyttet til omstruktureringen av sin virksomhet etter krisehåndtering, og å opprettholde tilstrekkelig tillit i markedet. Markedstillitsbufferen bør fastsettes med henvisning til en del av det kombinerte bufferkravet i henhold til direktiv 2013/36/EU. Krisehåndteringsmyndighetene bør nedjustere nivået for markedstillitsbufferen dersom et lavere nivå er tilstrekkelig til å sikre tilstrekkelig tillit i markedet, eller oppjustere det nivået dersom et høyere nivå er nødvendig for å sikre at foretaket etter tiltakene fastsatt i krisehåndteringsplanen fortsatt oppfyller vilkårene for tillatelse i et passende tidsrom, og at tilstrekkelig tillit i markedet opprettholdes.

- 15) I samsvar med delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1075⁸ bør krisehåndteringsmyndighetene undersøke investorgrunnlaget for en enkelt institusjon eller et enkelt foretaks MREL-instrumenter. Dersom en betydelig del av en institusjon eller et foretaks MREL-instrumenter innehas av ikke-profesjonelle investorer som kanskje ikke har fått tilstrekkelig indikasjon på relevante risikoer, kan dette i seg selv utgjøre en hindring for krisehåndtering. Dersom en stor del av en institusjon eller et foretaks MREL-instrumenter innehas av andre institusjoner eller foretak, kan dessuten systemvirkningene av en nedskrivning eller konvertering også utgjøre en hindring for krisehåndtering. Dersom en krisehåndteringsmyndighet konstaterer en hindring for krisehåndtering som følge av et bestemt investorgrunnlags størrelse og art, bør den kunne anbefale at en institusjon eller et foretak håndterer denne hindringen.

⁸ Delegert kommisjonsforordning (EU) 2016/1075 av 23. mars 2016 om utfylling av europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/59/EU med hensyn til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer innholdet i gjenopprettingsplaner, krisehåndteringsplaner og konsernkrisehåndteringsplaner, de minstekriteriene som vedkommende myndighet skal vurdere i forbindelse med gjenopprettingsplaner og konserngjenopprettingsplaner, vilkårene for konsernintern finansiell støtte, kravene til uavhengige takstmenn, den avtalemessige anerkjennelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter, framgangsmåtene og innholdet i forbindelse med meldingskrav og melding om utsettelse samt krisehåndteringskollegienes virkemåte i praksis (EUT L 184 av 8.7.2016, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- 16) For å sikre at ikke-profesjonelle investorer ikke investerer for mye i visse gjeldsinstrumenter som kan medregnes i MREL-kravet, bør medlemsstatene sikre at slike instrumenters minste pålydende verdi er relativt høy, eller at investeringen i slike instrumenter ikke utgjør en for stor andel av investorens portefølje. Dette kravet bør gjelde bare for instrumenter som er utstedt etter datoen for innarbeiding av dette direktivet. Dette kravet er ikke tilstrekkelig dekket av direktiv 2014/65/EU og bør derfor kunne håndheves i henhold til direktiv 2014/59/EU, og bør ikke berøre reglene om investorvern fastsatt i direktiv 2014/65/EU. Dersom krisehåndteringsmyndighetene i forbindelse med utførelsen av sine oppgaver finner bevis for mulige overtredelser av direktiv 2014/65/EU, bør de kunne utveksle fortrolige opplysninger med myndigheter som har ansvar for markedsatferd, for å håndheve det nevnte direktivet. I tillegg bør det være mulig for medlemsstatene ytterligere å begrense markedsføring og salg av visse andre instrumenter til visse investorer.
- 17) For å øke muligheten for krisehåndtering bør krisehåndteringsmyndighetene kunne pålegge et institusjonsspesifikt MREL-krav for G-SII-er i tillegg til det TLAC-minstekravet som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013. Dette institusjonsspesifikke MREL-kravet bør pålegges dersom TLAC-minstekravet ikke er tilstrekkelig til å dekke tap og rekapitalisere en G-SII i henhold til den valgte krisehåndteringsstrategien.
- 18) Når krisehåndteringsmyndighetene fastsetter nivået for MREL-kravet, bør de ta hensyn til graden av en institusjons eller et foretaks systemviktighet og den potensielle negative innvirkningen på den finansielle stabiliteten dersom institusjonen eller foretaket blir kriserammert. Krisehåndteringsmyndighetene bør ta hensyn til behovet for like konkurransevilkår mellom G-SII-er og andre tilsvarende institusjoner eller foretak som er systemviktige i Unionen. MREL-kravet for institusjoner eller foretak som ikke er G-SII-er, men som har en systemviktighet i Unionen som kan sammenlignes med G-SII-ers systemviktighet, bør derfor ikke avvike uforholdsmessig fra nivået for og sammensetningen av det MREL-kravet som generelt fastsettes for G-SII-er.
- 19) I samsvar med forordning (EU) nr. 575/2013 bør institusjoner eller foretak som er identifisert som foretak som er gjenstand for krisehåndtering, være omfattet av MREL-kravet bare på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering. Dette innebærer at foretak som er gjenstand for krisehåndtering, for å oppfylle MREL-kravet bør være forpliktet til å utstede kvalifiserte instrumenter og poster til eksterne tredjepartskreditorer som ville blitt omfattet av intern tapsdekning dersom foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, blir krisehåndtert.
- 20) Institusjoner eller foretak som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, bør oppfylle MREL-kravet på individuelt nivå. Disse institusjonenes eller foretakenes tapsdeknings- og rekapitaliseringsbehov bør generelt dekkes av deres respektive foretak som er gjenstand for krisehåndtering, gjennom disse foretakenes direkte eller indirekte erverv av ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter utstedt av disse institusjonene eller foretakene og gjennom nedskrivning eller konvertering av disse instrumentene til eierinstrumenter, når institusjonene eller foretakene ikke lenger er levedyktige. Det MREL-kravet som får anvendelse på institusjoner eller foretak som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, bør derfor anvendes sammen med og i samsvar med de kravene som gjelder for foretak som er gjenstand for krisehåndtering. Dette bør gjøre det mulig for krisehåndteringsmyndighetene å krisehåndtere et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, uten å krisehåndtere visse datterforetak av det, slik at potensielle forstyrrende virkninger på markedet unngås. Anvendelsen av MREL-kravet på institusjoner eller foretak som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, bør være i samsvar med den valgte krisehåndteringsstrategien, og bør særlig ikke endre eierforholdet mellom institusjoner eller foretak og deres konsern som er gjenstand for krisehåndtering, etter at disse institusjonene eller foretakene er blitt rekapitalisert.
- 21) Dersom både foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, eller morforetaket, og dets datterforetak er etablert i samme medlemsstat og er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, bør krisehåndteringsmyndigheten kunne gi unntak fra anvendelsen av MREL-kravet som gjelder for de datterforetakene som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller tillate at de oppfyller MREL-kravet med garantier med sikkerhetsstillelse mellom morforetaket og dets datterforetak.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

foretak, som kan utløses innenfor tidsrammer som tilsvarer de som gjelder for nedskrivningen eller konverteringen av konvertibel gjeld. Sikkerhetsstillelsen for garantien bør være svært likvid og ha ubetydelig markeds- og kredittrisiko.

- 22) I henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 kan vedkommende myndigheter gi unntak fra anvendelsen av visse solvens- og likviditetskrav på kredittinstitusjoner som er fast tilknyttet et sentralorgan («samarbeidsnettverk»), når visse særlige vilkår er oppfylt. For å ta hensyn til slike samarbeidsnettverks særtrekk bør krisehåndteringsmyndighetene også kunne gi unntak fra anvendelsen av MREL-kravet som gjelder for slike kredittinstitusjoner og sentralorganet, på vilkår som tilsvarer vilkårene i forordning (EU) nr. 575/2013, når kredittinstitusjonene og sentralorganet er etablert i samme medlemsstat. Krisehåndteringsmyndighetene bør også kunne behandle kredittinstitusjonene og sentralorganet som en helhet når de vurderer vilkårene for krisehåndtering avhengig av solidaritetsordningens egenskaper. Krisehåndteringsmyndighetene bør kunne sikre oppfyllelse av det eksterne MREL-kravet til konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, som helhet på ulike måter avhengig av egenskapene til hvert konserns solidaritetsordning, ved å medregne den konvertible gjelden til foretak som krisehåndteringsmyndighetene i samsvar med krisehåndteringsplanen har pålagt å utstede instrumenter som kan medregnes i MREL-kravet, utenfor konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.
- 23) For å sikre et egnet nivå for MREL-kravet med sikte på krisehåndtering bør de myndighetene som har ansvar for å fastsette nivået for MREL-kravet, være krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, konsernkrisehåndteringsmyndigheten, det vil si krisehåndteringsmyndigheten for det overordnede morforetaket, og krisehåndteringsmyndighetene for andre foretak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering. Alle tvister mellom myndigheter bør høre inn under myndigheten til Den europeiske banktilsynsmyndighet (EBA) i henhold til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁹, på de vilkårene og med de begrensningene som er fastsatt i dette direktivet.
- 24) Vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndigheter bør på en hensiktsmessig måte håndtere og rette opp eventuell manglende oppfyllelse av TLAC-minstekravet og

MREL-kravet. Ettersom manglende oppfyllelse av disse kravene kan utgjøre en hindring for krisehåndtering av en institusjon eller et konsern, bør de eksisterende framgangsmåtene for å fjerne hindringer for krisehåndtering forenkles for raskt å kunne håndtere eventuell manglende oppfyllelse av kravene. Krisehåndteringsmyndighetene bør også kunne kreve at institusjoner eller foretak endrer løpetidsprofilene for kvalifiserte instrumenter og poster, og at de utarbeider og gjennomfører planer for å gjenopprette nivået for disse kravene. Krisehåndteringsmyndighetene bør også kunne forby visse utdelinger dersom de anser at en institusjon eller et foretak ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet i henhold til direktiv 2013/36/EU når dette tas hensyn til i tillegg til MREL-kravet.

- 25) For å sikre en gjennomsiktig anvendelse av MREL-kravet bør institusjoner og foretak rapportere til sine vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndigheter, og bør regelmessig offentliggjøre sine MREL-krav, nivåene for konvertibel gjeld og forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, samt sammensetningen av slik gjeld og slike forpliktelser, herunder deres løpetidsprofil og prioritering ved ordinær insolvensbehandling. For institusjoner eller foretak som er omfattet av TLAC-minstekravet, bør hyppigheten for tilsynsrapportering og offentliggjøring av det institusjonsspesifikke MREL-kravet som fastsettes i dette direktivet, være i samsvar med den hyppigheten som er fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013 for TLAC-minstekravet. Selv om det i visse tilfeller angitt i dette direktivet bør tillates helt eller delvis unntak fra rapporterings- og opplysningsplikten for bestemte institusjoner eller foretak, bør slike unntak ikke begrense krisehåndteringsmyndighetenes fullmakt til å anmode om opplysninger med sikte på å utføre sine oppgaver i henhold til direktiv 2014/59/EU, som endret ved dette direktivet.
- 26) Kravet om at avtalemessig anerkjennelse av virkningene av det interne tapsdekningsverktøyet skal inngå i avtaler eller instrumenter som skaper forpliktelser som er underlagt tredjelands lovgivning, bør lette og forbedre

⁹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

prosessen for intern tapsdekning for disse forpliktelsene ved krisehåndtering. Avtalefestede ordninger som er korrekt utformet og bredt anvendt, kan være en praktisk løsning i tilfeller av krisehåndtering over landegrensene inntil det utformes en lovfestet tilnærming i henhold til unionsretten, eller det utvikles stimulerings tiltak for å velge en medlemsstats lovgivning for kontrakter, eller det vedtas rammer for lovfestet anerkjennelse for å muliggjøre en effektiv krisehåndtering over landegrensene i alle tredjelandets jurisdiksjoner. Selv om det finnes rammer for lovfestet anerkjennelse, bør avtalefestede ordninger for anerkjennelse bidra til å øke bevisstheten til kreditorer under avtalefestede ordninger som ikke er underlagt en medlemsstats lovgivning, om mulige krisehåndterings tiltak som gjelder institusjoner eller foretak som er omfattet av unionsretten. Det kan imidlertid forekomme tilfeller der det ikke er praktisk mulig for institusjoner eller foretak å ta med disse avtalevilkårene i avtaler eller instrumenter som skaper visse forpliktelser, særlig forpliktelser som ikke er utelukket fra det interne tapsdekningsverktøyet i henhold til direktiv 2014/59/EU, dekkede innskudd eller ansvarlig kapitalinstrumenter.

For eksempel kan det under visse omstendigheter anses å være umulig i praksis å ta med klausuler om avtalemessig anerkjennelse i forpliktelseskontrakter i tilfeller der det i henhold til tredjelandets lovgivning er ulovlig for en institusjon eller et foretak å ta med slike klausuler i avtaler eller instrumenter som skaper forpliktelser som er underlagt vedkommende tredjelandets lovgivning, dersom en institusjon eller et foretak på individuelt nivå ikke har myndighet til å endre avtalevilkårene etter som de er fastsatt i internasjonale protokoller eller er basert på internasjonalt avtalte standardvilkår, eller dersom forpliktelsen som ville være omfattet av kravet om avtalemessig anerkjennelse, er betinget av kontraktsbrudd eller følger av garantier, motgarantier eller andre instrumenter som benyttes i forbindelse med handelsfinansieringstransaksjoner. Dersom motparten ikke godtar å bli bundet av en avtalefestet klausul om anerkjennelse av intern tapsdekning, bør dette imidlertid ikke i seg selv anses som en grunn til praktisk umulighet. EBA bør utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som skal vedtas av Kommisjonen i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010, for mer nøyaktig å identifisere

tilfeller av praktisk umulighet. Når krisehåndteringsmyndigheten anvender disse tekniske reguleringsstandardene, og idet det tas hensyn til det aktuelle markedets særtrekk, bør den, når den anser det nødvendig, spesifisere kategorier av forpliktelser der det kan finnes grunner til praktisk umulighet. Innenfor denne rammen bør det være opp til en institusjon eller et foretak å avgjøre om det er umulig i praksis å ta med en klausul om anerkjennelse av intern tapsdekning i en kontrakt eller i en type kontrakter. Institusjoner og foretak bør regelmessig gi krisehåndteringsmyndighetene ajourførte opplysninger for å holde dem underrettet om framskritt når det gjelder gjennomføringen av vilkår for avtalemessig anerkjennelse.

I denne sammenheng bør institusjoner og foretak angi i hvilke kontrakter eller typer kontrakter det er umulig i praksis å ta med en klausul om anerkjennelse av intern tapsdekning, og gi en begrunnelse for denne vurderingen. Krisehåndteringsmyndighetene bør innen rimelig tid vurdere en institusjons eller et foretaks konstatering av at det er umulig i praksis å ta med klausuler om avtalemessig anerkjennelse i forpliktelseskontrakter, og treffe tiltak for å håndtere eventuelle feilaktige vurderinger og hindringer for krisehåndtering som følge av at klausuler om avtalemessig anerkjennelse ikke tas med. Institusjoner og foretak bør være forberedt på å begrunne sin konstatering dersom krisehåndteringsmyndigheten anmoder om det. For å sikre at institusjoners og foretaks krisehåndteringsmuligheter ikke berøres, bør forpliktelser som ikke inneholder de relevante kontraktsbestemmelsene, ikke kunne medregnes i MREL-kravet.

27) Det er nyttig og nødvendig å tilpasse krisehåndteringsmyndighetenes fullmakt til i et begrenset tidsrom å utsette visse avtaleforpliktelser for institusjoner og foretak. Det bør særlig være mulig for en krisehåndteringsmyndighet å anvende slik fullmakt før en institusjon eller et foretak blir gjenstand for krisehåndtering, fra det tidspunktet da det foretas en konstatering av at institusjonen eller foretaket er eller kan forventes å bli kriserammet, dersom et tiltak fra privat sektor, som etter krisehåndteringsmyndighetens oppfatning innen rimelig tid vil kunne hindre at institusjonen eller foretaket blir kriserammet, ikke umiddelbart er tilgjengelig, og dersom det anses som nødvendig å anvende denne fullmakten for å unngå ytterligere forverring av institusjonens eller

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

foretakets finansielle stilling. I den forbindelse bør krisehåndteringsmyndighetene kunne anvende slik fullmakt dersom de ikke er tilfredse med et foreslått tiltak fra privat sektor som er umiddelbart tilgjengelig. Fullmakten til å utsette visse avtaleforpliktelser vil også gjøre det mulig for krisehåndteringsmyndighetene å fastslå om et krisehåndteringstiltak er i offentlighetens interesse, å velge de best egnede krisehåndteringsverktøyene eller å sikre en effektiv anvendelse av et eller flere krisehåndteringsverktøyer. Utsettelsens varighet bør begrenses til høyst to virkedager. Innenfor denne grensen kan utsettelsen fortsatt gjelde etter at krisehåndteringsbeslutningen er truffet.

- 28) For at fullmakten til å utsette visse avtaleforpliktelser skal kunne anvendes på en forholdsmessig måte, bør krisehåndteringsmyndighetene ha mulighet til å ta hensyn til omstendighetene i hvert enkelt tilfelle og fastsette omfanget av utsettelsen i samsvar med dette. Videre bør de i hvert enkelt tilfelle kunne tillate visse betalinger – særlig, men ikke begrenset til, administrasjonskostnader for den berørte institusjonen eller det berørte foretaket. Fullmakten til å utsette bør også kunne anvendes på kvalifiserte innskudd. Krisehåndteringsmyndighetene bør imidlertid nøye vurdere om det er hensiktsmessig å anvende denne fullmakten på visse kvalifiserte innskudd, særlig dekkede innskudd som innehas av fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter, og bør vurdere risikoen for at anvendelsen av en utsettelse med hensyn til slike innskudd ville medføre alvorlige forstyrrelser i finansmarkedenes virkemåte. Dersom fullmakten til å utsette visse avtaleforpliktelser utøves med hensyn til dekkede innskudd, bør disse innskuddene ikke anses som tilgjengelige i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU¹⁰. For å sikre at innskyterne ikke får økonomiske vanskeligheter i utsettelsesperioden, bør medlemsstatene kunne fastsette at de tillates et visst daglig uttak.
- 29) I utsettelsesperioden bør krisehåndteringsmyndighetene også, blant annet på grunnlag av krisehåndteringsplanen for institusjonen eller foretaket, vurdere muligheten for at institusjonen eller foretaket til slutt ikke blir gjen-

stand for krisehåndtering, men i stedet avvikes i henhold til nasjonal rett. I slike tilfeller bør krisehåndteringsmyndighetene fastsette de ordningene som de anser som hensiktsmessige for å oppnå en tilstrekkelig samordning med de berørte nasjonale myndighetene, og sikre at utsettelsen ikke hindrer en effektiv avviklingsprosess.

- 30) Fullmakten til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser bør ikke få anvendelse på forpliktelser overfor systemer eller systemansvarlige som er utpekt i samsvar med direktiv 98/26/EF, sentralbanker, sentrale motparter med tillatelse eller sentrale motparter fra tredjeland som er anerkjent av Den europeiske tilsynsmyndighet (Den europeiske verdipapir- og markedstilsynsmyndighet) (ESMA). Direktiv 98/26/EF reduserer risikoen som er knyttet til deltakelse i betalings- og oppgjørssystemer for verdipapirer, særlig ved å redusere forstyrrelsene dersom en deltaker i et slikt system blir insolvent. For å sikre at slike beskyttelsestiltak anvendes på en hensiktsmessig måte i krisesituasjoner, og samtidig gi ansvarlige for betalings- og verdipapirsystemer og andre markedsdeltakere en egnet sikkerhet, bør direktiv 2014/59/EU endres for å fastsette at et kriseforebyggende tiltak, en utsettelse av forpliktelser i henhold til artikkel 33a eller et kriseløsningstiltak i seg selv ikke bør anses som insolvensbehandling i henhold til direktiv 98/26/EF, forutsatt at de vesentlige forpliktelsene i henhold til kontrakten fortsatt oppfylles. Direktiv 2014/59/EU bør imidlertid ikke være til hinder for driften av et system som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF, eller retten til sikkerhet som er garantert ved det nevnte direktivet.
- 31) Et viktig aspekt ved effektiv krisehåndtering av institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i direktiv 2014/59/EU er å sikre at deres motparter i finansielle kontrakter ikke kan si opp sine posisjoner utelukkende som følge av at disse institusjonene eller foretakene blir gjenstand for krisehåndtering. Krisehåndteringsmyndighetene bør dessuten ha fullmakt til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser i henhold til en kontrakt med en institusjon som krisehåndteres, og bør i et begrenset tidsrom ha myndighet til å begrense motpartenes rett til å si opp, framskynde eller på annen måte avslutte finansielle kontrakter. Disse kravene får ikke direkte anvendelse på kontrakter i henhold til et tredjelandets lovgivning. Dersom

¹⁰ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/49/EU av 16. april 2014 om innskuddsgarantiordninger (EUT L 173 av 12.6.2014, s. 149).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

det ikke finnes noen ramme for lovfestet anerkjennelse over landegrensene, bør medlemsstatene kreve at institusjonene og foretakene omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) i direktiv 2014/59/EU tar med et avtalevilkår i relevante finansielle kontrakter, der det anerkjennes at kontrakten kan være omfattet av krisehåndteringsmyndighetenes fullmakt til å utsette visse betalings- og leveringsforpliktelser, til å begrense muligheten for å gjøre sikkerhetsretter gjeldende eller til midlertidig å oppheve hevingsretten, og at de er bundet av kravene i artikkel 68 på samme måte som om den finansielle kontrakten var omfattet av den berørte medlemsstatens lovgivning. En slik forpliktelse bør fastsettes i den utstrekning kontrakten omfattes av disse bestemmelsene. Derfor oppstår forpliktelsen til å innføre avtalevilkåret ikke med hensyn til artikkel 33a, 69, 70 og 71 i direktiv 2014/59/EU, som endret ved dette direktivet, for eksempel kontrakter med sentrale motparter eller systemansvarlige som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF, ettersom krisehåndteringsmyndighetene med hensyn til disse kontraktene, selv om de er omfattet av den berørte medlemsstatens lovgivning, ikke har fullmakt som omhandlet i de nevnte artiklene.

- 32) Utelukkelsen av visse av institusjonenes eller foretakenes forpliktelser fra anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet eller fra fullmakten til å utsette visse betalings- og leveringsforpliktelser, til å begrense muligheten for å gjøre sikkerhetsretter gjeldende eller til midlertidig å oppheve hevingsretten som fastsatt i direktiv 2014/59/EU, bør også omfatte forpliktelser overfor sentrale motparter etablert i Unionen og sentrale motparter fra tredjeland som er anerkjent av ESMA.
- 33) For å sikre en felles forståelse av begreper som brukes i forbindelse med ulike juridiske virkemidler, er det hensiktsmessig å innarbeide i direktiv 98/26/EF de definisjonene og begrepene som er innført ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012¹¹ når det gjelder en «sentral motpart» og en «deltaker».
- 34) Direktiv 98/26/EF reduserer risikoen som er knyttet til institusjoners og andre foretaks deltakelse i betalings- og oppgjørssystemer for verdipapirer, særlig ved å redusere forstyrrel-

sene dersom en deltaker i et slikt system blir insolvent. I betraktning 7 i det nevnte direktivet presiseres det at medlemsstatene har mulighet til å anvende bestemmelsene i det nevnte direktivet på sine nasjonale institusjoner som deltar direkte i systemer som omfattes av et tredjelandts lovgivning, og på sikkerhet som stilles i forbindelse med deltakelse i slike systemer. Med tanke på den globale størrelsen på og virksomheten innenfor enkelte systemer som omfattes av et tredjelandts lovgivning, og den økte deltakelsen i slike systemer fra foretak som er etablert i Unionen, bør Kommisjonen undersøke hvordan medlemsstatene anvender alternativet omhandlet i betraktning 7 i det nevnte direktivet, og vurdere behovet for eventuelle ytterligere endringer av det nevnte direktivet med hensyn til slike systemer.

- 35) For å muliggjøre en effektiv anvendelse av fullmakten til å redusere, nedskrive eller konvertere ansvarlig kapital-poster uten at beskyttelseiltakene for kreditorer i henhold til dette direktivet overtres, bør medlemsstatene sikre at fordringer knyttet til ansvarlig kapital-poster etterstilles alle andre etterstilte fordringer ved ordinær insolvensbehandling. Instrumenter som bare delvis anerkjennes som ansvarlig kapital, bør likevel behandles som fordringer knyttet til ansvarlig kapital med hensyn til hele beløpet. Delvis anerkjennelse kan for eksempel være en følge av anvendelsen av overgangsregler som delvis fraregner et instrument, eller en følge av anvendelsen av amortiseringskalenderen som er fastsatt for tilleggs-kapitalinstrumenter i forordning (EU) nr. 575/2013.
- 36) Ettersom målet for dette direktivet, som er å fastsette ensartede regler om rammen for gjenoppretting og krisehåndtering for institusjoner og foretak, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av tiltakets omfang bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i den nevnte artikkelen går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå dette målet.
- 37) For å gi medlemsstatene tilstrekkelig tid til å innarbeide og anvende dette direktivet i sin nasjonale rett, bør de ha en frist på 18 måneder fra ikrafttredelsesdatoen for direktivet. Dette direktivets bestemmelser om offentliggjøring

¹¹ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 648/2012 av 4. juli 2012 om OTC-derivater, sentrale motparter og transaksjonsregistre (EUT L 201 av 27.7.2012, s. 1).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

bør imidlertid anvendes fra 1. januar 2024 for å sikre at institusjoner og foretak i hele Unionen får tilstrekkelig tid til å nå det påkrevde nivået for MREL-kravet på en ordnet måte.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

Artikkel 1

Endringer av direktiv 2014/59/EU

I direktiv 2014/59/EU gjøres følgende endringer:

1) I artikkel 2 nr. 1 gjøres følgende endringer:

a) Punkt 5 skal lyde:

«5) «datterforetak» et datterforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 16 i forordning (EU) nr. 575/2013 og, ved anvendelse av artikkel 7, 12, 17, 18, 45–45m, 59–62, 91 og 92 i dette direktivet på konserner som er gjenstand for krisehåndtering og omhandlet i punkt 83b bokstav b) i dette nummeret, alt etter hva som er relevant, kredittinstitusjoner som er fast tilknyttet et sentralorgan, selve sentralorganet og deres respektive datterforetak, idet det tas hensyn til hvordan slike konserner som er gjenstand for krisehåndtering, overholder artikkel 45e nr. 3 i dette direktivet,

5a) «betydelig datterforetak» et betydelig datterforetak som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 135 i forordning (EU) nr. 575/2013,».

b) Nytt punkt skal lyde:

«68a) «ren kjernekapital» ren kjernekapital beregnet i samsvar med artikkel 50 i forordning (EU) nr. 575/2013,».

c) I punkt 70 erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».

d) Punkt 71 skal lyde:

«71) «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning» forpliktelser og kapitalinstrumenter som ikke anses som ren kjernekapital-instrumenter, andre godkjente kjernekapitalinstrumenter eller tilleggskapitalinstrumenter i en institusjon eller et foretak som er omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), og som ikke er utelukket fra anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet i henhold til artikkel 44 nr. 2,

71a) «konvertibel gjeld» forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning,

og som oppfyller vilkårene i artikkel 45b eller artikkel 45f nr. 2 bokstav a) i dette direktivet, alt etter hva som er relevant, og tilleggskapitalinstrumenter som oppfyller vilkårene i artikkel 72a nr. 1 bokstav b) i forordning (EU) nr. 575/2013,

71b) «etterstilte kvalifiserte instrumenter» instrumenter som oppfyller alle vilkårene omhandlet i artikkel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, unntatt artikkel 72b nr. 3–5 i den nevnte forordningen,».

e) Nye punkter skal lyde:

«83a) «foretak som er gjenstand for krisehåndtering»

a) en juridisk person som er etablert i Unionen, og som i samsvar med artikkel 12 identifiseres av krisehåndteringsmyndigheten som et foretak som det i henhold til krisehåndteringsplanen skal iverksettes krisehåndteringstiltak overfor, eller

b) en institusjon som ikke er del av et konsern som er omfattet av konsolidert tilsyn i henhold til artikkel 111 og 112 i direktiv 2013/36/EU, og som det i henhold til krisehåndteringsplanen utarbeidet i henhold til artikkel 10 i dette direktivet skal iverksettes krisehåndteringstiltak overfor,

83b) «konsern som er gjenstand for krisehåndtering»

a) et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og dets datterforetak, som ikke

i) selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering,

ii) er datterforetak av andre foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller

iii) er foretak etablert i et tredjeland som ikke er del av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering i henhold til krisehåndteringsplanen, og deres datterforetak, eller

b) kredittinstitusjoner som er fast tilknyttet et sentralorgan, og selve sentralorganet når minst én av disse kredittinstitusjonene eller sentralorganet er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og deres respektive datterforetak,

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- 83c) «globalt systemviktig institusjon» eller «G-SII» en G-SII som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 133 i forordning (EU) nr. 575/2013,».
- f) Nytt punkt skal lyde:
«109) «kombinert bufferkrav» et kombinert bufferkrav som definert i artikkel 128 nr. 6 i direktiv 2013/36/EU.»
- 2) I artikkel 10 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 6 skal nye ledd lyde:
«Gjennomgåelsen omhandlet i første ledd i dette nummeret skal foretas etter gjennomføringen av krisehåndteringstiltak eller anvendelsen av fullmakt omhandlet i artikkel 59.
Når krisehåndteringsmyndigheten fastsetter fristene nevnt i nr. 7 bokstav o) og p) i denne artikkelen under omstendighetene omhandlet i tredje ledd i dette nummeret, skal den ta hensyn til fristen for å oppfylle kravet omhandlet i artikkel 104b i direktiv 2013/36/EU.»
- b) I nr. 7 skal bokstav o) og p) lyde:
«o) Kravene omhandlet i artikkel 45e og 45f, og en frist for å nå dette nivået i samsvar med artikkel 45m.
p) Dersom en krisehåndteringsmyndighet anvender artikkel 45b nr. 4, 5 eller 7, en tidsplan for overholdelse av artikkel 45m for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.».
- 3) I artikkel 12 gjøres følgende endringer:
- a) Nr. 1 skal lyde:
«1. Medlemsstatene skal sikre at konsernkrisehåndteringsmyndighetene sammen med datterforetakenes krisehåndteringsmyndigheter og etter samråd med krisehåndteringsmyndighetene for betydelige filialer, dersom dette er relevant for den betydelige filialen, utarbeider konsernkrisehåndteringsplaner. Konsernkrisehåndteringsplanen skal angi tiltak som skal treffes i forbindelse med
a) morforetaket i Unionen,
b) de datterforetakene som tilhører konsernet og er etablert i Unionen,
c) foretakene omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) og d) og
d) med forbehold for avdeling VI, de datterforetakene som tilhører konsernet og er etablert utenfor Unionen.
I samsvar med tiltakene omhandlet i første ledd skal krisehåndterings-
- planen for hvert konsern identifisere de foretakene og de konsernene som er gjenstand for krisehåndtering.»
- b) I nr. 3 gjøres følgende endringer:
- i) Bokstav a) og b) skal lyde:
«a) fastsette hvilke krisehåndteringstiltak som skal treffes overfor foretak som er gjenstand for krisehåndtering, i scenarioene omhandlet i artikkel 10 nr. 3, og virkningene av disse krisehåndteringstiltakene når det gjelder andre konsernforetak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d), morforetaket og datterinstitusjonene,
aa) dersom et konsern omfatter flere enn ett konsern som er gjenstand for krisehåndtering, fastsette hvilke krisehåndteringstiltak som skal treffes overfor foretakene som er gjenstand for krisehåndtering, i hvert konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og virkningene av disse tiltakene for både
i) andre konsernforetak som tilhører samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering,
ii) andre konserner som er gjenstand for krisehåndtering,
b) undersøke i hvilket omfang krisehåndteringsverktøyene og -fullmakten kan anvendes på en samordnet måte i forbindelse med foretak som er gjenstand for krisehåndtering og etablert i Unionen, herunder tiltak som skal gjøre det lettere for en tredjepart å kjøpe hele konsernet, atskilte forretningsområder eller -virksomhet som forvaltes av noen av konsernforetakene eller av særlige konsernforetak eller konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og angi potensielle hindringer for en samordnet krisehåndtering,».
- ii) Bokstav e) skal lyde:
«e) fastsette eventuelle ytterligere tiltak som ikke er nevnt i dette direktivet, som den berørte krisehåndteringsmyndigheten har til hensikt å treffe i forbindelse med foretakene i hvert konsern som er gjenstand for krisehåndtering,».
- 4) I artikkel 13 gjøres følgende endringer:
- a) I nr. 4 innsettes følgende ledd etter første ledd:

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

«Når et konsern består av flere enn ett konsern som er gjenstand for krisehåndtering, skal planleggingen av krisehåndterings tiltakene omhandlet i artikkel 12 nr. 3 bokstav aa) inngå i en felles beslutning som nevnt i første ledd i dette nummeret.»

b) I nr. 6 skal første ledd lyde:

«Dersom en felles beslutning fra krisehåndteringsmyndighetene ikke foreligger innen fire måneder, skal hver krisehåndteringsmyndighet som har ansvar for et datterforetak og har innvendinger mot konsernkrisehåndteringsplanen, treffe sin egen beslutning og eventuelt identifisere foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og utarbeide og opprettholde en krisehåndteringsplan for konsernet som er gjenstand for krisehåndtering og består av foretak i dens jurisdiksjon. Hver enkelt beslutning fra krisehåndteringsmyndigheter som har innvendinger, skal være fullstendig begrunnet, angi grunnene til uenigheten om den foreslåtte konsernkrisehåndteringsplanen og ta hensyn til de øvrige krisehåndteringsmyndighetenes og vedkommende myndighetenes synspunkter og forbehold. Hver krisehåndteringsmyndighet skal underrette krisehåndteringskollegiets øvrige medlemmer om sin beslutning.»

5) I artikkel 16 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 1 skal andre ledd lyde:

«Et konsern skal anses å kunne krisehåndteres dersom det er mulig og troverdig at krisehåndteringsmyndighetene enten avvikler konsernforetak gjennom ordinær insolvensbehandling eller krisehåndterer vedkommende konsern ved å anvende krisehåndteringsverktøyer på og krisehåndteringsfullmakter overfor konsernets foretak som er gjenstand for krisehåndtering, samtidig som det så langt det er mulig, hindres at det får vesentlige negative konsekvenser for finanssystemene i de medlemsstatene der konsernforetak eller filialer er etablert, eller i andre medlemsstater eller i Unionen, herunder mer omfattende finansiell ustabilitet eller hendelser som berører hele systemet, og slik at det sikres at disse konsernforetakenes kritiske funksjoner opprettholdes, dersom de lett kan atskilles i rett tid eller på annen måte.

Konsernkrisehåndteringsmyndighetene skal underrette EBA i rett tid når et konsern ikke anses å kunne krisehåndteres.»

b) Nytt nummer skal lyde:

«4. Medlemsstatene skal sikre at dersom et konsern består av flere enn ett konsern som er gjenstand for krisehåndtering, skal myndighetene nevnt i nr. 1 vurdere krisehåndteringsmulighetene for hvert konsern som er gjenstand for krisehåndtering, i samsvar med denne artikkelen.

Vurderingen nevnt i første ledd i dette nummeret skal foretas i tillegg til vurderingen av hele konsernets krisehåndteringsmuligheter og skal foretas innenfor rammen av beslutningsprosessen omhandlet i artikkel 13.»

6) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 16a

Fullmakt til å forby visse utdelinger

1. Dersom et foretak er i en situasjon der det oppfyller det kombinerte bufferkravet når det vurderes i tillegg til hvert av kravene i artikkel 141a nr. 1 bokstav a)–c) i direktiv 2013/36/EU, men ikke oppfyller det kombinerte bufferkravet når det vurderes i tillegg til kravene i artikkel 45c og 45d i dette direktivet og beregningen foretas i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav a) i dette direktivet, skal dette foretakets krisehåndteringsmyndighet i samsvar med nr. 2 og 3 i denne artikkelen ha fullmakt til å forby at et foretak deler ut mer enn det høyeste utdelingsbeløpet knyttet til minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld (heretter kalt «det høyeste utdelingsbeløpet») som beregnes i samsvar med nr. 4 i denne artikkelen, gjennom et av følgende tiltak:

a) Foreta en utdeling i forbindelse med ren kjernekapital.

b) Innføre en plikt til å betale variabel godtgjøring eller skjønnsmessig fastsatte pensjonsytelser, eller betale variabel godtgjøring dersom plikten til å betale ble innført på et tidspunkt da foretaket ikke oppfylte det kombinerte bufferkravet.

c) Foreta betalinger i forbindelse med andre godkjente kjernekapitalinstrumenter.

Dersom et foretak er i situasjonen omhandlet i første ledd, skal det umiddelbart underrette krisehåndteringsmyndigheten om dette.

2. I situasjonen omhandlet i nr. 1 skal foretakets krisehåndteringsmyndighet etter samråd med vedkommende myndighet

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

uten unødig opphold vurdere om den skal anvende fullmakten omhandlet i nr. 1, idet det tas hensyn til følgende:

- a) Årsaken til den manglende oppfyllelsen og dennes varighet og omfang samt dens innvirkning på krisehåndteringsmulighetene.
 - b) Hvordan foretakets finansielle stilling utvikler seg, og sannsynligheten for at det i overskuelig framtid oppfyller vilkåret i artikkel 32 nr. 1 bokstav a).
 - c) Utsikten til at foretaket vil kunne sikre oppfyllelse av kravene omhandlet i nr. 1 innen en rimelig frist.
 - d) Dersom foretaket ikke kan erstatte forpliktelse som ikke lenger oppfyller kriteriene for anerkjennelse eller løpetid fastsatt i artikkel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 eller i artikkel 45b eller artikkel 45f nr. 2 i dette direktivet, hvorvidt denne manglende evnen er av idiosynkratisk art eller skyldes markedsforstyrrelser.
 - e) Hvorvidt anvendelsen av fullmakten omhandlet i nr. 1 er den mest hensiktsmessige og forholdsmessige måten å håndtere foretakets situasjon på, idet det tas hensyn til den mulige innvirkningen på både finansieringsvilkårene og krisehåndteringsmulighetene for det berørte foretaket.
- Krisehåndteringsmyndigheten skal foreta en ny vurdering av hvorvidt den skal anvende fullmakten omhandlet i nr. 1, minst hver måned så lenge foretaket fortsatt befinner seg i situasjonen omhandlet i nr. 1.
3. Dersom krisehåndteringsmyndigheten fastslår at foretaket fortsatt befinner seg i situasjonen omhandlet i nr. 1 ni måneder etter at foretaket har underrettet om situasjonen, skal krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet anvende fullmakten omhandlet i nr. 1, med mindre krisehåndteringsmyndigheten etter en vurdering anser at minst to av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Den manglende oppfyllelsen skyldes en alvorlig forstyrrelse av finansmarkedenes virkemåte som fører til omfattende stress på finansmarkedene i flere segmenter av finansmarkedene.
 - b) Forstyrrelsen omhandlet i bokstav a) fører ikke bare til økt prisvolatilitet for foretakets ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter

eller økte kostnader for foretaket, men også til at markedene helt eller delvis stenges slik at foretaket hindres i å utstede ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter på disse markedene.

- c) Stengingen av markedet som er omhandlet i bokstav b), gjelder ikke bare for det berørte foretaket, men også for flere andre foretak.
 - d) Forstyrrelsen omhandlet i bokstav a) hindrer det berørte foretaket i å utstede ansvarlig kapital-instrumenter og konvertibel gjeld-instrumenter som er tilstrekkelige til å rette opp den manglende oppfyllelsen.
 - e) En anvendelse av fullmakten omhandlet i nr. 1 gir negative ringvirkninger for en del av banksektoren og kan dermed undergrave den finansielle stabiliteten. Dersom unntaket omhandlet i første ledd får anvendelse, skal krisehåndteringsmyndigheten underrette vedkommende myndighet om sin beslutning og gi en skriftlig begrunnelse for sin vurdering.
- Krisehåndteringsmyndigheten skal hver måned på nytt vurdere om unntaket omhandlet i første ledd får anvendelse.
4. Det høyeste utdelingsbeløpet skal beregnes ved å multiplisere summen beregnet i samsvar med nr. 5 med den faktoren som er fastsatt i samsvar med nr. 6. Det høyeste utdelingsbeløpet skal reduseres med det beløpet som følger av tiltakene omhandlet i nr. 1 bokstav a), b) eller c).
 5. Summen som skal multipliseres i samsvar med nr. 4, skal bestå av
 - a) delårsoverskudd som ikke er inkludert i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, fratrukket enhver utdeling av overskudd eller enhver betaling som følger av tiltakene omhandlet i nr. 1 bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,
 pluss
 - b) overskudd ved årets slutt som ikke er inkludert i den rene kjernekapitalen i henhold til artikkel 26 nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, fratrukket enhver utdeling av overskudd eller enhver betaling som følger av tiltakene omhandlet i nr. 1 bokstav a), b) eller c) i denne artikkelen,
 minus

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- c) beløp som skulle ha vært betalt i skatt dersom utdeling ikke hadde skjedd på de postene som er angitt i bokstav a) og b) i dette nummeret.
6. Faktoren omhandlet i nr. 4 skal fastsettes på følgende måte:
- a) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av foretaket, og som ikke anvendes til å oppfylle noen av kravene i artikkel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 45c og 45d i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets første (det vil si laveste) kvartil, skal faktoren være 0.
- b) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av foretaket, og som ikke anvendes til å oppfylle noen av kravene i artikkel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 45c og 45d i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets andre kvartil, skal faktoren være 0,2.
- c) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av foretaket, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene i artikkel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 45c og 45d i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets tredje kvartil, skal faktoren være 0,4.
- d) Dersom den rene kjernekapitalen som opprettholdes av foretaket, og som ikke anvendes til å oppfylle kravene i artikkel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 45c og 45d i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, ligger innenfor det kombinerte bufferkravets fjerde (det vil si høyeste) kvartil, skal faktoren være 0,6.

De nedre og øvre grensene for hvert kvartil i det kombinerte bufferkravet skal beregnes som følger:

$$\text{Nedre grense for kvartilet} = \frac{\text{Kombinert bufferkrav}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Øvre grense for kvartilet} = \frac{\text{Kombinert bufferkrav}}{4} \times Q_n$$

der « Q_n » = det relevante kvartilens ordenstall.»

7) I artikkel 17 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal sikre at når en krisehåndteringsmyndighet ved en vurdering av krisehåndteringsmulighetene for et foretak i samsvar med artikkel 15 og 16 etter samråd med vedkommende myndighet fastslår at det er vesentlige hindringer for krisehåndteringen av det berørte foretaket, skal krisehåndteringsmyndigheten skriftlig meddele dette til det berørte foretaket, vedkommende myndighet og krisehåndteringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger.»

b) Nr. 3 og 4 skal lyde:

«3. Innen fire måneder etter at foretaket har mottatt en melding i henhold til nr. 1, skal det foreslå for krisehåndteringsmyndigheten mulige tiltak for å håndtere eller fjerne de vesentlige hindringene som er identifisert i meldingen.

Innen to uker etter at foretaket har mottatt en melding i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, skal det foreslå for krisehåndteringsmyndigheten mulige tiltak og tidsplanen for gjennomføringen av dem for å sikre at foretaket overholder artikkel 45e eller 45f i dette direktivet og det kombinerte bufferkravet, dersom en vesentlig hindring for krisehåndtering skyldes en av følgende situasjoner:

a) Foretaket oppfyller det kombinerte bufferkravet når det vurderes i tillegg til hvert av kravene i artikkel 141a nr. 1 bokstav a)–c) i direktiv 2013/36/EU, men oppfyller ikke det kombinerte bufferkravet når det vurderes i tillegg til kravene i artikkel 45c og 45d i dette direktivet og beregningen foretas i samsvar

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- med artikkel 45 nr. 2 bokstav a) i dette direktivet, eller
- b) foretaket oppfyller ikke kravene i artikkel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013 eller kravene i artikkel 45c og 45d i dette direktivet.
- Tidsplanen for gjennomføring av tiltakene som foreslås i henhold til andre ledd, skal ta hensyn til årsakene til den vesentlige hindringen.

Krisehåndteringsmyndigheten skal etter samråd med vedkommende myndighet vurdere om tiltakene som foreslås i henhold til første og andre ledd, på en effektiv måte håndterer eller fjerner den aktuelle vesentlige hindringen.

4. Dersom krisehåndteringsmyndigheten anser at de tiltakene som et foretak foreslår i henhold til nr. 3, ikke på en effektiv måte reduserer eller fjerner de aktuelle hindringene, skal den enten direkte eller indirekte gjennom vedkommende myndighet kreve at foretaket skal treffe alternative tiltak som vil kunne nå dette målet, og skriftlig meddele disse tiltakene til foretaket, som innen én måned skal foreslå en plan for å gjennomføre dem.

Ved fastsettelsen av alternative tiltak skal krisehåndteringsmyndigheten vise hvorfor foretakets foreslåtte tiltak ikke vil kunne fjerne hindringene for krisehåndteringen, og hvordan de foreslåtte alternative tiltakene står i forhold til dette målet. Krisehåndteringsmyndigheten skal ta hensyn til den trusselen som de aktuelle hindringene for krisehåndtering utgjør for den finansielle stabiliteten, og tiltakenes innvirkning på foretakets virksomhet, dets stabilitet og dets evne til å bidra til økonomien.»

- c) I nr. 5 gjøres følgende endringer:
- i) I bokstav a), b), d), e), g) og h) erstatte ordet «institusjon» med ordet «foretak».
- ii) Nytt punkt skal lyde:
«ha) Kreve at en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i dette direktivet framlegger en plan for hvordan de igjen skal oppfylle kravene i artikkel 45e eller 45f i dette direk-

tivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 og, dersom det er relevant, det kombinerte bufferkravet og kravene i artikkel 45e eller 45f i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.»

- iii) Bokstav i), j) og k) skal lyde:
- «i) Kreve at en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal utstede konvertibel gjeld for å oppfylle kravene i artikkel 45e eller artikkel 45f.
- j) Kreve at en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) skal treffe andre tiltak for å oppfylle minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld i henhold til artikkel 45e eller artikkel 45f, herunder særlig ved å forsøke å reforhandle eventuell konvertibel gjeld eller eventuelle andre godkjente kjernekapital-instrumenter eller tilleggskapital-instrumenter som den har utstedt, med sikte på å sikre at en eventuell beslutning fra krisehåndteringsmyndigheten om å nedskrive eller konvertere denne gjelden eller disse instrumentene, treffes i henhold til lovgivningen i den jurisdiksjonen som den aktuelle gjelden eller de aktuelle instrumentene omfattes av.
- ja) For å sikre løpende overholdelse av artikkel 45e eller artikkel 45f, kreve at en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) endrer løpetidsprofilen for
- i) ansvarlig kapital-instrumenter etter å ha innhentet samtykke fra vedkommende myndighet, og
- ii) konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 45b og artikkel 45f nr. 2 bokstav a).
- k) Kreve, dersom foretaket er et datterforetak av et blandet holding-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

selskap, at det blandede holdingselskapet oppretter et separat finansielt holdingselskap for å kontrollere foretaket, dersom det er nødvendig for å lette krisehåndteringen av foretaket og unngå at anvendelsen av krisehåndteringsverktøyer og -fullmakter omhandlet i avdeling IV får en negativ innvirkning på den ikke-finansielle delen av konsernet.»

d) Nr. 7 skal lyde:

«7. Før krisehåndteringsmyndigheten identifiserer eventuelle tiltak i henhold til nr. 4, skal den etter samråd med vedkommende myndighet og, dersom det er relevant, den utpekte nasjonale makrotilsynsmyndigheten, ta behørig hensyn til disse tiltakenes potensielle virkninger for det berørte foretaket, for det indre marked for finansielle tjenester, og for den finansielle stabiliteten i andre medlemsstater og i Unionen som helhet.»

8) I artikkel 18 skal nr. 1–7 lyde:

«1. Konsernkrisehåndteringsmyndigheten skal sammen med datterforetakenes krisehåndteringsmyndigheter og etter samråd med tilsynskollegiet og krisehåndteringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom dette er relevant for den betydelige filialen, ta hensyn til vurderingen som kreves i henhold til artikkel 16 i krisehåndteringskollegiet, og treffe alle rimelige tiltak for å oppnå en felles beslutning om anvendelsen av tiltak som er identifisert i samsvar med artikkel 17 nr. 4, i forbindelse med alle foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og deres datterforetak som er foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 og tilhører konsernet.

2. Konsernkrisehåndteringsmyndigheten skal i samarbeid med den konsoliderende tilsynsmyndigheten og EBA i samsvar med artikkel 25 nr. 1 i forordning (EU) nr. 1093/2010 utarbeide og oversende en rapport til morforetaket i Unionen, til datterforetakenes krisehåndteringsmyndigheter, som skal sende den til datterforetakene innenfor deres ansvarsområde, og til krisehåndteringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger. Rapporten skal utarbeides etter samråd med vedkommende myndigheter og skal omfatte en analyse av de vesentlige hindringene for en

effektiv anvendelse av krisehåndteringsverktøylene og -fullmaktene i forbindelse med konsernet, og også i forbindelse med konserner som er gjenstand for krisehåndtering, dersom et konsern består av flere enn ett konsern som er gjenstand for krisehåndtering. I rapporten skal innvirkningen på konsernets forretningsmodell vurderes, og det skal anbefales forholdsmessige og målrettede tiltak som konsernkrisehåndteringsmyndigheten anser som nødvendige eller egnede for å fjerne de aktuelle hindringene.

Dersom en hindring for å krisehåndtere konsernet skyldes en situasjon i et konsernforetak omhandlet i artikkel 17 nr. 3 andre ledd, skal konsernkrisehåndteringsmyndigheten etter samråd med krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndteringen, og med krisehåndteringsmyndighetene for dets datterinstitusjoner underrette morforetaket i Unionen om sin vurdering av denne hindringen.

3. Innen fire måneder etter at morforetaket i Unionen har mottatt rapporten, kan det oversende konsernkrisehåndteringsmyndigheten synspunkter og forslag til alternative tiltak for å bote på hindringene som er identifisert i rapporten.

Dersom hindringene som er identifisert i rapporten, skyldes en situasjon i et konsernforetak omhandlet i artikkel 17 nr. 3 andre ledd i dette direktivet, skal morforetaket i Unionen innen to uker etter at det har mottatt en melding gitt i samsvar med nr. 2 andre ledd i denne artikkelen, foreslå for konsernkrisehåndteringsmyndigheten mulige tiltak og tidsplanen for gjennomføringen av dem for å sikre at konsernforetaket oppfyller kravene i artikkel 45e eller 45f i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 og, dersom det er relevant, det kombinerte bufferkravet og kravene i artikkel 45e og 45f i dette direktivet, uttrykt i en prosentdel av det samlede eksponeringsmålet omhandlet i artikkel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.

Tidsplanen for gjennomføring av tiltakene som foreslås i henhold til andre ledd, skal ta hensyn til årsakene til den vesentlige hindringen. Krisehåndterings-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

myndigheten skal etter samråd med vedkommende myndighet vurdere om de aktuelle tiltakene på en effektiv måte håndterer eller fjerner den vesentlige hindringen.

4. Konsernkrisehåndteringsmyndigheten skal meddele alle tiltak som foreslås av morforetaket i Unionen, til den konsoliderende tilsynsmyndigheten, EBA, datterforetakenes krisehåndteringsmyndigheter og krisehåndteringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, dersom det er relevant for den betydelige filialen. Konsernkrisehåndteringsmyndigheten og datterforetakenes krisehåndteringsmyndigheter skal etter samråd med vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndighetene i jurisdiksjoner der betydelige filialer ligger, gjøre sitt ytterste for å treffe en felles beslutning i krisehåndteringskollegiet om identifiseringen av vesentlige hindringer og, ved behov, vurderingen av de tiltakene som er foreslått av morforetaket i Unionen, og de tiltakene som myndighetene krever for å håndtere eller fjerne hindringene, som skal ta hensyn til tiltakenes potensielle innvirkning i alle medlemsstater der konsernet utøver virksomhet.
5. Den felles beslutningen skal treffes innen fire måneder etter at eventuelle synspunkter fra morforetaket i Unionen er oversendt. Dersom morforetaket i Unionen ikke har oversendt eventuelle synspunkter, skal den felles beslutningen treffes innen én måned etter utløpet av firemånedersperioden nevnt i nr. 3 første ledd.

Den felles beslutningen om hindringen for krisehåndtering som skyldes en situasjon omhandlet i artikkel 17 nr. 3 andre ledd, skal treffes innen to uker etter at morforetaket i Unionen har framlagt eventuelle synspunkter i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen.

Den felles beslutningen skal være begrunnet og foreligge i et dokument som konsernkrisehåndteringsmyndigheten skal oversende til morforetaket i Unionen.

EBA kan etter anmodning fra en krisehåndteringsmyndighet bistå krisehåndteringsmyndighetene med å oppnå en felles beslutning i samsvar med artikkel 31 andre ledd bokstav c) i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. Dersom en felles beslutning ikke foreligger innen den relevante perioden nevnt i nr. 5,

skal konsernkrisehåndteringsmyndigheten treffe sin egen beslutning om egnede tiltak som skal treffes på konsernnivå i samsvar med artikkel 17 nr. 4.

Beslutningen skal være fullstendig begrunnet og ta hensyn til øvrige krisehåndteringsmyndigheters synspunkter og forbehold. Beslutningen skal oversendes til morforetaket i Unionen av konsernkrisehåndteringsmyndigheten.

Dersom en krisehåndteringsmyndighet etter utløpet av den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen har henvist en sak nevnt i nr. 9 i denne artikkelen til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal konsernkrisehåndteringsmyndigheten utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i den nevnte forordningen, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger, får beslutningen fra konsernkrisehåndteringsmyndigheten anvendelse.

- 6a. Dersom en felles beslutning ikke foreligger innen den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen, skal krisehåndteringsmyndigheten for det berørte foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, treffe sin egen beslutning om egnede tiltak som skal treffes på konsernnivå i samsvar med artikkel 17 nr. 4.

Beslutningen nevnt i første ledd skal være fullstendig begrunnet og ta hensyn til synspunktene og forbeholdene til krisehåndteringsmyndighetene for andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og konsernkrisehåndteringsmyndigheten. Beslutningen skal oversendes til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, av den berørte krisehåndteringsmyndigheten.

Dersom en krisehåndteringsmyndighet etter utløpet av den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen har henvist en sak som nevnt i nr. 9 i denne artikkelen

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i den nevnte forordningen, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger, får beslutningen fra krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, anvendelse.

7. Dersom det ikke foreligger en felles beslutning, skal krisehåndteringsmyndighetene for datterforetak som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, treffe sine egne beslutninger om egnede tiltak som datterforetakene skal treffe på individuelt nivå i samsvar med artikkel 17 nr. 4.

Beslutningen skal være fullstendig begrunnet og ta hensyn til de øvrige krisehåndteringsmyndighetenes synspunkter og forbehold. Beslutningen skal oversendes til det berørte datterforetaket og til krisehåndteringsmyndigheten for det samme konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, til krisehåndteringsmyndigheten for dette foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og dersom dette ikke er samme myndighet, til konsernkrisehåndteringsmyndigheten.

Dersom en krisehåndteringsmyndighet etter utløpet av den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen har henvist en sak nevnt i nr. 9 i denne artikkelen til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal krisehåndteringsmyndigheten for datterforetaket utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i den nevnte forordningen, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning. Den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe

sin beslutning innen én måned. Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av den relevante perioden nevnt i nr. 5 i denne artikkelen eller etter at det er truffet en felles beslutning. Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger, får beslutningen fra krisehåndteringsmyndigheten for datterforetaket anvendelse.»

- 9) I artikkel 32 nr. 1 skal bokstav b) lyde:

«b) Idet det tas hensyn til tidsfaktoren og andre relevante omstendigheter er det ingen utsikter til at noe annet tiltak iverksatt overfor institusjonen av privat sektor, herunder tiltak truffet gjennom en institusjonell beskyttelsesordning, eller tilsynstiltak, herunder tiltak for tidlig inngrep eller nedskrivning eller konvertering av relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59 nr. 2, innen rimelig tid vil kunne hindre at institusjonen blir kriserammet.»

- 10) Nye artikler skal lyde:

«*Artikkel 32a*

Vilkår for krisehåndtering med hensyn til et sentralorgan og kredittinstitusjoner som er fast tilknyttet et sentralorgan

Medlemsstatene skal sikre at krisehåndteringsmyndighetene kan treffe et krisehåndteringstiltak overfor et sentralorgan og alle kredittinstitusjoner som er fast tilknyttet det, og som er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, når dette konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, som helhet oppfyller vilkårene i artikkel 32 nr. 1.

Artikkel 32b

Insolvensbehandling for institusjoner og foretak som ikke er omfattet av krisehåndteringstiltak

Medlemsstatene skal sikre at en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som krisehåndteringsmyndigheten anser at vilkårene i artikkel 32 nr. 1 bokstav a) og b) er oppfylt for, men at et krisehåndteringstiltak ikke ville være i offentlighetens interesse i samsvar med artikkel 32 nr. 1 bokstav c), skal avvikes på en ordnet måte i samsvar med gjeldende nasjonal rett.»

- 11) I artikkel 33 skal nr. 2, 3 og 4 lyde:

«2. Medlemsstatene skal sikre at krisehåndteringsmyndighetene treffer et krisehåndteringstiltak overfor et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d) dersom foretaket oppfyller vilkårene i artikkel 32 nr. 1.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

3. Dersom et blandet holdingselskaps datterinstitusjoner direkte eller indirekte eies av et mellomliggende finansielt holdingselskap, skal krisehåndteringsplanen fastsette at det mellomliggende finansielle holdingselskapet skal identifiseres som et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og medlemsstatene skal sikre at krisehåndteringstiltak med sikte på konsernkrisehåndtering treffes overfor det mellomliggende finansielle holdingselskapet. Medlemsstatene skal sikre at krisehåndteringsmyndighetene ikke treffer krisehåndteringstiltak med sikte på konsernkrisehåndtering overfor det blandede holdingselskapet.
 4. Med forbehold for nr. 3 i denne artikkelen kan krisehåndteringsmyndighetene, selv om et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d) ikke oppfyller vilkårene i artikkel 32 nr. 1, treffe krisehåndteringstiltak overfor et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav c) eller d) dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Foretaket er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering.
 - b) Et eller flere av foretakets datterforetak som er institusjoner, men ikke foretak som er gjenstand for krisehåndtering, oppfyller vilkårene i artikkel 32 nr. 1.
 - c) Eiendelene og forpliktelsene i datterforetakene omhandlet i bokstav b) er slik at disse datterforetakenes krise utgjør en trussel mot konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, som helhet, og krisehåndteringstiltak overfor foretaket er nødvendig enten for krisehåndteringen av slike datterforetak som er institusjoner, eller for krisehåndteringen av det berørte konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, som helhet.»
- 12) Ny artikkel skal lyde:
- «Artikkel 33a*
- Fullmakt til å utsette visse forpliktelser**
1. Medlemsstatene skal sikre at krisehåndteringsmyndighetene etter samråd med vedkommende myndigheter, som skal svare i rett tid, har fullmakt til å utsette enhver betalings- eller leveringsforpliktelse i henhold til en kontrakt som en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) er part i, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Det er foretatt en konstatering av at institusjonen eller foretaket er eller kan forventes å bli kriserammet i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav a).
 - b) Det foreligger ikke umiddelbart tilgjengelige tiltak fra privat sektor som omhandlet i artikkel 32 nr. 1 bokstav b) som kan hindre at institusjonen eller foretaket blir kriserammet.
 - c) Anvendelsen av fullmakten til utsettelse anses som nødvendig for å unngå at institusjonens eller foretakets finansielle stilling forverres ytterligere.
 - d) Anvendelsen av fullmakten til utsettelse er enten
 - i) nødvendig for konstateringen omhandlet i artikkel 32 nr. 1 bokstav c), eller
 - ii) nødvendig for å velge egnede krisehåndteringstiltak eller for å sikre effektiv anvendelse av et eller flere krisehåndteringsverktøyer.
 2. Fullmakten omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen får ikke anvendelse på betalings- eller leveringsforpliktelser overfor følgende:
 - a) Systemer og systemansvarlige som er utpekt i samsvar med direktiv 98/26/EF.
 - b) Sentrale motparter som har tillatelse i Unionen i henhold til artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og sentrale motparter fra tredjeland som er anerkjent av ESMA i henhold til artikkel 25 i den nevnte forordningen.
 - c) Sentralbanker.
 Krisehåndteringsmyndighetene skal fastsette omfanget av fullmakten omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, idet det tas hensyn til omstendighetene i hvert enkelt tilfelle. Krisehåndteringsmyndighetene skal særlig nøye vurdere om det er hensiktsmessig å utvide utsettelsen til å omfatte kvalifiserte innskudd i henhold til definisjonen i artikkel 2 nr. 1 punkt 4 i direktiv 2014/49/EU, særlig til dekkede innskudd som innehas av fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter.
 3. Medlemsstatene kan fastsette at når fullmakten til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser anvendes i forbindelse med kvalifiserte innskudd, skal krisehåndteringsmyndighetene sikre at innskyterne har tilgang til et passende daglig beløp fra disse innskuddene.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

4. Utsettelsesperioden i henhold til nr. 1 skal være så kort som mulig og skal ikke overstige den minstetiden krisehåndteringsmyndigheten anser som nødvendig for formålene angitt i nr. 1 bokstav c) og d), og skal ikke under noen omstendighet være lenger enn fra tidspunktet for offentliggjøringen av en melding om utsettelse i henhold til nr. 8, fram til midnatt første virkedag etter offentliggjøringen i den medlemsstaten der institusjonens eller foretakets krisehåndteringsmyndighet er etablert.

Ved utløpet av utsettelsesperioden nevnt i første ledd skal utsettelsen opphøre å gjelde.
5. Når krisehåndteringsmyndighetene anvender fullmakten omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, skal de ta hensyn til hvordan anvendelsen av den fullmakten kan påvirke finansmarkedenes ordnede virkemåte, og ta hensyn til eksisterende nasjonale regler samt tilsyns- og rettsmyndigheter for å sikre kreditorenes rettigheter og likebehandling av kreditorer ved ordinær insolvensbehandling. Krisehåndteringsmyndighetene skal særlig ta hensyn til den mulige anvendelsen av nasjonal insolvensbehandling på institusjonen eller foretaket som følge av konstateringen i artikkel 32 nr. 1 bokstav c), og skal treffe de tiltakene de anser som hensiktsmessige for å sikre tilstrekkelig samordning med de nasjonale forvaltnings- eller rettsmyndighetene.
6. Når kontraktfestede betalings- eller leveringsforpliktelser utsettes i henhold til nr. 1, skal eventuelle motparters betalings- eller leveringsforpliktelser i henhold til kontrakten utsettes i samme periode.
7. En betalings- eller leveringsforpliktelse som ville ha forfalt i løpet av utsettelsesperioden, skal forfalle umiddelbart etter at den perioden har utløpt.
8. Medlemsstatene skal sikre at krisehåndteringsmyndighetene umiddelbart underretter institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) og myndighetene omhandlet i artikkel 83 nr. 2 bokstav a)–h) når de anvender fullmakten omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen etter at det er fastslått at institusjonen er eller kan forventes å bli kriserammet i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav a), og før krisehåndteringsbeslutningen treffes.

Krisehåndteringsmyndigheten skal offentliggjøre eller sikre offentliggjøring av den ordren eller det instrumentet som medfører utsettelse av forpliktelser i henhold til denne artikkelen, og utsettelsesvilkårene og -perioden, ved hjelp av midlene nevnt i artikkel 83 nr. 4.
9. Denne artikkelen berører ikke bestemmelsene i medlemsstatenes nasjonale rett om fullmakt til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser for institusjonene og foretakene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, før det foretas en konstatering av at disse institusjonene eller foretakene er eller kan forventes å bli kriserammet i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav a), eller til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser for institusjoner eller foretak som skal avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling, og som går utover det virkeområdet og den varigheten som er fastsatt i denne artikkelen. Slik fullmakt skal anvendes i samsvar med virkeområdet, varigheten og vilkårene fastsatt i relevant nasjonal rett. Vilråene i denne artikkelen berører ikke vilråene knyttet til en slik fullmakt til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser.
10. Medlemsstatene skal sikre at en krisehåndteringsmyndighet, når den i henhold til nr. 1 i denne artikkelen anvender fullmakten til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser for en institusjon eller et foretak som omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), også i utsettelsesperioden kan anvende fullmakten til å
 - a) begrense muligheten for at sikrede kreditorer i den berørte institusjonen eller det berørte foretaket kan gjøre sikkerhetsretter gjeldende med hensyn til eiendeler i den berørte institusjonen eller det berørte foretaket i den samme perioden, og i så fall får artikkel 70 nr. 2–4 anvendelse, og
 - b) utsette hevingsretten for enhver part i en kontrakt inngått med den berørte institusjonen eller det berørte foretaket i den samme perioden, og i så fall får artikkel 71 nr. 2–8 anvendelse.
11. Dersom en krisehåndteringsmyndighet etter å ha foretatt en konstatering av at en institusjon eller et foretak er eller kan forventes å bli kriserammet i henhold til artikkel 32 nr. 1 bokstav a), har anvendt fullmakten til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser under omstendighetene omhandlet i nr. 1 eller 10 i denne artikkelen, og dersom krisehåndteringstiltak treffes

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

overfor den berørte institusjonen eller det berørte foretaket på et senere tidspunkt, skal krisehåndteringsmyndigheten ikke anvende sin fullmakt i henhold til artikkel 69 nr. 1, artikkel 70 nr. 1 eller artikkel 71 nr. 1 overfor denne institusjonen eller dette foretaket.»

13) I artikkel 36 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 erstattes ordet «kapitalinstrumenter» med ordene «kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59».
- b) I nr. 4 gjøres følgende endringer:
 - i) Ordet «kapitalinstrumenter» erstattes med ordene «kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59».
 - ii) I bokstav d) erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».
- c) I nr. 5, 12 og 13 erstattes ordet «kapitalinstrumenter» med ordene «kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59».

14) I artikkel 37 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 2 erstattes ordet «kapitalinstrumenter» med ordene «kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld».
- b) I nr. 10 bokstav a) erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».

15) I artikkel 44 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 2 gjøres følgende endringer:
 - i) Bokstav f) skal lyde:

«f) Forpliktelser med en gjenværende løpetid på under sju dager, overfor systemer eller systemansvarlige som er utpekt i samsvar med direktiv 98/26/EF, eller overfor deres deltakere, og som følge av deltakelse i et slikt system, eller overfor sentrale motparter som har tillatelse i Unionen i henhold til artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og sentrale motparter fra tredjeland som er anerkjent av ESMA i henhold til artikkel 25 i den nevnte forordningen.».
 - ii) Nytt punkt skal lyde:

«h) Forpliktelser overfor institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, uten at de selv er foretak som er gjenstand

for krisehåndtering, uavhengig av deres løpetider, unntatt når disse forpliktelsene er etterstilt ordinære usikrede forpliktelser i henhold til relevant nasjonal rett som regulerer ordinær insolvensbehandling og er gjeldende på datoen for innarbeidningen av dette direktivet; i tilfeller der dette unntaket får anvendelse, skal krisehåndteringsmyndigheten for det berørte datterforetaket som ikke er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, vurdere om beløpet for postene som overholder artikkel 45f nr. 2, er tilstrekkelig til å støtte gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien.»

- iii) I femte ledd erstattes ordene «forpliktelser som kan bli omfattet av et internt tapsdekningsverktøy» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».

b) I nr. 3 skal andre ledd lyde:

«Krisehåndteringsmyndighetene skal nøye vurdere om forpliktelser overfor institusjoner eller foretak som er omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), og som er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, uten at de selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som ikke er utelukket fra anvendelse av nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene i henhold til nr. 2 bokstav h) i denne artikkelen, bør utelukkes eller delvis utelukkes i henhold til første ledd bokstav a)–d) i dette nummeret, for å sikre effektiv gjennomføring av krisehåndteringsstrategien.»

Dersom en krisehåndteringsmyndighet beslutter helt eller delvis å utelukke en forpliktelse som kan anvendes til intern tapsdekning, eller en kategori av forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, i henhold til dette nummeret, kan omfanget av nedskrivningen eller konverteringen for andre forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, økes for å ta hensyn til slike utelukkelse, forutsatt at omfanget av nedskrivningen og konverteringen som foretas for andre forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, er i samsvar med prinsippet i artikkel 34 nr. 1 bokstav g).»

c) Nr. 4 skal lyde:

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- «4. Dersom en krisehåndteringsmyndighet beslutter helt eller delvis å utelukke en forpliktelse som kan anvendes til intern tapsdekning, eller en kategori av forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, i henhold til denne artikkelen, og de tapene som skulle ha vært dekket av disse forpliktelsene, ikke er fullt ut overført til andre kreditorer, kan ordningen for krisehåndteringsfinansiering gi et bidrag til institusjonen som krisehåndteres, slik at denne kan gjøre et eller begge av følgende:
- a) Dekke eventuelle tap som ikke er dekket av forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, og gjenopprette netto andelsverdi av institusjonen som krisehåndteres, til null i samsvar med nr. 46 nr. 1 bokstav a).
 - b) Kjøpe aksjer eller andre eierinstrumenter eller kapitalinstrumenter i institusjonen som krisehåndteres, for å rekapitalisere institusjonen i samsvar med artikkel 46 nr. 1 bokstav b).»
- d) I nr. 5 bokstav a) erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».
- 16) Ny artikkel skal lyde:
- «Artikkel 44a*
- Salg av etterstilt konvertibel gjeld til ikke-profesjonelle kunder**
1. Medlemsstatene skal sikre at en selger av konvertibel gjeld som oppfyller alle vilkårene i artikkel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, unntatt artikkel 72a nr. 1 bokstav b) og artikkel 72b nr. 3–5 i den nevnte forordningen, selger slike forpliktelser til en ikke-profesjonell kunde, som definert i artikkel 4 nr. 1 punkt 11 i direktiv 2014/65/EU, bare dersom alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Selgeren har foretatt en egnethetstest i samsvar med artikkel 25 nr. 2 i direktiv 2014/65/EU.
 - b) Selgeren har på grunnlag av testen nevnt i bokstav a) forvissnet seg om at slik konvertibel gjeld er egnet for vedkommende ikke-profesjonelle kunde.
 - c) Selgeren har dokumentert egnetheten i samsvar med artikkel 25 nr. 6 i direktiv 2014/65/EU.
 Uten hensyn til første ledd kan medlemsstatene fastsette at vilkårene i bokstav a)–c) i det nevnte leddet får anvendelse på selgere av andre instrumenter som kan anses som ansvarlig kapital eller forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning.
 2. Dersom vilkårene i nr. 1 er oppfylt og denne ikke-profesjonelle kundens portefølje av finansielle instrumenter på kjøpstidspunktet ikke overstiger 500 000 euro, skal selgeren på grunnlag av de opplysningene som gis av den ikke-profesjonelle kunden i samsvar med nr. 3, sikre at begge følgende vilkår er oppfylt på kjøpstidspunktet:
 - a) Den ikke-profesjonelle kunden investerer ikke et samlet beløp som overstiger 10 % av vedkommende kundes portefølje av finansielle instrumenter, i forpliktelser som nevnt i nr. 1.
 - b) Det opprinnelige investeringsbeløpet som investeres i et eller flere gjeldsinstrumenter nevnt i nr. 1, er minst 10 000 euro.
 3. Den ikke-profesjonelle kunden skal gi selgeren korrekte opplysninger om sin portefølje av finansielle instrumenter, herunder eventuelle investeringer i forpliktelser omhandlet i nr. 1.
 4. Ved anvendelse av nr. 2 og 3 skal den ikke-profesjonelle kundens portefølje av finansielle instrumenter omfatte kontantinnskudd og finansielle instrumenter, men ikke finansielle instrumenter som er stilt som sikkerhet.
 5. Uten at det berører artikkel 25 i direktiv 2014/65/EU, og som unntak fra kravene i nr. 1–4 i denne artikkelen, kan medlemsstatene fastsette et minste pålydende beløp på minst 50 000 euro for forpliktelser omhandlet i nr. 1, idet det tas hensyn til markedsforholdene og markedspraksisen i vedkommende medlemsstat samt eksisterende forbrukerverntiltak innenfor vedkommende medlemsstats jurisdiksjon.
 6. Dersom verdien av de samlede eiendelene til foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 som er etablert i en medlemsstat og underlagt kravet omhandlet i artikkel 45e, ikke overstiger 50 milliarder euro, kan denne medlemsstaten som unntak fra kravene i nr. 1–5 i denne artikkelen anvende bare det kravet som er angitt i nr. 2 bokstav b) i denne artikkelen.
 7. Det skal ikke kreves at medlemsstatene anvender denne artikkelen på forpliktelser omhandlet i nr. 1 som er utstedt før 28. desember 2020.»

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

17) Artikkel 45 erstattes med følgende artikler:

«*Artikkel 45*

Anvendelse og beregning av minstekravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. Medlemsstatene skal sikre at institusjoner og foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) til enhver tid oppfyller kravene til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld dersom dette kreves i henhold til og i samsvar med denne artikkelen og artikkel 45a–45i.
2. Kravet omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal beregnes i samsvar med artikkel 45c nr. 3, 5 eller 7, alt etter hva som er relevant, som beløpet for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, og uttrykkes i prosent av
 - a) det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet for det berørte foretaket omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013, og
 - b) det samlede eksponeringsmålet for det berørte foretaket omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, beregnet i samsvar med artikkel 429 og 429a i forordning (EU) nr. 575/2013.

Artikkel 45a

Unntak fra minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. Uten hensyn til artikkel 45 skal krisehåndteringsmyndighetene unnta kredittforeninger som finansieres med obligasjoner med fortrinnsrett, og som i samsvar med nasjonal rett ikke kan motta innskudd, fra kravet i artikkel 45 nr. 1, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Disse institusjonene vil bli avvirket gjennom nasjonal insolvensbehandling eller andre typer behandling som er fastsatt for disse institusjonene, og som skal gjennomføres i samsvar med artikkel 38, 40 eller 42.
 - b) Behandlingen omhandlet i bokstav a) sikrer at disse institusjonenes kreditorer, herunder innehavere av obligasjoner med fortrinnsrett, dersom det er relevant, bærer tapet på en måte som er forenlig med krisehåndteringsmålene.
2. Institusjoner som er unntatt fra kravet i artikkel 45 nr. 1, skal ikke inngå i konsolideringen omhandlet i artikkel 45e nr. 1.

Artikkel 45b

Konvertibel gjeld for foretak som er gjenstand for krisehåndtering

1. Forpliktelser skal inngå i beløpet for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for foretak som er gjenstand for krisehåndtering, bare dersom de oppfyller vilkårene i følgende artikler i forordning (EU) nr. 575/2013:
 - a) Artikkel 72a.
 - b) Artikkel 72b, unntatt nr. 2 bokstav d).
 - c) Artikkel 72c.
 Som unntak fra første ledd i dette nummeret skal konvertibel gjeld, når det i dette direktivet vises til kravene i artikkel 92a eller artikkel 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, ved anvendelse av de nevnte artiklene bestå av konvertibel gjeld som definert i artikkel 72k i den nevnte forordningen og fastsatt i samsvar med andre del avdeling I kapittel 5a i den nevnte forordningen.
2. Forpliktelser som oppstår av gjeldsinstrumenter med innebygde derivater, for eksempel strukturerte gjeldsinstrumenter, som oppfyller vilkårene i nr. 1 første ledd, med unntak av artikkel 72a nr. 2 bokstav l) i forordning (EU) nr. 575/2013, skal inngå i beløpet for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld bare dersom et av følgende vilkår er oppfylt:
 - a) Hovedstolen for den forpliktelsen som oppstår av gjeldsinstrumentet, er kjent på utstedelsestidspunktet, er fast eller økende og påvirkes ikke av en innebygd derivategenskap, og det samlede beløpet for forpliktelsen som oppstår av gjeldsinstrumentet, herunder det innebygde derivatet, kan verdsettes daglig med henvisning til et aktivt og likvid toveismarked for et tilsvarende instrument uten kredittrisiko, i samsvar med artikkel 104 og 105 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) Gjeldsinstrumentet inneholder et avtalvilkår som fastsetter at verdien av fordringen ved utstederens insolvens og krisehåndtering av utstederen er fast eller økende og ikke overstiger det beløpet som opprinnelig ble betalt for forpliktelsen.
 Gjeldsinstrumenter omhandlet i første ledd, herunder deres innebygde derivater, skal ikke være omfattet av noen motregningsavtale, og verdsettingen av slike instrumenter skal ikke være omfattet av artikkel 49 nr. 3.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Forpliktelsene omhandlet i første ledd skal inngå i beløpet for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld bare når det gjelder den delen av forpliktelsen som tilsvarer hovedstolen omhandlet i bokstav a) i det nevnte leddet eller det faste eller økende beløpet omhandlet i bokstav b) i det nevnte leddet.

3. Dersom forpliktelser er utstedt av et datterforetak etablert i Unionen til en eksisterende aksjeeier som ikke inngår i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og dette datterforetaket og foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, inngår i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, skal disse forpliktelsene inngå i beløpet for ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for dette foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, forutsatt at alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) De er utstedt i samsvar med artikkel 45f nr. 2 bokstav a).
- b) Anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten i forbindelse med disse forpliktelsene i samsvar med artikkel 59 eller 62 påvirker ikke den kontrollen foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har over datterforetaket.
- c) Disse forpliktelsene overstiger ikke et beløp fastsatt ved å trekke
 - i) summen av forpliktelsene som er utstedt til og kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og beløpet for ansvarlig kapital som er utstedt i samsvar med artikkel 45f nr. 2 bokstav b), fra
 - ii) beløpet som kreves i samsvar med artikkel 45f nr. 1.

4. Uten at det berører minstekravet i artikkel 45c nr. 5 eller artikkel 45d nr. 1 bokstav a), skal krisehåndteringsmyndighetene sikre at en del av kravet i artikkel 45e som tilsvarer 8 % av de samlede forpliktelsene, herunder ansvarlig kapital, skal oppfylles av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er G-SII-er, eller av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6, ved hjelp av ansvarlig kapital, etterstilte kvalifiserte instrumenter eller forpliktelser som omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen. Krisehåndteringsmyndigheten kan tillate at et

nivå som er lavere enn 8 % av de samlede forpliktelsene, herunder ansvarlig kapital, men som er høyere enn det beløpet som følger av anvendelsen av formelen $(1 - (X1/X2)) \times 8\%$ av de samlede forpliktelsene, herunder ansvarlig kapital, skal oppfylles av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er G-SII-er, eller av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6, ved hjelp av ansvarlig kapital, etterstilte kvalifiserte instrumenter eller forpliktelser som omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, forutsatt at alle vilkårene i artikkel 72b nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 er oppfylt, og der følgende gjelder i lys av den reduksjonen som er mulig i henhold til artikkel 72b nr. 3 i den nevnte forordningen:

X1 = 3,5 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013.

X2 = summen av 18 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 og beløpet for det kombinerte bufferkravet.

Dersom anvendelsen av første ledd i dette nummeret fører til et krav som overstiger 27 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet for foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er omfattet av artikkel 45c nr. 5, skal krisehåndteringsmyndigheten for det berørte foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, begrense den delen av kravet i artikkel 45e som skal oppfylles ved hjelp av ansvarlig kapital, etterstilte kvalifiserte instrumenter eller forpliktelser som omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, til et beløp som tilsvarer 27 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet, dersom krisehåndteringsmyndigheten har vurdert

- a) at tilgang til ordningen for krisehåndteringsfinansiering ikke anses som et alternativ for å krisehåndtere dette foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, i krisehåndteringsplanen, og
- b) dersom bokstav a) ikke får anvendelse, at kravet omhandlet i artikkel 45e gjør det mulig for dette foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, å oppfylle kravene omhandlet i artikkel 44

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

nr. 5 eller artikkel 44 nr. 8, alt etter hva som er relevant.

Når krisehåndteringsmyndigheten foretar vurderingen omhandlet i andre ledd, skal den også ta hensyn til risikoen for uforholdsmessig stor innvirkning på forretningsmodellen til det berørte foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.

Andre ledd i dette nummeret får ikke anvendelse på foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er omfattet av artikkel 45c nr. 6.

5. For foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og som er verken G-SII-er eller foretak som er gjenstand for krisehåndtering og omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6, kan krisehåndteringsmyndigheten beslutte at en del av kravet omhandlet i artikkel 45e opp til det som er høyest av 8 % av foretakets samlede forpliktelser, herunder ansvarlig kapital, og formelen omhandlet i nr. 7 skal oppfylles ved hjelp av ansvarlig kapital, etterstilte kvalifiserte instrumenter eller forpliktelser som omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, forutsatt at følgende vilkår er oppfylt:

- a) Ikke-etterstilte forpliktelser omhandlet i nr. 1 og 2 i denne artikkelen har samme prioritet i det nasjonale insolvenshierarkiet som visse forpliktelser som er unntatt fra anvendelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter i samsvar med artikkel 44 nr. 2 eller artikkel 44 nr. 3.
- b) Det er risiko for at kreditorer med fordringer knyttet til disse fordringene som følge av en planlagt anvendelse av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter på ikke-etterstilte forpliktelser som ikke er utelukket fra anvendelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter i henhold til artikkel 44 nr. 2 eller artikkel 44 nr. 3, påføres større tap enn de ville blitt påført ved avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling.
- c) Beløpet for ansvarlig kapital og andre etterstilte forpliktelser overstiger ikke det beløpet som er nødvendig for å sikre at kreditorene omhandlet i bokstav b) ikke påføres større tap enn de ellers ville blitt påført ved avvikling gjennom ordinær insolvensbehandling.

Dersom krisehåndteringsmyndigheten fastslår at beløpet for forpliktelser, innenfor

en kategori av forpliktelser som omfatter konvertibel gjeld, som er utelukket eller med rimelig sannsynlighet vil bli utelukket fra anvendelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter i henhold til artikkel 44 nr. 2 eller artikkel 44 nr. 3, samlet utgjør mer enn 10 % av den kategorien, skal krisehåndteringsmyndigheten vurdere den risikoen som er omhandlet i første ledd bokstav b) i dette nummeret.

6. Ved anvendelse av nr. 4, 5 og 7 skal derivatforpliktelser medregnes i de samlede forpliktelsene, forutsatt at motparters avregningsrett anerkjennes fullt ut.

Den ansvarlige kapitalen i et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som anvendes for å oppfylle det kombinerte bufferkravet, skal anses å oppfylle kravene omhandlet i nr. 4, 5 og 7.

7. Som unntak fra nr. 4 i denne artikkelen kan krisehåndteringsmyndigheten beslutte at kravet omhandlet i artikkel 45e i dette direktivet skal oppfylles av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er G-SII-er, eller av foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6 i dette direktivet, ved hjelp av ansvarlig kapital, etterstilte kvalifiserte instrumenter eller forpliktelser som omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, i den utstrekning summen av den ansvarlige kapitalen, instrumentene og forpliktelsene som følge av den forpliktelsen foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har til å oppfylle det kombinerte bufferkravet og kravene omhandlet i artikkel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 45c nr. 5 og artikkel 45e i dette direktivet, ikke overstiger den høyeste av følgende verdier:

- a) 8 % av foretakets samlede forpliktelser, herunder ansvarlig kapital, eller
- b) det beløpet som framkommer ved anvendelse av formelen Ax^2+Bx^2+C , der A, B og C er følgende beløp:

A = det beløpet som følger av kravet omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013.

B = det beløpet som følger av kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU.

C = det beløpet som følger av det kombinerte bufferkravet.

8. Krisehåndteringsmyndighetene kan anvende fullmakten omhandlet i nr. 7 i

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

denne artikkelen overfor foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er G-SII-er, eller som er omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6, og som oppfyller et av vilkårene i andre ledd i dette nummeret, opptil en grense på 30 % av samlet antall foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er G-SII-er, eller som er omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6, og som krisehåndteringsmyndigheten fastsetter kravet i artikkel 45e for.

De vilkårene som krisehåndteringsmyndighetene skal vurdere, er

- a) om vesentlige hindringer for krisehåndtering er blitt identifisert i den foregående vurderingen av krisehåndteringsmulighetene, og
 - i) ingen korrigerende tiltak er truffet etter anvendelsen av tiltakene omhandlet i artikkel 17 nr. 5 innen den fristen som kreves av krisehåndteringsmyndigheten, eller
 - ii) de identifiserte vesentlige hindringene kan ikke håndteres ved hjelp av noen av tiltakene omhandlet i artikkel 17 nr. 5, og anvendelsen av fullmakten omhandlet i nr. 7 i denne artikkelen vil helt eller delvis kompensere for de vesentlige hindringenes negative innvirkning på krisehåndteringsmulighetene,
- b) krisehåndteringsmyndigheten anser at den foretrukne krisehåndteringsstrategien til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, i begrenset omfang er gjennomførbar og troverdig, idet det tas hensyn til foretakets størrelse, forbindelser, virksomhetens art, omfang, risiko og kompleksitet, foretakets rettslige status og aksjeeierstruktur, eller
- c) kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU gjenspeiler det faktum at et foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er en G-SII, eller som er omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6 i dette direktivet, er blant de 20 % mest risikoutsatte institusjonene som krisehåndteringsmyndigheten fastsetter kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i dette direktivet for.

Ved anvendelse av prosentdelene nevnt i første og andre ledd skal krisehåndteringsmyndigheten avrunde det antallet som følger av beregningen, opp til nærmeste heltall.

Medlemsstatene kan, idet det tas hensyn til særtrekkene ved deres nasjonale banksektor, herunder særlig antall foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er G-SII-er, eller som er omfattet av artikkel 45c nr. 5 eller 6, og som den nasjonale krisehåndteringsmyndigheten fastsetter kravet i artikkel 45e for, fastsette prosentdelen nevnt i første ledd til et høyere nivå enn 30 %.

9. Etter samråd med vedkommende myndighet skal krisehåndteringsmyndigheten treffe beslutningene omhandlet i nr. 5 eller 7.

Når krisehåndteringsmyndigheten treffer slike beslutninger, skal den også ta hensyn til

- a) markedsdybden for de ansvarlig kapital-instrumentene og etterstilte kvalifiserte instrumentene til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, prisingen av slike instrumenter, hvor de finnes, og den tiden som trengs for å gjennomføre de transaksjonene som er nødvendige for å etterkomme beslutningen,
- b) beløpet for konvertibel gjeld-instrumenter som oppfyller alle vilkårene i artikkel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som har en gjenværende løpetid på under ett år fra datoen for beslutningen, med sikte på å foreta kvantitative justeringer av kravene i nr. 5 og 7 i denne artikkelen,
- c) tilgjengeligheten av og beløpet for instrumenter som oppfyller alle vilkårene i artikkel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, unntatt artikkel 72b nr. 2 bokstav d) i den nevnte forordningen,
- d) hvorvidt beløpet for forpliktelser som er utelukket fra anvendelsen av nedskrivnings- og konverteringsfullmakten i henhold til artikkel 44 nr. 2 eller 3, og som ved ordinær insolvensbehandling er sidestilt med eller er etterstilt den konvertible gjelden med høyest prioritet, er betydelig sammenlignet med den ansvarlige kapitalen og den konvertible gjelden til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering. Dersom beløpet for utelukkede forpliktelser ikke overstiger 5 % av beløpet for den ansvarlige kapitalen og den konvertible gjelden til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, skal det

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- utelukkede beløpet ikke anses som betydelig. Over denne terskelen skal krisehåndteringsmyndighetene vurdere om beløpet for de utelukkede forpliktelsene er betydelig,
- e) forretningsmodellen, finansieringsmodellen og risikoprofilen til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, samt dets stabilitet og evne til å bidra til økonomien, og
 - f) eventuelle omstrukturingskostnaders innvirkning på rekapitaliseringen av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.

Artikkel 45c

Fastsettelse av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. Kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 skal fastsettes av krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet og på grunnlag av følgende kriterier:
 - a) Behovet for å sikre at konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, kan krisehåndteres ved anvendelse av krisehåndteringsverktøyene på foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, herunder ved behov det interne tapsdekningsverktøyet, på en måte som er forenlig med krisehåndteringsmålene.
 - b) Behovet for, dersom det er hensiktsmessig, å sikre at foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og dets datterforetak som er institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d), men som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, har tilstrekkelig ansvarlig kapital og konvertibel gjeld til å sikre at dersom henholdsvis det interne tapsdekningsverktøyet eller nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene anvendes på dem, kan tap dekkes, og at det er mulig å gjenopprette de berørte foretakenes samlede kapitaldekning og eventuelt den uvektede kjernekapitalandelen til et nivå som er nødvendig for at de fortsatt skal kunne oppfylle vilkårene for tillatelse og utøve den virksomheten som de har tillatelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller 2014/65/EU.
 - c) Behovet for å sikre at foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, dersom

det i krisehåndteringsplanen forutses at visse kategorier av konvertibel gjeld kan utelukkes fra intern tapsdekning i henhold til artikkel 44 nr. 3 i dette direktivet, eller kan overføres i sin helhet til en mottaker gjennom en delvis overføring, har tilstrekkelig ansvarlig kapital og annen konvertibel gjeld til å dekke tap og gjenopprette den samlede kapitaldekningen og eventuelt den uvektede kjernekapitalandelen til et nivå som er nødvendig for at det fortsatt skal kunne oppfylle vilkårene for tillatelse og utøve den virksomheten som det har tillatelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU eller direktiv 2014/65/EU.

- d) Foretakets størrelse, forretningsmodell, finansieringsmodell og risikoprofil.
 - e) I hvilket omfang foretakets krise vil få negativ innvirkning på den finansielle stabiliteten, herunder gjennom spredningsvirkninger for andre institusjoner eller foretak på grunn av foretakets forbindelser med disse andre institusjonene eller foretakene eller med resten av finanssystemet.
2. Dersom krisehåndteringsplanen fastsetter at krisehåndteringsiltak skal treffes eller at fullmakten til å nedskrive og konvertere relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59 skal anvendes i samsvar med det relevante scenarioet omhandlet i artikkel 10 nr. 3, skal kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 tilsvare et beløp som er tilstrekkelig til å sikre at
 - a) de tapene som det forventes at foretaket påføres, dekkes fullt ut («tapsdekning»),
 - b) foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og dets datterforetak som er institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d), men som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, rekapitaliseres til et nivå som er nødvendig for at de fortsatt skal kunne oppfylle vilkårene for tillatelse og utøve den virksomheten som de har tillatelse til i henhold til direktiv 2013/36/EU, direktiv 2014/65/EU eller en tilsvarende regelverksakt, i et passende tidsrom på høyst ett år («rekapitalisering»).

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Dersom krisehåndteringsplanen fastsetter at foretaket skal avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling eller andre tilsvarende nasjonale framgangsmåter, skal krisehåndteringsmyndigheten vurdere om det er berettiget å begrense kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for dette foretaket, slik at det ikke overstiger et beløp som er tilstrekkelig til å dekke tap i samsvar med første ledd bokstav a).

Krisehåndteringsmyndigheten skal i sin vurdering særlig evaluere begrensningen omhandlet i andre ledd med hensyn til en eventuell innvirkning på den finansielle stabiliteten og på risikoen for spredningsvirkninger for finanssystemet.

3. For foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal beløpet omhandlet i nr. 2 første ledd være følgende:
 - a) Ved beregningen av kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav a), summen av
 - i) beløpet for tapene som skal dekkes ved krisehåndtering, og som tilsvarende kravene omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og
 - ii) et rekapitaliseringsbeløp som gjør det mulig for konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, etter krisehåndteringen igjen å oppfylle kravet til samlet kapitaldekning omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og dets krav omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering, etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien.
 - b) Ved beregningen av kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav b), summen av
 - i) beløpet for tapene som skal dekkes ved krisehåndtering, og som tilsvarende det kravet til uvektet kjernekapitalandel omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 som gjelder for foretaket som er gjenstand for krisehåndte-

ring, på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og

- ii) et rekapitaliseringsbeløp som gjør det mulig for konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, etter krisehåndteringen igjen å oppfylle kravet til uvektet kjernekapitalandel omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering, etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien.

Ved anvendelse av artikkel 45 nr. 2 bokstav a) skal kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 uttrykkes i prosent som beløpet beregnet i samsvar med første ledd bokstav a) i dette nummeret, dividert med det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.

Ved anvendelse av artikkel 45 nr. 2 bokstav b) skal kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 uttrykkes i prosent som beløpet beregnet i samsvar med første ledd bokstav b) i dette nummeret, dividert med det samlede eksponeringsmålet.

Når krisehåndteringsmyndigheten fastsetter det individuelle kravet omhandlet i første ledd bokstav b) i dette nummeret, skal den ta hensyn til kravene omhandlet i artikkel 37 nr. 10, artikkel 44 nr. 5 og artikkel 44 nr. 8.

Ved fastsettelsen av rekapitaliseringsbeløpene omhandlet i de foregående leddene skal krisehåndteringsmyndigheten

- a) anvende de siste rapporterte verdiene for det relevante samlede risikovektede eksponeringsbeløpet eller det samlede eksponeringsmålet, justert for eventuelle endringer som følge av krisehåndteringstiltak fastsatt i krisehåndteringsplanen, og
- b) etter samråd med vedkommende myndighet ned- eller oppjustere beløpet som tilsvarende det gjeldende kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU, for å fastsette det kravet som skal gjelde for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, etter gjennomføringen av den foretrukne krisehåndteringsstrategien.

Krisehåndteringsmyndigheten skal kunne øke kravet i første ledd bokstav a) ii) med et passende beløp som er nødvendig for

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

å sikre at foretaket etter krisehåndteringen kan opprettholde tilstrekkelig tillit i markedet i et passende tidsrom på høyst ett år.

Dersom sjettede ledd i dette nummeret får anvendelse, skal beløpet omhandlet i det nevnte leddet tilsvare det kombinerte bufferkravet som får anvendelse etter at krisehåndteringsverktøyene er anvendt, minus beløpet omhandlet i artikkel 128 nr. 6 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU.

Beløpet omhandlet i sjettede ledd i dette nummeret skal nedjusteres dersom krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet fastslår at det vil være mulig og troverdig at et lavere beløp vil være tilstrekkelig til å opprettholde tilliten i markedet og sikre både at institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) fortsatt leverer kritiske økonomiske funksjoner, og dens/dets tilgang til finansiering uten behov for annen ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige enn bidrag fra ordningene for krisehåndtering i samsvar med artikkel 44 nr. 5 og 8 og artikkel 101 nr. 2, etter gjennomføringen av krisehåndteringsstrategien. Beløpet skal oppjusteres dersom krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet fastslår at et høyere beløp er nødvendig for å opprettholde tilstrekkelig tillit i markedet og sikre at institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) fortsatt leverer kritiske økonomiske funksjoner, og dens/dets tilgang til finansiering uten behov for annen ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige enn bidrag fra ordningene for krisehåndtering i samsvar med artikkel 44 nr. 5 og 8 og artikkel 101 nr. 2, i et passende tidsrom på høyst ett år.

4. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som spesifiserer metoden som krisehåndteringsmyndighetene skal anvende for å estimere kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU og det kombinerte bufferkravet for foretak som er gjenstand for krisehåndtering, på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering, dersom konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, ikke er omfattet av disse kravene i det nevnte direktivet.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

5. For foretak som er gjenstand for krisehåndtering og ikke er omfattet av artikkel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er del av et konsern med samlede eiendeler som overstiger 100 milliarder euro, skal kravet omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen minst være lik
 - a) 13,5 % når det beregnes i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav a), og
 - b) 5 % når det beregnes i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav b).

Som unntak fra artikkel 45b skal krisehåndteringsmyndighetene omhandlet i første ledd i dette nummeret oppfylle et nivå for kravet omhandlet i første ledd i dette nummeret som tilsvarer 13,5 %, når det beregnes i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav a), og 5 % når det beregnes i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav b), ved hjelp av ansvarlig kapital, etterstilte kvalifiserte instrumenter eller forpliktelser som omhandlet i artikkel 45b nr. 3 i dette direktivet.

6. Etter samråd med vedkommende myndighet kan en krisehåndteringsmyndighet beslutte å anvende kravene i nr. 5 i denne artikkelen på et foretak som er gjenstand for krisehåndtering og ikke er omfattet av artikkel 92a i forordning (EU) nr. 575/2013, og som er del av et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, med samlede eiendeler som er lavere enn 100 milliarder euro, og som ut fra krisehåndteringsmyndighetens vurdering med rimelig sannsynlighet vil utgjøre en systemrisiko dersom det blir kriserammet.

Når en krisehåndteringsmyndighet treffer en beslutning som omhandlet i første ledd i dette nummeret, skal den ta hensyn til

- a) forekomsten av innskudd og fraværet av gjeldsinstrumenter i finansieringsmodellen,
- b) i hvilket omfang adgangen til kapitalmarkedene for konvertibel gjeld er begrenset,
- c) i hvilket omfang foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er avhengig av ren kjernekapital for å oppfylle kravet omhandlet i artikkel 45e.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Dersom det ikke treffes en beslutning i henhold til første ledd i dette nummeret, berører dette ikke beslutninger som treffes i henhold til artikkel 45b nr. 5.

7. For foretak som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal beløpet omhandlet i nr. 2 første ledd være følgende:

a) Ved beregningen av kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav a), summen av

i) beløpet for tapene som skal dekkes, og som tilsvarende kravene omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU for foretaket, og

ii) et rekapitaliseringsbeløp som gjør det mulig for foretaket igjen å oppfylle kravet til samlet kapitaldekning omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav c) i forordning (EU) nr. 575/2013 og dets krav omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU etter anvendelsen av fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59 i dette direktivet, eller etter krisehåndteringen av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.

b) Ved beregningen av kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i samsvar med artikkel 45 nr. 2 bokstav b), summen av

i) beløpet for de tapene som skal dekkes, og som tilsvarende foretakets krav til uvektet kjernekapitalandel omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013, og

ii) et rekapitaliseringsbeløp som gjør det mulig for foretaket igjen å oppfylle kravet til uvektet kjernekapitalandel omhandlet i artikkel 92 nr. 1 bokstav d) i forordning (EU) nr. 575/2013 etter anvendelsen av fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59 i dette direktivet, eller etter krisehåndteringen av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.

Ved anvendelse av artikkel 45 nr. 2 bokstav a) skal kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1

uttrykkes i prosent som beløpet beregnet i samsvar med første ledd bokstav a) i dette nummeret, dividert med det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet.

Ved anvendelse av artikkel 45 nr. 2 bokstav b) skal kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 uttrykkes i prosent som beløpet beregnet i samsvar med første ledd bokstav b) i dette nummeret, dividert med det samlede eksponeringsmålet.

Når krisehåndteringsmyndigheten fastsetter det individuelle kravet omhandlet i første ledd bokstav b) i dette nummeret, skal den ta hensyn til kravene omhandlet i artikkel 37 nr. 10, artikkel 44 nr. 5 og artikkel 44 nr. 8.

Ved fastsettelsen av rekapitaliseringsbeløpene omhandlet i de foregående leddene skal krisehåndteringsmyndigheten

a) anvende de siste rapporterte verdiene for det relevante samlede risikovektede eksponeringsbeløpet eller det samlede eksponeringsmålet, justert for eventuelle endringer som følge av tiltak fastsatt i krisehåndteringsplanen, og

b) etter samråd med vedkommende myndighet ned- eller oppjustere beløpet som tilsvarende det gjeldende kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU, for å fastsette det kravet som skal gjelde for det berørte foretaket etter anvendelsen av fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59 i dette direktivet, eller etter krisehåndteringen av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.

Krisehåndteringsmyndigheten skal kunne øke kravet fastsatt i første ledd bokstav a) ii) i dette nummeret med et passende beløp som er nødvendig for å sikre at foretaket etter anvendelsen av fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld i samsvar med artikkel 59, kan opprettholde tilstrekkelig tillit i markedet i et passende tidsrom på høyst ett år.

Dersom sjettede ledd i dette nummeret får anvendelse, skal beløpet omhandlet i det nevnte leddet tilsvare det kombinerte bufferkravet som får anvendelse etter at fullmakten omhandlet i artikkel 59 i dette direktivet er anvendt, eller etter krisehånd-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

teringen av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, minus beløpet omhandlet i artikkel 128 nr. 6 bokstav a) i direktiv 2013/36/EU.

Beløpet omhandlet i sjette ledd i dette nummeret skal nedjusteres dersom krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet fastslår at det vil være mulig og troverdig at et lavere beløp vil være tilstrekkelig til å sikre tilliten i markedet og sikre både at institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) fortsatt leverer kritiske økonomiske funksjoner, og dens/dets tilgang til finansiering uten behov for annen ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige enn bidrag fra ordningene for krisehåndtering i samsvar med artikkel 44 nr. 5 og 8 og artikkel 101 nr. 2, etter at fullmakten omhandlet i artikkel 59 i dette direktivet er anvendt, eller etter krisehåndteringen av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering. Beløpet skal oppjusteres dersom krisehåndteringsmyndigheten etter samråd med vedkommende myndighet fastslår at et høyere beløp er nødvendig for å opprettholde tilstrekkelig tillit i markedet og for å sikre at institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) fortsatt leverer kritiske økonomiske funksjoner, og dens/dets tilgang til finansiering uten behov for annen ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige enn bidrag fra ordningene for krisehåndtering i samsvar med artikkel 44 nr. 5 og 8 og artikkel 101 nr. 2, i et passende tidsrom på høyst ett år.

8. Dersom krisehåndteringsmyndigheten forventer at visse kategorier av konvertibel gjeld med rimelig sannsynlighet vil bli helt eller delvis utelukket fra intern tapsdekning i henhold til artikkel 44 nr. 3, eller i sin helhet kan overføres til en mottaker gjennom en delvis overføring, skal kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 oppfylles ved hjelp av ansvarlig kapital eller annen konvertibel gjeld som er tilstrekkelig til å
 - a) dekke beløpet for utelukkede forpliktelser som er identifisert i samsvar med artikkel 44 nr. 3,
 - b) sikre at vilkårene omhandlet i nr. 2 er oppfylt.
9. Enhver beslutning fra krisehåndteringsmyndigheten om å pålegge et minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld i henhold til denne artikkelen skal inneholde en

begrunnelse for beslutningen, herunder en fullstendig vurdering av opplysningene omhandlet i nr. 2–8 i denne artikkelen, og skal uten unødig opphold revideres av krisehåndteringsmyndigheten for å gjenspeile eventuelle endringer i nivået for kravet omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU.

10. Ved anvendelse av nr. 3 og 7 i denne forordningen skal kapitalkrav tolkes i samsvar med den vedkommende myndighetens anvendelse av overgangsbestemmelsene i tiende del avdeling I kapittel 1, 2 og 4 i forordning (EU) nr. 575/2013 og i de bestemmelsene i nasjonal lovgivning som gjennomfører de valgmulighetene som vedkommende myndigheter er gitt i henhold til den nevnte forordningen.

Artikkel 45d

Fastsettelse av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for foretak som er gjenstand for krisehåndtering i G-SII-er, og betydelige EU-datterforetak av G-SII-er etablert i et tredjeland

1. Kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for et foretak som er gjenstand for krisehåndtering og er en G-SII eller del av en G-SII, skal bestå av følgende:
 - a) Kravene omhandlet i artikkel 92a og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) Eventuelle tilleggskrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som krisehåndteringsmyndigheten spesifikt har fastsatt i forbindelse med dette foretaket i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen.
2. Kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for et betydelig EU-datterforetak av en G-SII etablert i et tredjeland skal bestå av følgende:
 - a) Kravene omhandlet i artikkel 92b og 494 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - b) Eventuelle tilleggskrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som krisehåndteringsmyndigheten spesifikt har fastsatt i forbindelse med dette betydelige datterforetaket i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen, som skal oppfylles ved hjelp av ansvarlig kapital og forpliktelser som oppfyller vilkårene i artikkel 45f og artikkel 89 nr. 2.
3. Krisehåndteringsmyndigheten skal pålegge et tilleggskrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som omhandlet i nr. 1 bokstav b) og nr. 2 bokstav b) bare

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- a) dersom kravet omhandlet i nr. 1 bokstav a) eller nr. 2 bokstav a) i denne artikkelen ikke er tilstrekkelig til å oppfylle vilkårene i artikkel 45c, og
 - b) i et omfang som sikrer at vilkårene i artikkel 45c er oppfylt.
4. Dersom flere G-SII-foretak som tilhører samme G-SII, er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal de berørte krisehåndteringsmyndighetene ved anvendelse av artikkel 45h nr. 2 beregne beløpet omhandlet i nr. 3
- a) for hvert foretak som er gjenstand for krisehåndtering,
 - b) for morforetaket i Unionen som om det var det eneste foretaket som er gjenstand for krisehåndtering i G-SII-en.
5. Enhver beslutning fra krisehåndteringsmyndigheten om å pålegge et tilleggskrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld i henhold til nr. 1 bokstav b) i denne artikkelen eller nr. 2 bokstav b) i denne artikkelen skal inneholde en begrunnelse for beslutningen, herunder en fullstendig vurdering av opplysningene omhandlet i nr. 3 i denne artikkelen, og skal uten unødig opphold revideres av krisehåndteringsmyndigheten for å gjenspeile eventuelle endringer i nivået for det kravet som er omhandlet i artikkel 104a i direktiv 2013/36/EU, og som får anvendelse på konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, eller det betydelige EU-datterforetaket av en G-SII etablert i et tredjeland.

Artikkel 45e

Anvendelse av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld på foretak som er gjenstand for krisehåndtering

1. Foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal oppfylle kravene i artikkel 45b–45d på konsolidert grunnlag på nivået for konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.
2. Krisehåndteringsmyndigheten skal fastsette kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering, i henhold til artikkel 45h og på grunnlag av kravene i artikkel 45b–45d samt på grunnlag av hvorvidt konsernets datterforetak i tredjeland skal krisehåndteres separat i henhold til krisehåndteringsplanen.
3. For konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og som identifiseres i samsvar

med artikkel 2 nr. 1 punkt 83b bokstav b), skal den berørte krisehåndteringsmyndigheten, avhengig av solidaritetsordningens egenskaper og den foretrukne krisehåndteringsstrategien, beslutte hvilke foretak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, som skal oppfylle kravene i artikkel 45c nr. 3 og 5 og artikkel 45d nr. 1, for å sikre at konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, som helhet oppfyller nr. 1 og 2 i denne artikkelen, og hvordan slike foretak skal gjøre dette i samsvar med krisehåndteringsplanen.

Artikkel 45f

Anvendelse av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld på foretak som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering

1. Institusjoner som er datterforetak av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller av et foretak etablert i et tredjeland, men som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal oppfylle kravene i artikkel 45c på individuelt grunnlag.

En krisehåndteringsmyndighet kan etter samråd med vedkommende myndighet beslutte at kravene i denne artikkelen får anvendelse på et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som er et datterforetak av et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, men som ikke selv er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering.

Som unntak fra første ledd i dette nummeret skal morforetak i Unionen som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, men som er datterforetak av foretak etablert i tredjeland, oppfylle kravene i artikkel 45c og 45d på konsolidert grunnlag.

For konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og som identifiseres i samsvar med artikkel 2 nr. 1 punkt 83b bokstav b), skal de kredittinstitusjonene som er fast tilknyttet et sentralorgan, men som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, et sentralorgan som ikke selv er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og ethvert foretak som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke er omfattet av et krav i henhold til artikkel 45e nr. 3, oppfylle kravene i artikkel 45c nr. 7 på individuelt grunnlag.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for et foretak omhandlet i dette nummeret skal fastsettes i samsvar med artikkel 45h og 89, dersom det er relevant, og på grunnlag av kravene i artikkel 45c.

2. Kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 for foretak omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal oppfylles ved hjelp av et eller flere av følgende:

a) Forpliktelser

- i) som er utstedt til og kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, enten direkte eller indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og som kjøpte forpliktelsene fra foretaket som er omfattet av denne artikkelen, eller som er utstedt til og kjøpt av en eksisterende aksjeeier som ikke er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, så lenge anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene i samsvar med artikkel 59–62 ikke påvirker den kontrollen foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har over datterforetaket,
- ii) som oppfyller kriteriene for anerkjennelse omhandlet i artikkel 72a i forordning (EU) nr. 575/2013, unntatt artikkel 72b nr. 2 bokstav b), c), k), l) og m) og artikkel 72b nr. 3–5 i den nevnte forordningen,
- iii) som ved ordinær insolvensbehandling etterstilles forpliktelser som ikke oppfyller vilkåret omhandlet i punkt i), og som ikke kan medregnes i krav til ansvarlig kapital,
- iv) som er omfattet av nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter i samsvar med artikkel 59–62 på en måte som er forenlig med krisehåndteringsstrategien til konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, særlig ved at den kontrollen foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har over datterforetaket, ikke påvirkes,
- v) som ved ervervet av eiendomsretten ikke ble finansiert direkte eller indirekte av foretaket som er omfattet av denne artikkelen,
- vi) som reguleres av bestemmelser som verken uttrykkelig eller under-

forstått angir at forpliktelsene vil bli innløst ved benyttelse av innløsningsrett, innfridd, tilbakebetalt eller gjenkjøpt før forfall, alt etter hva som er relevant, av foretaket som er omfattet av denne artikkelen, unntatt ved foretakets insolvens eller avvikling, og dette foretaket ikke på annen måte gir slike opplysninger,

vii) som reguleres av bestemmelser som ikke gir innehaveren rett til å framskynde den planlagte betalingen av renter eller hovedstol, unntatt dersom foretaket som er omfattet av denne artikkelen, blir insolvent eller avvikes,

viii) der størrelsen på forfalte renter eller utbytte på forpliktelsene, alt etter hva som er relevant, ikke vil bli endret på grunnlag av kredittverdigheten til foretaket som er omfattet av denne artikkelen, eller dets morforetak.

b) Ansvarlig kapital, på følgende måte:

i) Ren kjernekapital.

ii) Annen ansvarlig kapital som

- utstedes til og kjøpes av foretak som inngår i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, eller
- utstedes til og kjøpes av foretak som ikke inngår i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, så lenge anvendelsen av nedskrivnings- eller konverteringsfullmaktene i samsvar med artikkel 59–62 ikke påvirker den kontrollen foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har over datterforetaket.

3. Krisehåndteringsmyndigheten for et datterforetak som ikke er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, kan gi unntak fra anvendelsen av denne artikkelen på det berørte datterforetaket dersom

a) både datterforetaket og foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er etablert i samme medlemsstat og er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering,

b) krisehåndteringsmyndigheten oppfyller kravet omhandlet i artikkel 45e,

c) det ikke foreligger noen nåværende eller forutsette vesentlige praktiske

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- eller juridiske hindringer for at foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, raskt skal kunne overføre ansvarlig kapital eller tilbakebetale gjeld til det datterforetaket som det i samsvar med artikkel 59 nr. 3 er foretatt en konstatering om, særlig når krisehåndteringstiltak treffes med hensyn til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering,
- d) foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, oppfyller den vedkommende myndighetens krav til forsvarlig ledelse av datterforetaket og har erklært, med vedkommende myndighets samtykke, at det garanterer for de forpliktelsene som datterforetaket har inngått, eller risikoen i datterforetaket er ubetydelig,
 - e) foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har framgangsmåter for risikovurdering, -måling og -kontroll som omfatter datterforetaket,
 - f) foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, innehar mer enn 50 % av stemmerettene knyttet til aksjer i datterforetakets kapital eller har rett til å utpeke eller fjerne et flertall av medlemmene i datterforetakets ledelsesorgan.
4. Krisehåndteringsmyndigheten for et datterforetak som ikke er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, kan også gi unntak fra anvendelsen av denne artikkelen på det berørte datterforetaket dersom
 - a) både datterforetaket og dets morforetak er etablert i samme medlemsstat og er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering,
 - b) morforetaket oppfyller på konsolidert grunnlag kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 i den berørte medlemsstaten,
 - c) det ikke foreligger noen nåværende eller forutsette vesentlige praktiske eller juridiske hindringer for at morforetaket raskt skal kunne overføre ansvarlig kapital eller tilbakebetale gjeld til datterforetaket som det i samsvar med artikkel 59 nr. 3 er foretatt en konstatering om, særlig når krisehåndteringstiltak treffes eller fullmakter omhandlet i artikkel 59 nr. 1 anvendes med hensyn til morforetaket,
 - d) morforetaket oppfyller den vedkommende myndighetens krav til forsvarlig ledelse av datterforetaket og har erklært, med vedkommende myndighets samtykke, at det garanterer for de forpliktelsene som datterforetaket har inngått, eller risikoen i datterforetaket er ubetydelig,
 - e) morforetakets framgangsmåter for risikovurdering, -måling og -kontroll omfatter datterforetaket,
 - f) morforetaket innehar mer enn 50 % av stemmerettene knyttet til aksjer i datterforetakets kapital eller har rett til å utpeke eller fjerne et flertall av medlemmene i datterforetakets ledelsesorgan.
 5. Dersom vilkårene i nr. 3 bokstav a) og b) er oppfylt, kan krisehåndteringsmyndigheten for et datterforetak tillate at kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1 oppfylles helt eller delvis med en garanti stilt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, som oppfyller følgende vilkår:
 - a) Garantien stilles for et beløp som minst tilsvare beløpet for det kravet som garantien erstatter.
 - b) Garantien utløses når datterforetaket ikke kan innfri sin gjeld eller andre forpliktelser etter hvert som de forfaller, eller når det i samsvar med artikkel 59 nr. 3 er foretatt en konstatering om datterforetaket, alt etter hva som inntrer først.
 - c) Garantien sikres gjennom en avtale om finansiell sikkerhetsstillelse som definert i artikkel 2 nr. 1 bokstav a) i direktiv 2002/47/EF for minst 50 % av garantibeløpet.
 - d) Sikkerheten som stilles for garantien, oppfyller kravene i artikkel 197 i forordning (EU) nr. 575/2013, som etter tilstrekkelig forsiktige avkortinger er tilstrekkelig til å dekke beløpet som det stilles sikkerhet for, som omhandlet i bokstav c).
 - e) Sikkerheten som stilles for garantien, er uten heftelser og benyttes særlig ikke som sikkerhet for andre garantier.
 - f) Sikkerheten har en effektiv løpetid som oppfyller samme løpetidsvilkår som i artikkel 72c nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.
 - g) Det finnes ingen juridiske, reguleringsmessige eller operasjonelle hindringer for å overføre sikkerheten fra foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, til det berørte datterforetaket, herunder når krisehåndteringstiltak tref-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

fes overfor foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.

Ved anvendelse av første ledd bokstav g) skal foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, på anmodning fra krisehåndteringsmyndigheten avgi en uavhengig skriftlig og begrunnet juridisk uttalelse eller på en annen tilfredsstillende måte vise at det ikke finnes juridiske, reguleringsmessige eller operasjonelle hindringer for å overføre sikkerhet fra foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, til det berørte datterforetaket.

6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder som nærmere angir metoder for å unngå at instrumenter som er anerkjent i henhold til denne artikkelen, og som helt eller delvis er indirekte tegnet av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, hindrer en smidig gjennomføring av krisehåndteringsstrategien. Slike metoder skal særlig sikre korrekt overføring av tap til foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, og korrekt overføring av kapital fra foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, til foretak som er del av konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, men som ikke selv er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og innføre en ordning for å unngå dobbelttelling av kvalifiserte instrumenter som anerkjennes i henhold til denne artikkelen. De skal bestå av en fradragordning eller en tilsvarende solid metode, og de skal for foretak som ikke selv er foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, sikre et resultat som tilsvarer resultatet av at kvalifiserte instrumenter som anerkjennes i henhold til denne artikkelen, fullt ut tegnes direkte av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. desember 2019.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 45g

Unntak for et sentralorgan og kredittinstitusjoner som er fast tilknyttet et sentralorgan
Krisehåndteringsmyndigheten kan helt eller delvis gi unntak fra anvendelsen av artikkel 45f på et sentralorgan eller en kredittinstitusjon

som er fast tilknyttet et sentralorgan, dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- Kredittinstitusjonen og sentralorganet er underlagt samme vedkommende myndighets tilsyn, er etablert i samme medlemsstat og er del av samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.
- Sentralorganet og dets fast tilknyttede kredittinstitusjoner har solidaransvar for sine forpliktelser, eller de fast tilknyttede kredittinstitusjonenes forpliktelser garanteres fullt ut av sentralorganet.
- Minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, og solvensen og likviditeten til sentralorganet og alle dets fast tilknyttede kredittinstitusjoner skal kontrolleres i sin helhet på grunnlag av disse institusjonenes konsoliderte regnskaper.
- Dersom det gis unntak for en kredittinstitusjon som er fast tilknyttet et sentralorgan, har sentralorganets ledelse myndighet til å gi instruks til de fast tilknyttede institusjonenes ledelse.
- Det berørte konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, oppfylder kravet omhandlet i artikkel 45e nr. 3.
- Det foreligger ikke noen nåværende eller forutsette vesentlige praktiske eller juridiske hindringer for at sentralorganet raskt skal kunne overføre ansvarlig kapital eller tilbakebetale gjeld til de fast tilknyttede kredittinstitusjonene ved krisehåndtering.

Artikkel 45h

Framgangsmåte for fastsettelse av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

- Krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, konsernkrisehåndteringsmyndigheten, dersom den ikke er den samme som den førstnevnte myndigheten, og krisehåndteringsmyndighetene som har ansvar for de datterforetakene i et konsern som er gjenstand for krisehåndtering og er omfattet av kravet omhandlet i artikkel 45f på individuelt grunnlag, skal gjøre sitt ytterste for å treffe en felles beslutning om
 - størrelsen på det kravet som anvendes på konsolidert grunnlag for konserner som er gjenstand for krisehåndtering, for hvert foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og
 - størrelsen på det kravet som anvendes på individuelt grunnlag for hvert fore-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

tak i et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og som ikke er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering.

Den felles beslutningen skal sikre samsvar med artikkel 45e og 45f, og den skal være fullstendig begrunnet og framlegges for

- a) foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, av dets krisehåndteringsmyndighet,
- b) de foretakene i et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, av disse foretakenes krisehåndteringsmyndigheter,
- c) konsernets morforetak i Unionen, av krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, når dette morforetaket i Unionen ikke selv er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, fra samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering.

Den felles beslutningen som treffes i samsvar med denne artikkelen, kan, dersom det er forenlig med krisehåndteringsstrategien, og foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, verken direkte eller indirekte har kjøpt tilstrekkelige instrumenter som er i samsvar med artikkel 45f nr. 2, fastsette at kravene omhandlet i artikkel 45c nr. 7 delvis oppfylles av datterforetaket i samsvar med artikkel 45f nr. 2 med instrumenter som utstedes til og kjøpes av foretak som ikke tilhører konsernet som er gjenstand for krisehåndtering.

2. Dersom flere G-SII-foretak som tilhører samme G-SII, er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal krisehåndteringsmyndighetene omhandlet i nr. 1 drøfte og, når det er hensiktsmessig og i samsvar G-SII-ens krisehåndteringsstrategi, bli enige om anvendelsen av artikkel 72e i forordning (EU) nr. 575/2013 og eventuelle justeringer for å redusere eller fjerne forskjellen mellom summen av beløpene nevnt i artikkel 45d nr. 4 bokstav a) og artikkel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013 for individuelle foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og summen av beløpene nevnt i artikkel 45d nr. 4 bokstav b) og artikkel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013.

En slik justering kan anvendes på følgende måte:

- a) Justeringen kan anvendes på forskjeller i beregningen av de samlede

risikovektede eksponeringsbeløpene mellom de berørte medlemsstatene ved å justere kravet.

- b) Justeringen skal ikke anvendes for å fjerne forskjeller som følger av eksponeringer mellom konserner som er gjenstand for krisehåndtering.

Summen av beløpene nevnt i artikkel 45d nr. 4 bokstav a) i dette direktivet og artikkel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013 for individuelle foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal ikke være lavere enn summen av beløpene nevnt i artikkel 45d nr. 4 bokstav b) i dette direktivet og artikkel 12a i forordning (EU) nr. 575/2013.

3. Dersom en slik felles beslutning ikke foreligger innen fire måneder, skal det treffes en beslutning i samsvar med nr. 4–6.

4. Dersom en felles beslutning ikke treffes innen fire måneder på grunn av uenighet om et konsolidert krav til konserner som er gjenstand for krisehåndtering, som omhandlet i artikkel 45e, skal krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, treffe en beslutning om dette kravet etter å ha tatt behørig hensyn til

- a) de berørte krisehåndteringsmyndighetenes vurdering av foretak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, som ikke er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering,
- b) uttalelsen fra konsernkrisehåndteringsmyndigheten, dersom denne er en annen enn krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.

Dersom en berørt krisehåndteringsmyndighet etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, utsette sin beslutning og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i den nevnte forordningen, og skal treffe sin beslutning i samsvar med EBAs beslutning.

EBA skal i sin beslutning ta hensyn til første ledd bokstav a) og b).

Firemånedersperioden skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen én måned etter at saken ble henvist, får beslutningen fra krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, anvendelse.

5. Dersom en felles beslutning ikke treffes innen fire måneder på grunn av uenighet om nivået for kravet omhandlet i artikkel 45f, som skal anvendes på individuelt grunnlag på et foretak i et konsern som er gjenstand for krisehåndtering, skal beslutningen treffes av dette foretakets krisehåndteringsmyndighet dersom alle følgende vilkår er oppfylt:

- a) Der er tatt behørig hensyn til de synspunktene og forbeholdene som krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har uttrykt skriftlig.
- b) Dersom konsernkrisehåndteringsmyndigheten er en annen myndighet enn krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er det tatt behørig hensyn til de synspunktene og forbeholdene som konsernkrisehåndteringsmyndigheten har uttrykt skriftlig.

Dersom krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, eller konsernkrisehåndteringsmyndigheten etter utløpet av firemånedersperioden har henvist saken til EBA i samsvar med artikkel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010, skal de krisehåndteringsmyndighetene som har ansvar for datterforetakene på individuelt grunnlag, utsette sine beslutninger og avvente en eventuell beslutning som treffes av EBA i samsvar med artikkel 19 nr. 3 i den nevnte forordningen, og skal treffe sine beslutninger i samsvar med EBAs beslutning. EBA skal i sin beslutning ta hensyn til første ledd bokstav a) og b).

Firemånedersperioden skal anses å utgjøre meglingsfasen i henhold til forordning (EU) nr. 1093/2010. EBA skal treffe sin beslutning innen én måned.

Saken kan ikke henvises til EBA etter utløpet av firemånedersperioden eller etter at det er truffet en felles beslutning.

Krisehåndteringsmyndigheten for foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, eller konsernkrisehåndteringsmyn-

digheten skal ikke henvises til EBA for bindende megling dersom det nivået som er fastsatt av datterforetakets krisehåndteringsmyndighet,

- a) ligger innenfor 2 % av det samlede risikovektede eksponeringsbeløpet beregnet i samsvar med artikkel 92 nr. 3 i forordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til kravet i artikkel 45e, og
- b) er i samsvar med artikkel 45c nr. 7.

Dersom en beslutning fra EBA ikke foreligger innen én måned, får beslutningene fra datterforetakenes krisehåndteringsmyndigheter anvendelse.

Den felles beslutningen og enhver beslutning som treffes dersom det ikke foreligger en felles beslutning, skal regelmessig gjennomgås og, dersom det er relevant, ajourføres.

6. Dersom en felles beslutning ikke treffes innen fire måneder på grunn av uenighet om nivået for det konsoliderte kravet til konserner som er gjenstand for krisehåndtering, og nivået for det kravet som skal anvendes på individuelt grunnlag på foretak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, får følgende anvendelse:

- a) Det skal treffes en beslutning om nivået for det kravet som får anvendelse på individuelt grunnlag på datterforetak i konsernet som er gjenstand for krisehåndtering, i samsvar med nr. 5.
- b) Det skal treffes en beslutning om nivået for det konsoliderte kravet til konserner som er gjenstand for krisehåndtering, i samsvar med nr. 4.

7. Den felles beslutningen omhandlet i nr. 1 og beslutninger som treffes av krisehåndteringsmyndighetene omhandlet i nr. 4–6 dersom det ikke foreligger en felles beslutning, skal være bindende for de berørte krisehåndteringsmyndighetene.

Den felles beslutningen og enhver beslutning som treffes dersom det ikke foreligger en felles beslutning, skal regelmessig gjennomgås og, dersom det er relevant, ajourføres.

8. Krisehåndteringsmyndighetene skal, samordnet med vedkommende myndigheter, kreve og kontrollere at foretakene oppfyller kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1, og skal treffe en eventuell beslutning i henhold til denne artikkelen parallelt med utarbeidningen og opprettholdelsen av krisehåndteringsplaner.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

Artikkel 45i

Tilsynsrapportering og offentliggjøring av kravet

1. Foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 som er omfattet av kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1, skal rapportere til sine vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndigheter om følgende:

- a) De beløpene for ansvarlig kapital som, dersom det er relevant, oppfyller vilkårene i artikkel 45f nr. 2 bokstav b) i dette direktivet, og beløpene for konvertibel gjeld samt angivelsen av disse beløpene i samsvar med artikkel 45 nr. 2 i dette direktivet etter eventuell anvendelse av fradrag i samsvar med artikkel 72e–72j i forordning (EU) nr. 575/2013.
- b) Beløpene for andre forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning.
- c) For postene omhandlet i bokstav a) og b):
 - i) Deres sammensetning, herunder deres løpetidsprofil,
 - ii) deres prioritet ved ordinær insolvensbehandling, og
 - iii) hvorvidt de er underlagt et tredjelandts lovgivning, og i så fall hvilket tredjeland og hvorvidt de inneholder avtalevilkårene omhandlet i artikkel 55 nr. 1 i dette direktivet, artikkel 52 nr. 1 bokstav p) og q) og artikkel 63 bokstav n) og o) i forordning (EU) nr. 575/2013.

Forpliktelsen til å rapportere om beløpene for andre forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning, som omhandlet i første ledd bokstav b) i dette nummeret, får ikke anvendelse på foretak som på datoen for rapportering av disse opplysningene innehar ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som utgjør minst 150 % av kravet omhandlet i artikkel 45 nr. 1, beregnet i samsvar med første ledd bokstav a) i dette nummeret.

2. Foretakene omhandlet i nr. 1 skal

- a) minst hvert halvår rapportere opplysningene omhandlet i nr. 1 bokstav a), og
- b) minst hvert år rapportere opplysningene omhandlet i nr. 1 bokstav b) og c).

På anmodning fra vedkommende myndighet eller krisehåndteringsmyndighet skal foretakene omhandlet i nr. 1 imidlertid rapportere opplysningene omhandlet i nr. 1 hyppigere.

3. Foretak omhandlet i nr. 1 skal minst én gang i året offentliggjøre følgende opplysninger:

- a) Beløpet for ansvarlig kapital som eventuelt oppfyller vilkårene i artikkel 45f nr. 2 bokstav b), og konvertibel gjeld.
- b) Sammensetningen av postene omhandlet i bokstav a), herunder deres løpetidsprofil og prioritet ved ordinær insolvensbehandling.
- c) Det gjeldende kravet omhandlet i artikkel 45e eller artikkel 45f uttrykt i samsvar med artikkel 45 nr. 2.

4. Nr. 1 og 3 i denne artikkelen får ikke anvendelse på foretak med en krisehåndteringsplan som fastsetter at foretaket skal avvikles gjennom ordinær insolvensbehandling.

5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette ensartede rapporteringsmalere, instruksjoner og metoder for bruken av malene, rapporteringshyppighet og -datoer, definisjoner og IT-løsninger for tilsynsrapporteringen omhandlet i nr. 1 og 2.

Slike utkast til tekniske gjennomføringsstandarder skal angi en standardisert metode for å gi opplysninger om rangeringen av poster omhandlet i nr. 1 bokstav c) som får anvendelse ved nasjonal insolvensbehandling i hver medlemsstat.

For institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) i dette direktivet som omfattes av artikkel 92a og artikkel 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, skal slike utkast til tekniske gjennomføringsstandarder ved behov tilpasses de tekniske gjennomføringsstandardene som vedtas i samsvar med artikkel 430 i den nevnte forordningen.

EBA skal framlegge disse tekniske gjennomføringsstandardene for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder som angir ensartede formater for offentliggjøring, hyppighet og tilhørende instruksjoner for offentliggjøring av opplysninger som kreves i henhold til nr. 3.

Slike ensartede formater for offentliggjøring skal formidle tilstrekkelig omfattende og sammenlignbare opplysninger til

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

at risikoprofilene for foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 og deres overholdelse av det gjeldende kravet omhandlet i artikkel 45e eller 45f kan vurderes. Ved behov skal opplysningene offentliggjøres i tabellformat.

For institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) i dette direktivet som omfattes av artikkel 92a og artikkel 92b i forordning (EU) nr. 575/2013, skal slike utkast til tekniske gjennomføringsstandarder ved behov tilpasses de tekniske gjennomføringsstandardene som vedtas i samsvar med artikkel 434a i den nevnte forordningen.

EBA skal framlegge disse tekniske gjennomføringsstandardene for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

7. Dersom krisehåndterings tiltak er gjennomført eller nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten omhandlet i artikkel 59 er blitt anvendt, får offentliggjøringskravene omhandlet i nr. 3 anvendelse fra datoen for fristen for å oppfylle kravene i artikkel 45e eller 45f, som er omhandlet i artikkel 45m.

Artikkel 45j

Rapportering til EBA

1. Hver krisehåndteringsmyndighet skal underrette EBA om det minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er fastsatt, i samsvar med artikkel 45e eller artikkel 45f, for hvert foretak i sin jurisdiksjon.
2. EBA skal, samordnet med vedkommende myndigheter, utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette ensartede rapporteringsmaler, instruksjoner og metoder for bruken av disse malene, rapporteringshyppighet og -datoer, definisjoner og IT-løsninger med sikte på krisehåndteringsmyndigheters identifisering og oversending av opplysninger til EBA ved anvendelse av nr. 1.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

Artikkel 45k

Manglende oppfyllelse av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld

1. Manglende oppfyllelse av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 45e eller 45f skal håndteres av de berørte myndighetene på grunnlag av minst ett av følgende:
 - a) Fullmakt til å håndtere eller fjerne hindringer for krisehåndtering i samsvar med artikkel 17 og 18.
 - b) Fullmakt omhandlet i artikkel 16a.
 - c) Tiltak omhandlet i artikkel 104 i direktiv 2013/36/EU.
 - d) Tiltak for tidlig inngrep i samsvar med artikkel 27.
 - e) Administrative sanksjoner og andre administrative tiltak i samsvar med artikkel 110 og 111.

De berørte myndighetene kan også vurdere om institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) er eller kan forventes å bli kriserammert, i samsvar med artikkel 32, 32a eller 33, alt etter hva som er relevant.

2. Krisehåndteringsmyndighetene og vedkommende myndigheter skal rådføre seg med hverandre når de anvender sine respektive fullmakter som omhandlet i nr. 1.

Artikkel 45l

Rapporter

1. EBA skal i samarbeid med vedkommende myndigheter og krisehåndteringsmyndigheter hvert år framlegge en rapport for Kommisjonen med vurderinger av minst følgende:
 - a) Hvordan kravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er fastsatt i samsvar med artikkel 45e eller 45f, er blitt gjennomført på nasjonalt plan, og særlig om de forskjellige medlemsstatene har fastsatt ulike nivåer for sammenlignbare foretak.
 - b) Hvordan krisehåndteringsmyndighetene har anvendt fullmakten omhandlet i artikkel 45b nr. 4, 5 og 7, og om de forskjellige medlemsstatene har anvendt denne fullmakten på forskjellige måter.
 - c) Det samlede nivået for og sammensetningen av institusjoners og foretaks ansvarlige kapital og konvertible gjeld, beløpene for instrumenter utstedt i

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

perioden og ytterligere beløp som var nødvendige for å oppfylle gjeldende krav.

2. I tillegg til årsrapporten omhandlet i nr. 1 skal EBA hvert tredje år framlegge en rapport for Kommisjonen med en vurdering av følgende:

- a) Virkningen av minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld, og eventuelle foreslåtte harmoniserte nivåer for dette minstekravet, på følgende:
 - i) Finansmarkedene generelt, og særlig markedene for usikret gjeld og derivater.
 - ii) Institusjoners forretningsmodeller og balansestruktur, særlig institusjoners finansieringsprofil og finansieringsstrategi, og konserners rettslige og operative struktur.
 - iii) Institusjoners lønnsomhet, særlig deres finansieringskostnader.
 - iv) Flytting av eksponeringer til foretak som ikke er omfattet av tilsyn.
 - v) Finansiell nyskaping.
 - vi) Forekomsten av ansvarlig kapitalinstrumenter og etterstilte kvalifiserte instrumenter samt deres art og salgbarhet.
 - vii) Risikoatferden til institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d).
 - viii) Omfanget av heftelser på eiendeler for institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d).
 - ix) Hvilke tiltak som er truffet av institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) for å oppfylle minstekravene, og særlig i hvilket omfang minstekravene er blitt oppfylt gjennom reduksjon av gjeldsgraden knyttet til eiendeler, utstedelse av langsiktig gjeld og kapitaltilskudd.
 - x) Kredittinstitusjonenes utlånsvirksomhet, særlig utlån til svært små, små og mellomstore bedrifter, lokale og regionale myndigheter og offentlige foretak samt handelsfinansiering, herunder utlån i henhold til offisielle eksportkredittforsikringsordninger.
- b) Samspillet mellom minstekravene og kravene til ansvarlig kapital, kravene til

uvektet kjernekapitalandel og likviditetskravene fastsatt i forordning (EU) nr. 575/2013 og i direktiv 2013/36/EU.

c) Hvilken kapasitet institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) har til på egen hånd å skaffe kapital eller finansiering fra markeder for å oppfylle eventuelle foreslåtte harmoniserte minstekrav.

3. Rapporten omhandlet i nr. 1 skal sendes til Kommisjonen innen 30. september i kalenderåret etter det siste året som rapporten omfatter. Den første rapporten skal sendes til Kommisjonen innen 30. september året etter datoen for anvendelse av dette direktivet.

Rapporten omhandlet i nr. 2 skal omfatte tre kalenderår og skal sendes til Kommisjonen innen 31. desember i kalenderåret etter det siste året som rapporten omfatter. Den første rapporten skal sendes til Kommisjonen innen 31. desember 2022.

Artikkel 45m

Overgangsordninger og ordninger etter krisehåndtering

1. Som unntak fra artikkel 45 nr. 1 skal krisehåndteringsmyndighetene fastsette passende overgangsperioder for institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) for å oppfylle kravene i artikkel 45e eller 45f, eller for å oppfylle krav som følger av anvendelsen av artikkel 45b nr. 4, 5 eller 7, alt etter hva som er relevant. Institusjonenes og foretakenes frist for å oppfylle kravene i artikkel 45e eller 45f eller kravene som følger av anvendelsen av artikkel 45b nr. 4, 5 eller 7, skal være 1. januar 2024.

Krisehåndteringsmyndigheten skal fastsette mellomliggende målnivåer for kravene i artikkel 45e eller 45f eller for krav som følger av anvendelsen av artikkel 45b nr. 4, 5 eller 7, alt etter hva som er relevant, som institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) skal oppfylle 1. januar 2022. De mellomliggende målnivåene skal som hovedregel sikre en lineær oppbygging av ansvarlig kapital og konvertibel gjeld i retning av kravet.

Krisehåndteringsmyndigheten kan fastsette en overgangsperiode som utløper etter 1. januar 2024, dersom det er behørig begrunnet og hensiktsmessig på grunnlag av kriteriene omhandlet i nr. 7, idet det tas hensyn til

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

- a) hvordan foretakets finansielle stilling utvikler seg,
 - b) utsikten til at foretaket vil kunne sikre oppfyllelse av kravene i artikkel 45e eller 45f innen en rimelig frist, eller av et krav som følger av anvendelsen av artikkel 45b nr. 4, 5 eller 7, og
 - c) hvorvidt foretaket kan erstatte forpliktelse som ikke lenger oppfyller kriteriene for anerkjennelse eller løpetid fastsatt i artikkel 72b og 72c i forordning (EU) nr. 575/2013 og i artikkel 45b eller artikkel 45f nr. 2 i dette direktivet, og i motsatt fall, hvorvidt denne manglende evnen er av idiosynkratisk art eller skyldes markedsforstyrrelser.
2. Den fristen foretak som er gjenstand for krisehåndtering, har til å oppfylle minstekravene omhandlet i artikkel 45c nr. 5 eller 6 skal være 1. januar 2022.
 3. Minstenivåene for kravene omhandlet i artikkel 45c nr. 5 og 6 får ikke anvendelse i toårsperioden etter den datoen
 - a) da krisehåndteringsmyndigheten har anvendt det interne tapsdekningsverktøyet, eller
 - b) da foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, har innført et alternativt tiltak fra privat sektor som omhandlet i artikkel 32 nr. 1 bokstav b) som ligger til grunn for at kapitalinstrumenter og andre forpliktelser er blitt nedskrevet eller konvertert til ren kjernekapitalinstrumenter, eller da nedskrivnings- eller konverteringsfullmakter i samsvar med artikkel 59 er blitt anvendt med hensyn til dette foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, for å rekapitalisere foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, uten å anvende krisehåndteringsverktøyer.
 4. Kravene omhandlet i artikkel 45b nr. 4 og 7 og i artikkel 45c nr. 5 og 6, alt etter hva som er relevant, får ikke anvendelse i treårsperioden etter datoen da foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, eller konsernet som foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er del av, ble identifisert som en G-SII, eller da foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, havner i situasjonen omhandlet i artikkel 45c nr. 5 eller 6.
 5. Som unntak fra artikkel 45 nr. 1 skal krisehåndteringsmyndighetene fastsette en passende overgangsperiode for å oppfylle kravene i artikkel 45e eller 45f, eller et krav som følger av anvendelsen av artikkel 45b nr. 4, 5 eller 7, alt etter hva som er relevant, for institusjoner eller foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) som krisehåndteringsverktøyer eller nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten omhandlet i artikkel 59 er anvendt på.
6. Ved anvendelse av nr. 1–5 skal krisehåndteringsmyndighetene meddele institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) et planlagt minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld for hver tolv månedersperiode i overgangsperioden, med sikte på å legge til rette for en gradvis oppbygging av dens/dets tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet. Ved utgangen av overgangsperioden skal minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld være lik det beløpet som er fastsatt i henhold til artikkel 45b nr. 4, 5 eller 7, artikkel 45c nr. 5 eller 6, artikkel 45e eller artikkel 45f, alt etter hva som er relevant.
 7. Når krisehåndteringsmyndighetene fastsetter overgangsperiodene, skal de ta hensyn til
 - a) forekomsten av innskudd og fraværet av gjeldsinstrumenter i finansieringsmodellen,
 - b) adgangen til kapitalmarkedene for konvertibel gjeld,
 - c) i hvilket omfang foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, er avhengig av ren kjernekapital for å oppfylle kravet omhandlet i artikkel 45e.
 8. Med forbehold for nr. 1 skal krisehåndteringsmyndighetene ikke hindres i senere å endre enten overgangsperioden eller et planlagt minstekrav til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld som er meddelt i henhold til nr. 6.»
- 18) I artikkel 46 erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».
 - 19) I artikkel 47 nr. 1 bokstav b) ii) erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».
 - 20) I artikkel 48 gjøres følgende endringer:
 - a) I nr. 1 skal bokstav e) lyde:
 - «e) Bare dersom den samlede reduksjonen av aksjer eller andre eierinstrumenter, relevante kapitalinstrumenter og forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning i henhold til bokstav a)–d) i dette nummeret, er mindre

enn summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c), skal myndighetene i nødvendig omfang og i samsvar med hierarkiet av fordringer gjennom ordinær insolvensbehandling, herunder rangering av innskudd fastsatt i artikkel 108, redusere hovedstolen eller det utestående beløpet for resten av de forpliktelsene som kan anvendes til intern tapsdekning, herunder gjeldsinstrumenter omhandlet i artikkel 108 nr. 3, i henhold til artikkel 44, i forbindelse med nedskrivningen i henhold til bokstav a)–d) i dette nummeret for å oppnå summen av beløpene nevnt i artikkel 47 nr. 3 bokstav b) og c).»

- b) I nr. 2 erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».
- c) Nytt nummer skal lyde:

«7. Medlemsstatene skal for foretakene omhandlet i artikkel 1 nr. 1 første ledd bokstav a)–d) i sin nasjonale rett om ordinær insolvensbehandling sikre at alle fordringer knyttet til ansvarlig kapital-poster er etterstilt alle fordringer som ikke er knyttet til en ansvarlig kapital-post.

Ved anvendelse av første ledd og i den utstrekning et instrument bare delvis innregnes som en ansvarlig kapital-post, skal hele instrumentet behandles som en fordring knyttet til en ansvarlig kapital-post, og det skal etterstilles alle fordringer som ikke er knyttet til en ansvarlig kapital-post.»

- 21) Artikkel 55 skal lyde:

«Artikkel 55

Avtalemessig anerkjennelse av intern tapsdekning

1. Medlemsstatene skal kreve at institusjoner og foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) skal innføre et avtalevilkår som innebærer at kreditor eller en part i avtalen eller instrumentet som skaper forpliktelsen, anerkjenner at denne forpliktelsen kan bli omfattet av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter, og går med på å være bundet av alle reduksjoner av hovedstolen eller det utestående beløpet, konverteringer eller annulleringer som berøres av krisehåndteringsmyndighetens anvendelse av disse fullmaktene, forutsatt at denne forpliktelsen oppfyller alle følgende vilkår:

- a) Forpliktelsen er ikke utelukket i henhold til artikkel 44 nr. 2.
- b) Forpliktelsen er ikke et innskudd som nevnt i artikkel 108 bokstav a).
- c) Forpliktelsen er omfattet av lovgivningen i et tredjeland.
- d) Forpliktelsen er utstedt eller inngått etter den datoen en medlemsstat anvender bestemmelsene som er vedtatt for å gjennomføre dette avsnittet.

Krisehåndteringsmyndighetene kan beslutte at forpliktelsen i første ledd i dette nummeret ikke skal gjelde for institusjoner eller foretak der kravet i artikkel 45 nr. 1 tilsvarende tapsdekningsbeløpet som definert i artikkel 45c nr. 2 bokstav a), forutsatt at forpliktelser som oppfyller vilkårene omhandlet i første ledd, og som ikke omfatter avtalevilkåret omhandlet i det nevnte leddet, ikke medregnes i kravet.

Første ledd får ikke anvendelse dersom en medlemsstats krisehåndteringsmyndighet fastslår at forpliktelsene eller instrumentene nevnt i første ledd kan bli omfattet av nedskrivnings- og konverteringsfullmakter som anvendes av krisehåndteringsmyndigheten i en medlemsstat i henhold til tredjelandets lovgivning, eller av en bindende avtale som er inngått med det berørte tredjelandet.

2. Medlemsstatene skal sikre at dersom en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) foretar en konstatering av at det av juridiske eller andre grunner ikke er praktisk mulig å ta med et vilkår som kreves i samsvar med nr. 1, i kontraktsbestemmelsene for en aktuell forpliktelse, skal en slik institusjon eller et slikt foretak meddele krisehåndteringsmyndigheten dette, med angivelse av forpliktelsens kategori og begrunnelsen for denne konstateringen. Institusjonen eller foretaket skal innen en rimelig frist etter at meldingen er mottatt, gi krisehåndteringsmyndigheten alle opplysninger som denne anmoder om, slik at krisehåndteringsmyndigheten kan vurdere hvilken virkning en slik melding har på krisehåndteringsmulighetene for institusjonen eller foretaket.

Når det gjelder en melding i henhold til første ledd i dette nummeret, skal medlemsstatene sikre at forpliktelsen til å ta med et vilkår som kreves i henhold til nr. 1, i kontraktsbestemmelsene, automatisk

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

utsettes fra det tidspunktet krisehåndteringsmyndigheten mottar meldingen.

Dersom krisehåndteringsmyndigheten konkluderer med at det av juridiske eller andre grunner ikke er praktisk mulig å ta med et vilkår som kreves i henhold til nr. 1, i kontraktsbestemmelsene, idet det tas hensyn til behovet for å sikre krisehåndteringsmulighetene for institusjonen eller foretaket, skal den innen en rimelig frist etter meldingen i henhold til første ledd kreve at et slikt avtalevilkår tas med. Krisehåndteringsmyndigheten kan dessuten kreve at institusjonen eller foretaket endrer sin praksis med hensyn til anvendelsen av unntaket fra avtalemessig anerkjennelse av intern tapsdekning.

Forpliktelsene omhandlet i første ledd i dette nummeret skal ikke omfatte andre godkjente kjernekapitalinstrumenter, tilleggskapitalinstrumenter og gjeldsinstrumenter omhandlet i artikkel 2 nr. 1 punkt 48 ii), dersom disse instrumentene er usikrede forpliktelsene. Videre skal forpliktelsene omhandlet i første ledd i dette nummeret ha prioritet foran forpliktelsene omhandlet i artikkel 108 nr. 2 bokstav a)–c) og i artikkel 108 nr. 3.

Dersom krisehåndteringsmyndigheten i forbindelse med vurderingen av krisehåndteringsmulighetene for en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) i samsvar med artikkel 15 og 16, eller på et annet tidspunkt, fastsetter at innenfor en kategori av forpliktelsene som omfatter konvertibel gjeld, skal beløpet for forpliktelsene som i samsvar med første ledd i dette nummeret ikke omfatter avtalevilkåret omhandlet i nr. 1, sammen med forpliktelsene som er utelukket fra anvendelsen av det interne tapsdekningsverktøyet i samsvar med artikkel 44 nr. 2, eller som sannsynligvis vil bli utelukket i henhold til artikkel 44 nr. 3, utgjør mer enn 10 % av denne kategorien, skal den umiddelbart vurdere hvilken innvirkning denne særlige kjensgjerningen har på institusjonens eller foretakets krisehåndteringsmuligheter, herunder innvirkningen på krisehåndteringsmulighetene som følge av risikoen for overtredelse av beskyttelsestiltakene for kreditorer angitt i artikkel 73 når nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene anvendes på konvertibel gjeld.

Dersom krisehåndteringsmyndigheten på grunnlag av vurderingen omhandlet i femte ledd i dette nummeret fastslår at forpliktelsene som i samsvar med første ledd ikke omfatter avtalevilkåret omhandlet i nr. 1, skaper en vesentlig hindring for krisehåndtering, skal den anvende fullmaktene som er fastsatt i artikkel 17, når det er hensiktsmessig for å fjerne denne hindringen for krisehåndtering.

Forpliktelser for hvilke institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) ikke tar med i kontraktsbestemmelsene det vilkåret som kreves i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, eller på hvilke det aktuelle kravet i samsvar med dette nummeret ikke får anvendelse, skal ikke medregnes i minstekravet til ansvarlig kapital og konvertibel gjeld.

3. Medlemsstatene skal sikre at krisehåndteringsmyndighetene kan kreve at institusjoner og foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) skal framlegge for myndighetene en juridisk uttalelse om rettskraften og virkningen av avtalevilkåret omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen.
4. Dersom en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) ikke tar med et avtalevilkår som kreves i samsvar med nr. 1 i denne artikkelen, i kontraktsbestemmelsene om en aktuell forpliktelse, skal dette ikke være til hinder for at krisehåndteringsmyndigheten kan anvende nedskrivnings- og konverteringsfullmaktene i forbindelse med denne forpliktelsen.
5. EBA skal, idet det tas hensyn til institusjoners ulike forretningsmodeller, utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å fastsette listen over forpliktelsene som omfattes av unntaket i nr. 1, og innholdet i avtalevilkåret som kreves i det nevnte nummeret.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 3. juli 2015.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

6. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for å angi nærmere
 - a) under hvilke forhold det av juridiske eller andre grunner ikke er praktisk

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

mulig for en institusjon eller et foretak som omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) å ta med avtalevilkåret omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen i visse kategorier av forpliktelser,

- b) vilkårene for at krisehåndteringsmyndigheten kan kreve at avtalevilkåret i henhold til nr. 2 tredje ledd tas med,
- c) en rimelig frist for at krisehåndteringsmyndigheten kan kreve at avtalevilkåret i henhold til nr. 2 tredje ledd tas med.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

- 7. Dersom krisehåndteringsmyndigheten anser det nødvendig, skal den angi de kategoriene av forpliktelser for hvilke en institusjon eller et foretak som omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) kan foreta en konstatering av at det av juridiske eller andre grunner ikke er praktisk mulig å ta med avtalevilkåret omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen, på grunnlag av de vilkårene som er nærmere angitt som følge av anvendelsen av nr. 6.
- 8. EBA skal utarbeide utkast til tekniske gjennomføringsstandarder for å fastsette ensartede formater og maler for meldingen til krisehåndteringsmyndighetene i henhold til nr. 2.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske gjennomføringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen gis myndighet til å vedta de tekniske gjennomføringsstandardene nevnt i første ledd i dette nummeret i samsvar med artikkel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

22) Tittelen på avdeling IV kapittel V skal lyde:

«*Nedskrivning eller konvertering av kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld*».

23) I artikkel 59 gjøres følgende endringer:

- a) Overskriften skal lyde:
 - «*Krav om nedskrivning eller konvertering av relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld*».
- b) Nr. 1 skal lyde:
 - «1. Fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld kan anvendes enten

- a) uavhengig av krisehåndteringstiltak, eller
- b) kombinert med et krisehåndteringstiltak, dersom vilkårene for krisehåndtering angitt i artikkel 32, 32a eller 33 er oppfylt.

Dersom relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld er kjøpt av foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, indirekte gjennom andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, skal fullmakten til å nedskrive eller konvertere de relevante kapitalinstrumentene og den relevante konvertible gjelden anvendes sammen med anvendelsen av samme fullmakt for det berørte foretakets morforetak eller for andre morforetak som ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, slik at tapene faktisk overføres til, og det berørte foretaket rekapitaliseres av, foretaket som er gjenstand for krisehåndtering.

Etter at fullmakten til å nedskrive eller konvertere relevante kapitalinstrumenter og relevant konvertibel gjeld er anvendt uavhengig av krisehåndteringstiltak, skal verdsettingen omhandlet i artikkel 74 foretas, og artikkel 75 får anvendelse.»

- c) Nye numre skal lyde:
 - «1a. Fullmakten til å nedskrive eller konvertere konvertibel gjeld uavhengig av krisehåndteringstiltak kan anvendes bare i forbindelse med konvertibel gjeld som oppfyller vilkårene omhandlet i artikkel 45f nr. 2 bokstav a) i dette direktivet, unntatt vilkåret knyttet til forpliktelsers gjenværende løpetid som fastsatt i artikkel 72c nr. 1 i forordning (EU) nr. 575/2013.

Når denne fullmakten anvendes, skal medlemsstatene sikre at nedskrivningen eller konverteringen skjer i samsvar med prinsippet omhandlet i artikkel 34 nr. 1 bokstav g).

- 1b. Dersom det treffes et krisehåndteringstiltak overfor et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, eller i unntakstilfeller som avviker fra krisehåndteringsplanen, overfor et foretak som ikke er et foretak som er gjenstand for krisehåndtering, skal det beløpet som reduseres, nedskrives

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innleggelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

eller konverteres i samsvar med artikkel 60 nr. 1, på nivået for et slikt foretak, medregnes i de terskelverdiene i artikkel 37 nr. 10 og artikkel 44 nr. 5 bokstav a), eller artikkel 48 nr. 8 bokstav a), som får anvendelse på det berørte foretaket.»

d) I nr. 2 erstattes ordet «kapitalinstrumenter» med ordene «kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld som omhandlet i nr. 1a».

e) I nr. 3 skal innledningen og bokstav a) og b) lyde:

«3. Medlemsstatene skal kreve at krisehåndteringsmyndighetene anvender nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten, i samsvar med artikkel 60 og umiddelbart, i forbindelse med relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld som omhandlet i nr. 1a, som er utstedt av en institusjon eller et foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d), når en eller flere av følgende omstendigheter foreligger:

a) Det er fastslått at vilkårene for krisehåndtering angitt i artikkel 32, 32a eller 33 er oppfylt, før et krisehåndteringstiltak treffes.

b) Den ansvarlige myndigheten fastslår at institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) ikke lenger vil være levedyktig dersom fullmakten ikke blir anvendt i forbindelse med de relevante kapitalinstrumentene og den relevante konvertible gjelden omhandlet i nr. 1a.»

f) I nr. 4 og 10 erstattes ordet «kapitalinstrumenter» med ordene «kapitalinstrumenter eller konvertibel gjeld som omhandlet i nr. 1 a».

24) I artikkel 60 gjøres følgende endringer:

a) Overskriften skal lyde:

«Bestemmelser om nedskrivning eller konvertering av relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld».

b) I nr. 1 skal ny bokstav d) lyde:

«d) Hovedstolen for konvertibel gjeld omhandlet i artikkel 59 nr. 1a nedskrives eller konverteres til ren kjernekapital-instrumenter, eller begge deler, i det omfanget som er nødvendig for å nå krisehåndteringsmålene fastsatt i artikkel 31, eller innenfor grensen for den relevante konvertible gjeldens kapasitet, alt etter hva som er lavest.»

c) Nr. 2 skal lyde:

«2. Når hovedstolen for et relevant kapitalinstrument eller en konvertibel gjeld som omhandlet i artikkel 59 nr. 1a nedskrives,

a) skal reduksjonen av hovedstolen være permanent, med forbehold for en eventuell oppskrivning i samsvar med tilbakebetalingsordningen i artikkel 46 nr. 3,

b) skal det ikke gjenstå noen forpliktelse overfor innehaveren av det relevante kapitalinstrumentet eller av den konvertible gjelden som omhandlet i artikkel 59 nr. 1a, knyttet til eller i forbindelse med det beløpet for instrumentet som er nedskrevet, unntatt for enhver forpliktelse som allerede forelå, og ethvert erstatningsansvar for skader som kan oppstå som følge av en klage med hensyn til lovligheten av anvendelsen av nedskrivningsfullmakten,

c) utbetales det ingen erstatning til noen innehaver av de relevante kapitalinstrumentene eller av den konvertible gjelden som omhandlet i artikkel 59 nr. 1a, unntatt i samsvar med nr. 3 i denne artikkelen.»

d) I nr. 3 gjøres følgende endringer:

i) Innledningen skal lyde:

«Krisehåndteringsmyndighetene kan med sikte på en konvertering av relevante kapitalinstrumenter og konvertibel gjeld som omhandlet i artikkel 59 nr. 1a, i henhold til nr. 1 bokstav b)–d) i denne artikkelen, kreve at institusjoner og foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) skal utstede ren kjernekapital-instrumenter til innehaverne av de relevante kapitalinstrumentene og slik konvertibel gjeld. De relevante kapitalinstrumentene og slik konvertibel gjeld kan konverteres bare dersom følgende vilkår er oppfylt:»

ii) I bokstav d) erstattes ordene «hvert relevante kapitalinstrument» med ordene «hvert relevant kapitalinstrument eller hver konvertibel gjeld som omhandlet i artikkel 59 nr. 1a».

25) I artikkel 61 nr. 3 skal nytt ledd lyde:

«Dersom de relevante kapitalinstrumentene, eller konvertibel gjeld som omhandlet i artikkel 59 nr. 1a i denne artikkelen, anses å

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

oppfylle kravene omhandlet i artikkel 45f nr. 1 i dette direktivet, skal den myndigheten som har ansvar for å foreta konstateringen omhandlet i artikkel 59 nr. 3 i dette direktivet, være den ansvarlige myndigheten i medlemsstaten der institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) har fått tillatelse i samsvar med avdeling III i direktiv 2013/36/EU.»

26) I artikkel 62 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 1 skal lyde:

«1. Medlemsstatene skal sikre at en ansvarlig myndighet, før den foretar en konstatering omhandlet i artikkel 59 nr. 3 bokstav b), c), d) eller e) med hensyn til et datterforetak som utsteder relevante kapitalinstrumenter eller konvertibel gjeld som omhandlet i artikkel 59 nr. 1a, med sikte på å oppfylle kravet omhandlet i artikkel 45f på individuelt grunnlag, eller relevante kapitalinstrumenter som anses å oppfylle kravene til ansvarlig kapital på individuelt eller konsolidert grunnlag, oppfyller følgende krav:

a) Når den vurderer om den skal foreta en konstatering som omhandlet i artikkel 59 nr. 3 bokstav b), c), d) eller e), etter samråd med krisehåndteringsmyndigheten for det berørte foretaket som er gjenstand for krisehåndtering, underretter den innen 24 timer etter samrådet med denne krisehåndteringsmyndigheten

i) den konsoliderende tilsynsmyndigheten og, dersom dette ikke er samme myndighet, den ansvarlige myndigheten i medlemsstaten der den konsoliderende tilsynsmyndigheten er etablert,

ii) krisehåndteringsmyndighetene for andre foretak i samme konsern som er gjenstand for krisehåndtering, og som direkte eller indirekte har kjøpt forpliktelser omhandlet i artikkel 45f nr. 2 fra foretaket som er omfattet av artikkel 45f nr. 1.

b) Når den vurderer om den skal foreta en konstatering som omhandlet i artikkel 59 nr. 3 bokstav c), skal den umiddelbart underrette vedkommende myndighet

med ansvar for den enkelte institusjonen eller foretaket omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b), c) eller d) som har utstedt de relevante kapitalinstrumentene som nedskrivnings- eller konverteringsfullmakten vil bli anvendt på dersom denne konstateringen foretas, og, dersom dette ikke er samme myndighet, de ansvarlige myndighetene i medlemsstatene der disse vedkommende myndighetene og de konsoliderende tilsynsmyndighetene befinner seg.»

b) I nr. 4 skal innledningen lyde:

«Dersom en melding er gitt i henhold til nr. 1, skal den ansvarlige myndigheten etter samråd med de underrettede myndighetene i samsvar med bokstav a) i) eller bokstav b) i det nevnte nummeret vurdere følgende:»

27) I artikkel 63 nr. 1 bokstav e), f) og j) erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».

28) I artikkel 66 nr. 4 erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».

29) I artikkel 68 gjøres følgende endringer:

a) I nr. 3 skal innledningen lyde:

«Forutsatt at de vesentlige forpliktelsene i henhold til kontrakten, herunder betalings- og leveringsforpliktelser og bestemmelser om sikkerhetsstillelse, fortsatt oppfylles, skal et kriseforebyggende tiltak, en utsettelse av forpliktelser i henhold til artikkel 33a eller et kriseløsningstiltak, herunder enhver hendelse som er direkte knyttet til anvendelsen av et slikt tiltak, ikke i seg selv gjøre det mulig for noen å».

b) Nr. 5 skal lyde:

«5. En utsettelse eller begrensning i henhold til artikkel 33a, 69 eller 70 skal ikke anses som manglende oppfyllelse av en avtaleforpliktelse ved anvendelse av nr. 1 og 3 i denne artikkelen og av artikkel 71 nr. 1.»

30) I artikkel 69 gjøres følgende endringer:

a) Nr. 4 skal lyde:

«4. En utsettelse i henhold til nr. 1 får ikke anvendelse på betalings- eller leveringsforpliktelser overfor følgende:

a) Systemer og systemansvarlige som er utpekt i samsvar med direktiv 98/26/EF.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

b) Sentrale motparter som har tillatelse i Unionen i henhold til artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og sentrale motparter fra tredjeland som er anerkjent av ESMA i henhold til artikkel 25 i den nevnte forordningen.

c) Sentralbanker.»

b) I nr. 5 skal nye ledd lyde:

«Krisehåndteringsmyndighetene skal fastsette omfanget av fullmakten idet det tas hensyn til omstendighetene i hvert enkelt tilfelle. Krisehåndteringsmyndighetene skal særlig nøye vurdere om det er hensiktsmessig å utvide utsettelsen til å omfatte kvalifiserte innskudd som definert i artikkel 2 nr. 1 punkt 4 i direktiv 2014/49/EU, særlig til dekkede innskudd som innehas av fysiske personer og svært små, små og mellomstore bedrifter.

Medlemsstatene kan fastsette at når fullmakten til å utsette betalings- eller leveringsforpliktelser anvendes i forbindelse med kvalifiserte innskudd, skal krisehåndteringsmyndighetene sikre at innskyterne har tilgang til et passende daglig beløp fra disse innskuddene.»

31) I artikkel 70 skal nr. 2 lyde:

«2. Krisehåndteringsmyndighetene skal ikke anvende fullmakten omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen i forbindelse med følgende:

a) Sikkerhetsretter som tilhører systemer eller systemansvarlige som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF.

b) Sentrale motparter som har tillatelse i Unionen i henhold til artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og sentrale motparter fra tredjeland som er anerkjent av ESMA i henhold til artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012.

c) Sentralbanker, når det gjelder eiendeler som institusjonen som krisehåndteres, har pantsatt eller stilt som margin-sikkerhet eller full sikkerhet.»

32) I artikkel 71 skal nr. 3 lyde:

«3. En utsettelse i henhold til nr. 1 eller 2 får ikke anvendelse på

a) systemer eller systemansvarlige som er utpekt i henhold til direktiv 98/26/EF,

b) sentrale motparter som har tillatelse i Unionen i henhold til artikkel 14 i forordning (EU) nr. 648/2012, og sentrale

motparter fra tredjeland som er anerkjent av ESMA i henhold til artikkel 25 i forordning (EU) nr. 648/2012, eller

c) sentralbanker.»

33) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 71a

Avtalemessig anerkjennelse av fullmakt til utsettelse under krisehåndtering

1. Medlemsstatene skal kreve at institusjoner og foretak omhandlet i artikkel 1 nr. 1 bokstav b)–d) i enhver finansiell kontrakt som de inngår, og som er underlagt tredjelands lovgivning, tar med vilkår som innebærer at partene anerkjenner at den finansielle kontrakten kan være omfattet av krisehåndteringsmyndighetens anvendelse av fullmakt til å utsette eller begrense rettigheter og forpliktelser i henhold til artikkel 33a, 69, 70 og 71, og anerkjenner at de er bundet av kravene i artikkel 68.

2. Medlemsstatene kan også kreve at morforetak i Unionen sikrer at deres datterforetak i tredjeland tar med i de finansielle kontraktene omhandlet i nr. 1 vilkår som utelukker at anvendelsen av krisehåndteringsmyndighetens fullmakt til å utsette eller begrense rettigheter og forpliktelser for morforetaket i Unionen, i samsvar med nr. 1, utgjør en gyldig grunn til førtidig oppsigelse, utsettelse, endring, avregning, utøvelse av motregningsretter eller til å gjøre sikkerhetsretter gjeldende i forbindelse med disse kontraktene.

Kravet i første ledd kan få anvendelse på datterforetak i tredjeland som er

a) kredittinstitusjoner,

b) verdipapirforetak (eller som ville være verdipapirforetak dersom de hadde et hovedkontor i den berørte medlemsstaten), eller

c) finansinstitusjoner.

3. Nr. 1 får anvendelse på enhver finansiell kontrakt som

a) skaper en ny forpliktelse eller vesentlig endrer en eksisterende forpliktelse etter ikrafttreddelsen av de bestemmelsene som er vedtatt på nasjonalt plan for å innarbeide denne artikkelen,

b) inneholder bestemmelser om utøvelse av en eller flere hevingsretter eller rettigheter til å gjøre sikkerhetsretter gjeldende som artikkel 33a, 68, 69, 70 eller 71 ville fått anvendelse på dersom den finansielle kontrakten var underlagt en medlemsstats lovgivning.

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

4. Dersom en institusjon eller et foretak ikke tar med avtalevilkåret som kreves i henhold til nr. 1 i denne artikkelen, skal dette ikke hindre krisehåndteringsmyndigheten i å anvende fullmaktene omhandlet i artikkel 33a, 68, 69, 70 eller 71 i forbindelse med den finansielle kontrakten.
5. EBA skal utarbeide utkast til tekniske reguleringsstandarder for nærmere å fastsette innholdet i vilkåret som kreves i nr. 1, idet det tas hensyn til institusjonenes og foretakenes ulike forretningsmodeller.

EBA skal framlegge disse utkastene til tekniske reguleringsstandarder for Kommisjonen innen 28. juni 2020.

Kommisjonen delegeres myndighet til å vedta de tekniske reguleringsstandardene nevnt i første ledd i samsvar med artikkel 10–14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.»

34) I artikkel 88 gjøres følgende endringer:

- a) I nr. 1 skal første ledd lyde:

«Med forbehold for artikkel 89 skal konsernkrisehåndteringsmyndighetene opprette krisehåndteringskollegier som skal utføre oppgavene omhandlet i artikkel 12, 13, 16, 18, 45–45h, 91 og 92 og, ved behov, sikre samarbeid og samordning med krisehåndteringsmyndigheter i tredjeland.»
- b) I nr. 1 andre ledd bokstav i) erstattes ordene «artikkel 45» med ordene «artikkel 45–45h».

35) Artikkel 89 skal lyde:

«*Artikkel 89*

Europeiske krisehåndteringskollegier

1. Dersom en tredjelandsinstitusjon eller et morforetak i et tredjeland har datterforetak som er etablert i Unionen, eller morforetak i Unionen som er etablert i to eller flere medlemsstater, eller to eller flere unionsfilialer som anses som betydelige av to eller flere medlemsstater, skal krisehåndteringsmyndighetene i medlemsstatene der disse foretakene er etablert, eller der disse betydelige filialene ligger, opprette et felles europeisk krisehåndteringskollegium.
2. Det europeiske krisehåndteringskollegiet omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen skal utøve funksjonene og utføre oppgavene som er angitt i artikkel 88, når det gjelder foretakene omhandlet i nr. 1 i denne artikkelen og, i den utstrekning disse oppgavene er relevante, deres filialer.

Opgavene omhandlet i første ledd i dette nummeret skal omfatte fastsettelsen av kravet omhandlet i artikkel 45–45h.

Når de fastsetter kravet omhandlet i artikkel 45–45h, skal medlemmer av det europeiske krisehåndteringskollegiet ta hensyn til en eventuell global krisehåndteringsstrategi som er vedtatt av myndigheter i tredjeland.

Dersom datterforetak som er etablert i Unionen, eller et morforetak i Unionen og dets datterinstitusjoner i henhold til den globale krisehåndteringsstrategien ikke er foretak som er gjenstand for krisehåndtering, og dersom medlemmene av det europeiske krisehåndteringskollegiet er enige i denne strategien, skal datterforetak som er etablert i Unionen, eller, på konsolidert grunnlag, morforetaket i Unionen, oppfylle kravet i artikkel 45f nr. 1 ved å utstede instrumentene omhandlet i artikkel 45f nr. 2 bokstav a) og b) til sitt overordnede morforetak etablert i et tredjeland, eller til dette overordnede morforetakets datterforetak som er etablert i det samme tredjelandet, eller til andre foretak i samsvar med vilkårene i artikkel 45f nr. 2 bokstav a) i) og bokstav b) ii).

3. Dersom bare ett morforetak i Unionen eier alle EU-datterforetakene til en tredjelandsinstitusjon eller til et morforetak i et tredjeland, skal det europeiske krisehåndteringskollegiet ledes av krisehåndteringsmyndigheten i den medlemsstaten der morforetaket i Unionen er etablert.

Dersom første ledd ikke får anvendelse, skal krisehåndteringsmyndigheten for et morforetak i Unionen eller et EU-datterforetak som har den høyeste verdien av samlede eiendeler i balansen, lede det europeiske krisehåndteringskollegiet.

4. Medlemsstatene kan ved gjensidig avtale mellom alle berørte parter unnlate å kreve at det opprettes et europeisk krisehåndteringskollegium, dersom et annet konsern eller kollegium utøver de samme funksjonene og utfører de samme oppgavene som er angitt i denne artikkelen, samt oppfyller alle vilkår og følger alle framgangsmåter, herunder dem som gjelder medlemskap og deltakelse i europeiske krisehåndteringskollegier, som er fastsatt i denne artikkelen og i artikkel 90. I slike tilfeller skal alle henvisninger til europeiske krisehåndteringskollegier i dette direktivet også for-

Samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nr. 145/2022 av 29. april 2022 om innlemmelse i EØS-avtalen av direktiv (EU) 2019/879 om endring av direktiv 2014/59/EU med hensyn til kredittinstitusjoners og verdipapirforetaks tapsdeknings- og rekapitaliseringskapasitet og av direktiv 98/26/EF

stås som henvisninger til disse andre konsernene eller kollegiene.

5. Med forbehold for nr. 3 og 4 i denne artikkelen skal det europeiske krisehåndteringskollegiet ellers arbeide i samsvar med artikkel 88.»

- 36) I avsnitt B nr. 6 og i avsnitt C nr. 17 i vedlegget erstattes ordene «konvertibel gjeld» med ordene «forpliktelser som kan anvendes til intern tapsdekning».

Artikkel 2

Endringer av direktiv 98/26/EF

I direktiv 98/26/EF gjøres følgende endringer:

- 1) I artikkel 2 gjøres følgende endringer:
- a) Bokstav c) skal lyde:
 - «c) «sentral motpart» eller «CCP» en sentral motpart som definert i artikkel 2 nr. 1 i forordning (EU) nr. 648/2012,».
 - b) Bokstav f) skal lyde:
 - «f) «deltaker» en institusjon, en sentral motpart, en oppgjørsagent, en clearingentral, en systemansvarlig eller et clearingmedlem av en sentral motpart som har tillatelse i henhold til artikkel 17 i forordning (EU) nr. 648/2012,».

- 2) Ny artikkel skal lyde:

«Artikkel 12a

Innen 28. juni 2021 skal Kommisjonen kontrollere hvordan medlemsstatene anvender dette direktivet på sine nasjonale institusjoner som deltar direkte i systemer som er omfattet av et tredjelandts lovgivning, og på sikkerhet som stilles i forbindelse med deltakelse i slike systemer. Kommisjonen skal særlig vurdere behovet for eventuelle ytterligere endringer av dette direktivet med hensyn til systemer som er omfattet av et tredjelandts lovgivning. Kommisjonen skal legge fram en rapport om dette for Europaparlamentet og Rådet, eventuelt med forslag til endring av dette direktivet.»

Artikkel 3

Innarbeiding i nasjonal rett

1. Medlemsstatene skal innen 28. desember 2020 sette i kraft de lovene og forskriftene som er

nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart oversende Kommisjonen teksten til disse bestemmelsene.

Medlemsstatene skal anvende disse bestemmelsene fra datoen for deres ikrafttredelse i nasjonal rett, som skal være senest 28. desember 2020.

Medlemsstatene skal anvende artikkel 1 nr. 17 i dette direktivet, med hensyn til artikkel 45i nr. 3 i direktiv 2014/59/EU fra 1. januar 2024. Dersom krisehåndteringsmyndigheten i samsvar med artikkel 45m nr. 1 i direktiv 2014/59/EU har fastsatt en frist for overholdelse som utløper etter 1. januar 2024, skal anvendelsesdatoen for artikkel 1 nr. 17 i dette direktivet, med hensyn til artikkel 45i nr. 3 i direktiv 2014/59/EU, være den samme som fristen for overholdelse.

2. Når bestemmelsene omhandlet i nr. 1 vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
3. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen og EBA teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler.

Artikkel 4

Ikrafttredelse

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Artikkel 5

Adressater

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel 20. mai 2019.

For Europaparlamentet

For Rådet

A. TAJANI
President

G. CIAMBA
Formann

